

8 (200)

ZIELONA GÓRA październik 2012

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

M I E S I Ę C Z N I K S P O Ł E C Z N O Ś C I A K A D E M I C K I E J
ISSN 1644-7867

KONFERENCJA REKTORÓW
UNIWERSYTETÓW POLSKICH

KONFERENCJA REKTORÓW
UNIWERSYTETÓW POLSKICH

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI
9 - 11 października 2012 r.

JM REKTOR
UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński

Tadeusz Kuczyński urodził się w 1951 r. we Wrocławiu. W 1976 r. ukończył Wydział Budownictwa Politechniki Wrocławskiej. W roku 2003 uzyskał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych. Z zielonogórską uczelnią związany jest od 1999 r. W latach 2002-2008 był dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, a w 2008-2012 prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od lipca 2007 r. do kwietnia 2010 r. był członkiem Rady Naukowej Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie, od 2004 r. do 2008 r. przedstawicielem Uniwersytetu Zielonogórskiego w Komitecie Sterującym, a od 2008 r. w Komitecie Zarządzającym 6 polskich uczelni (oprócz UZ są to Politechniki: Gdańska, Śląska, Wrocławska, Krakowska i Akademia Górniczo Hutnicza) oraz Electricite de France (EDF)-Polska i EDF Research and Development. Od czerwca 2007 r. do grudnia 2008 r. był prezesem Zielonogórskiego Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Energii Odnawialnej.

Prof. T. Kuczyński jest autorem monografii, i licznych artykułów z zakresu emisji zanieczyszczeń (głównie związków azotu) i ich wpływu na środowisko, efektywnego kształtowania mikroklimatu w budynkach inwentarskich, inżynierii odnawialnych źródeł energii, etyki środowiska, w tym środowiska zurbanizowanego. W latach 1994 - 2010 był członkiem Zarządu II Sekcji Technicznej (Budownictwa Rolniczego) Międzynarodowej Organizacji Inżynierii Rolniczej (CIGR). Od 2001 r. do 2004 r. był przedstawicielem Polski w Programie AFANET - SOCRATES w zakresie nauczania i certyfikacji, a od 2003 r. bierze udział w Komitecie Koordynującym Programu. Od 2004 r. uczestniczy też w Komitecie Koordynującym Programu Redefining the Curricula for the multifunctional rural environment - agriculture, forestry and the rural society (MRENet); jest także koordynatorem Grupy Roboczej WP2a Development of curricula which address the expectations of society - Ethics. Od 2002 r. bierze udział w Komitecie Programowym Sieci Naukowej AGRO RISK (Eliminowanie rolniczych zagrożeń zdrowia i środowiska). Od 2003 r. do 2008 r. był ekspertem w grupach roboczych działających w ramach UNECE CLRTAP TFEIP Expert Group on Ammonia Abatement oraz Expert Panel on Agricultural Emissions. Profesor Kuczyński od 2005 r. jest ekspertem w zakresie energii i środowiska Krajowego Związku Pracodawców - Producentów Trzody Chlewnej, a od lipca 2007 r. ekspertem Podkomisji Sejmowej do spraw rozpatrywania projektu ustawy O instrumentach wspierających redukcję emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Od marca 2008 r. uczestniczy w grupie Task Force Reactive Nitrogen (TFRN-2), a od lutego 2009 r. w UNECE CLRTAP TFEIP Expert Panel on Mitigation of Agricultural Nitrogen. Od grudnia 2008 r. jest członkiem Standing Committee on Agricultural Research (SCAR) Collaborative Working Group on Agriculture and Energy. Od października 2008 r. jest przedstawicielem polskich NGO w pracach w Sewilli nad modyfikacją dokumentu BREF dotyczącego intensywnej produkcji trzody chlewnej i drobiu.

W 2012 r. prof. Tadeusz Kuczyński został rektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest żonaty, ma córkę i dwie wnuczki.

PROREKTOR
DS. STUDENCKICH

Prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski

PROREKTOR
DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk

PROREKTOR
DS. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

Prof. dr hab. Janusz Gil

PROREKTOR
DS. ROZWOJU

Dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica,
Marek Dankowski, Renata Grochowalska, Magdalena Gryczuk,
Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegóła Jacek Rusiński, Magdalena Steciąg,
Anna Urbańska, Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY/OKŁADKA
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jaroński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w październiku 2012 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

w numerze: <<

MAMY WIELKĄ SZANSĘ NA SUKCES / rozmowa Ewy Sapeńko
z JM Rektorem prof. dr. hab. inż. Tadeuszem Kuczyńskim

Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich / PROGRAM

ROBERT H. THOMAS / Cywilizacja po zmianach klimatu?
- wykład inauguracyjny

X Dni Niemieckie na Uniwersytecie Zielonogórskim / ZAPROSZENIE

MAGDALENA GRYCUK / Z obrad Senatu

MAGDALENA GRYCUK / Zarządzenia JM Rektora

EWA SAPEŃKO / Pierwsze
posiedzenie Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nowe władze Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2012-2016

WŁADZE REKTORSKIE

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński

Prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski

Prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk

Dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ

DZIEKANI:

Prof. Piotr Szurek

Prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz

Dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ

Prof. dr hab. Giorgi Melikidze

Dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ

Dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

Dr hab. longin Rybiński, prof. UZ

Dr hab. inż. Sławomir Kłos, prof. UZ

Prof. dr hab. Leszek Jerzak

Dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, prof. UZ

PRODZIEKANI

Nagrody JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego
przyznane nauczycielom akademickim za osiągnięcia w 2011 r.

UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI

R E D A K C J A

ul. Licealna 9

65-417 Zielona Góra

tel. (0-68) 328 2593,

- 2 5 9 2

W nowym

roku akademickim

2012/2013

wszystkim czytelnikom

naszego Miesięcznika

życzymy

sukcesów

naukowych,

dydaktycznych

i organizacyjnych

w pracy

oraz

wszelkiej pomysłowości

w życiu osobistym

Redakcja

28 EWA SAPEŃKO / Uniwersytet Zielonogórski w nowym roku akademickim

30 EWA ADASZYŃSKA / Modernizacja Biblioteki

31 EWA SAPEŃKO / Noblista poprowadzi zajęcia
na Uniwersytecie Zielonogórskim

32 Wiadomości wydziałowe

Wydział Artystyczny

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Wydział Humanistyczny

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Wydział Mechaniczny

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

59 BIURO KARIER / Kieler Woche (Tydzień Kilońki)

62 MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Salon Maturzystów 2012

63 ANETA RADZIWAŃSKA-GAŚIOR / Stypendia doktoranckie
od Marszałka

66 EWA POPILKA / Nowości wydawnicze

MAMY WIELKĄ SZANSĘ NA SUKCES

Rozmowa Ewy Sapeńko
z JM Rektorem Uniwersytetu Zielonogóskiego
prof. dr. hab. inż. Tadeuszem Kuczyńskim

> **Panie Rektorze, na wrześniowym spotkaniu z pracownikami postawił Pan diagnozę stanu Uniwersytetu. Nie jest dobrze. Jaką receptę przepisze Pan na uzdrowienie tej sytuacji?**

Zaraz o tym powiem, ale najpierw trzeba opisać sytuację. A wygląda ona tak: mamy 35 mln zł długu i w coraz większym stopniu nie domykają nam się przychody z wydatkami. Co oczywiście bardzo pogarsza naszą sytuację, bo do tych 35 mln co roku będą nam dochodzić kolejne długi. Trudno powiedzieć na ile nam się te „nożyce” nie domykają. Pod koniec sierpnia i na początku września udało nam się w MNiSW uzyskać dodatkową dotację w granicach 2 mln. zł. Szacuję, że na dziś niedobór wynosi 6-7 mln. zł rocznie. Według wstępnej oceny przygotowanej na 2013 r. oczekiwaliśmy dalszego powiększenia tego niedoboru, na który złożyć się miało przewidywane zmniejszenie dotacji o 2 mln zł i mniejsze o 3 mln zł wpływy ze studiów niestacjonarnych. Wtedy sytuacja stałaby się naprawdę niebezpieczna. Są jednak przesłanki, które pozwalają nam myśleć bardziej optymistycznie. Przede wszystkim rekrutacja, która była w tym roku bardzo udana. Na studia dzienne przyjęliśmy więcej studentów niż rok temu, a to przecież przekłada się w dużym stopniu na zwiększenie dotacji. Może więc dotacja wcale nam nie spadnie. Lepiej wygląda również sytuacja na studiach niestacjonarnych. W porównaniu z rokiem ubiegłym nabór spadł nam o 15 proc., a rok temu był to spadek 20 procentowy. Dla tego tutaj także spadek wpływów będzie na pewno mniejszy niż zaplanowaliśmy - może zamiast 3 mln - 2 mln zł. A przecież w tym roku kończymy spłacać resztki zadłużenia w postaci kredytów długoterminowych i zaległych zobowiązań wobec ZUS - razem ponad 3,5 mln zł. Reasumując, przy dobrej koniunkturze niedobór może nam się zmniejszyć nawet do 4 - 5 mln zł., a zakładając ogranicze-

nie nadgodzin, które powinno doprowadzić w ciągu najbliższych 2 lat do redukcji wydatków o kolejne 1 - 2 mln zł, schodzimy z potencjalnym niebilansowaniem wpływów i kosztów do 2 - 3 mln zł. To wszystko to jednak założenia, ale póki co mamy dzień Inauguracji, więc dlaczego nie miałyby być one optymistyczne.

Cały czas mówię o naszych problemach finansowych. Chciałbym wyraźnie zaznaczyć, że nie należymy do grona uczelni uznanych za oficjalnie zagrożone finansowo przez MNiSW. Jednak widząc, że budżet nam się nie domyka, i każdego roku dług ma realną szansę się powiększać, to łatwo można sobie wyobrazić w jakich kłopotach możemy się niedługo znaleźć.

> **Panie Rektorze, a jakieś pozytywne w tej sytuacji? Nie ma żadnych?**

Oczywiście, że są. Mamy na przykład ziemię, która jest warta wymierne pieniądze. Może nie są to ogromne środki, ale około 100 ha, którymi dysponujemy dziś na terenie Parku Naukowo-Technologicznego i Lubuskiego Parku Przemysłowo-Technologicznego w Nowym Kisielinie, warte są dziś ponad 30 mln zł. Mamy więc spore zabezpieczenie, ale wystarczy nam ono na 3 do 6 lat, w zależności od wielu czynników, zarówno tych od nas zależnych, jak i niezależnych. Jednak co potem? „Dziura” pomiędzy przychodami a kosztami będzie się prawdopodobnie stale powiększać. Konieczne stanie się poszukiwanie możliwości oszczędzania i zarabiania.

> **Nareszcie przechodzimy do recepty!**

Tak, to już jest recepta. W moim odczuciu podstawową receptą na uleczenie sytuacji finansowej UZ jest oszczędzanie. Od tego się nie da uciec. Powinniśmy się przyjrzeć zatrudnieniu na naszej uczelni. Muszę powiedzieć, że je-

steśmy bardzo rozpuszczeni. Od wielu lat systematycznie zmniejszała się ilość studentów, czemu nie towarzyszyła znacząca korekta ilości zatrudnionych nauczycieli akademickich. Przez wiele lat czuliśmy się finansowo bezpieczni. To miłe uczucie, mieć świadomość utrzymania całkiem dobrej pracy bez konsekwencji zwolnienia. Zwalnianie ludzi nie jest przyjemne, to jest ostateczność, ale czasami, niestety konieczna. Myślę, że w przeszłości zaniedbano jedną rzecz, rzetelną ocenę pracowników naukowo-dydaktycznych. Jeżeli przyjrzymy się ich ocenom, brakuje ocen negatywnych. A przecież to nie jest tak, że wśród prawie tysiąca pracowników naukowo-dydaktycznych, wszyscy zawsze spisywali się bardzo dobrze, dobrze, a przynajmniej dostatecznie.

> **Ale przecież system ocen pracowników funkcjonuje na naszej uczelni.**

Tak, ale jakoś wszyscy go przechodzili pozytywnie, i jak już powiedziałem - to jest niemożliwe, żeby wszyscy byli tacy doskonali. Jeszcze niedawno, żeby zwolnić nauczyciela akademickiego potrzebne były dwie oceny negatywne, dziś po nowelizacji ustawy, wystarczy tylko jedna taka ocena. A to upraszcza sprawę.

> **Czyli zamierza Pan skorzystać z tej możliwości?**

Tak, zamierzamy. Bo to nie ja sam będę o tym decydował. Na razie dyskutujemy o tym na Kolegium Rectorskim i z dziekanami, w dalszej kolejności swoje przemyślenia przedstawimy Senatowi. Ale jak ja to widzę - myślę, że powinniśmy wprowadzić dwie oceny pracowników. Pierwsza, podstawowa ocena, przeprowadzana np. co dwa lata, powinna oceniać przede wszystkim pracę naukową, dydaktykę i działalność organizacyjną. Nie potrafię jeszcze teraz powiedzieć jakie współczynniki wagowe powinny być tu wzięte pod uwagę, ale to te oceny powinny decydować o ewentualnym awansie pracownika, jego nagrodach czy podwyżkach. Ocena pracy dydaktycznej jest oceną bardzo subiektywną - bo i studenci oceniają subiektywnie i ocena po hospitacji też jest subiektywna. Ocena działalności organizacyjnej też jest oceną subiektywną. Obiektywna może być wyłącznie ocena pracy naukowej. Kryteria tej oceny zostaną wypracowane przez Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą wspólnie z władzami wydziałów. Szczególnie ważnym będzie określenie przejrzystych kryteriów, które pozwolą na negatywną ocenę pracownika. Jeżeli wypracujemy taki system, otworzy on nam drogę do możliwości zwolnienia nauczyciela, a także pozwoli nam w przyszłości uniknąć procesów sądowych. Bo zasady będą jasne i bardzo czytelne. Chociaż z drugiej strony, negatywna ocena działalności naukowej nie musi oznaczać, że pracownik musi być zwolniony. Różni są ludzie i potrzeby wydziałów. Jedno i drugie powinno decydować o możliwościach dalszego zatrudnienia pracowników, którzy otrzymali negatywną ocenę naukową. Powinniśmy wypracować takie zasady, które pozwolą na utrzymanie na uczelni wybitnych dydaktyków, którzy może nie uzyskają kolejnego stopnia naukowego, ale za to świetnie poprowadzą zajęcia ze studentami. A dla uczelni to też jest istotna sprawa.

> **A która ocena powinna się bardziej liczyć - ocena studentów czy zwierzchników danego pracownika?**

W moim odczuciu podstawową powinna być ocena przełożonych. Ocena studentów jest oczywiście ważna, ale powinna być jedynie wskazówką, że należy zainteresować

się danym pracownikiem, bo źle pracuje. No i też w odwrotnej sytuacji, żeby kogoś wyróżnić za dobre kształcenie. Natomiast nawet bardzo negatywna ocena studencka, nie powinna doprowadzić do zwolnienia pracownika. Istnieje tak wiele nie merytorycznych przyczyn, dla których wykładowca może być nie lubiany przez studentów. Przy skrajnie różnej ocenie przez studentów i przełożonych, należy sobie wspólnie wyjaśnić przyczyny różnic w dokonywanej ocenie.

Wracając jednak do istoty sprawy, czyli możliwościach zwolnienia pracowników. Nie zapominajmy o pracownikach, którzy osiągnęli wiek emerytalny. Uważam, że jeżeli tylko nie ma absolutnej konieczności ich dłuższego zatrudnienia to powinni oni przejść na emeryturę. Jedyne przesłankami do ich dalszego zatrudnienia może być wyłącznie utrzymanie uprawnień do nadawania stopni naukowych czy utrzymanie kierunku.

I z tego obrazu wyłaniają nam się trzy mechanizmy, które pozwolą nam ograniczyć zatrudnienie pracowników naukowo-dydaktycznych, czyli: negatywna ocena, przejścia na emeryturę i rotacja osób, które nie osiągnęły kolejnego stopnia naukowego.

> **A pracownicy administracji też będą zwalniani? Przy mniejszej liczbie studentów też jest ich pewnie za dużo?**

Jeżeli chodzi o pracowników administracyjnych, to ja widzę to w taki sposób - musimy zrobić zewnętrzny audyt uczelni, bo tylko spojrzenie z zewnątrz pozwoli nam ocenić, na ile organizacja administracyjna Uniwersytetu jest dopasowana do celów, które uczelnia ma realizować. Podstawowa działalność uczelni to działalność naukowa, dydaktyka, realizacja projektów, coraz częściej współdziałanie z przemysłem. I dobrze będzie, jeżeli ktoś z zewnątrz przyjrzy się temu wszystkiemu i oceni jaką strukturą administracji będzie najzdrowsza, najtańsza i najbardziej dostosowana do podstawowych procesów realizowanych na uczelni. Audyt odpowie nam na pytanie czy mamy kogoś zwolnić, czy też może nie ma takiej potrzeby. Dziś trudno mi odpowiedzieć na to pytanie.

Taki audyt przeprowadziła Politechnika Wrocławska i tam się to sprawdziło i przyniosło duże korzyści. Dlatego więc u nas miałyby być inaczej.

> **Kiedy możemy się spodziewać tego audytu?**

Rektorem jestem dopiero od miesiąca. Wszystko wymaga czasu, dyskusji, konsultacji, dobrego rozeznania, a przede wszystkim akceptacji Senatu. Mam nadzieję, że jak najszybciej. Jestem bowiem przekonany, że taki audyt pozwoli nam nie tylko usprawnić pracę w administracji, ale przede wszystkim zaoszczędzić pieniądze. Z administracją sprawa jest trochę bardziej skomplikowana, bo chociażby pracowników osiągających wiek emerytalny nie można zwolnić, takie jest prawo. Ale mam też nadzieję, że jeżeli będziemy mieli wyniki audytu, to łatwiej znajdziemy na przykład zrozumienie u związków zawodowych i rozmowy z nimi będą łatwiejsze.

> **A wracając do „recepty”, to poza zwolnieniami pracowników, jakie jeszcze gorzkie pigułki będziemy musieli przełknąć?**

Poza zwolnieniami? Nie widzę więcej gorzkich pigułek, może poza ograniczeniem liczby nadgodzin. Ale też nie demonizowałbym tych zwolnień, bo przecież będą one

przeprowadzane w ciągu kolejnych kilku lat i rozłożone w czasie będą mniej bolesne, bo wiele z nich to będą odejścia naturalne, jakich w skali roku mamy naprawdę wiele. Jeżeli chodzi o rozmowy ze związkami zawodowymi, to jestem optymistą i sądzę, że się dogadamy. Nasz interes naprawdę jest taki sam.

A wracając do głównego wątku rozmowy - oszczędzanie to jedno, ale kolejnym elementem szukania pieniędzy jest ich zarabianie. Duże możliwości daje nam Park Naukowo-Technologiczny. Na przykład tuż po Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich jestem umówiony z prezesem firmy Viessmann, potentatą produkcji systemów grzewczych. Będziemy rozmawiali m.in. o wspólnych badaniach, szkoleniach, praktykach i stażach dla pracowników i studentów. Zresztą równie dobrą współpracę w tym zakresie prowadzimy z wieloma innymi, zarówno dużymi jak i mniejszymi firmami. Wystarczy wymienić chociażby firmę SKANSKA czy SIEMENS. Poza tym wchodzimy już teraz w dwie spółki celowe i nie chcę na razie mówić o pieniądzach, ale to mogą być całkiem spore sumy dla Uniwersytetu. Uważam, że mamy wielką szansę na sukces.

> Czyli możemy też zarabiać?

Oczywiście, że możemy. Poza tym jeden skuteczny ruch w tym kierunku powoduje, że zainteresowanie współpracą z Uniwersytetem rośnie. Kiedy na spotkaniu członków Zarządu Aglomeracji Zielonogórskiej przekazałem informację o planowanym wejściu UZ do spółki celowej, która może okazać się strzałem w 10, okazało się, że są i inne firmy zainteresowane taką formą współpracy. Tak więc możliwości są. Jestem przekonany, że z tego zaczną się dochody. Problemem jest jedynie czas. Jestem przekonany, że jesteśmy w stanie zarobić przynajmniej kilka milionów złotych, pytanie tylko - kiedy? Myślę, że uzyskamy to w ciągu najbliższych trzech lat. Z drugiej strony uważam, że wszystkie uczelnie powinny wyrzucić presję, nie wiem czy na Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, bo może na Ministerstwo Finansów, w kwestii zwiększenia środków na szkolnictwo wyższe. I to właśnie w większym stopniu na kształcenie niż naukę. Brak pieniędzy w tym zakresie już powszechnie wymusza choćby zwiększanie liczebności grup, a trudno sobie wyobrazić skuteczne wdrażanie ducha Krajowych Ram Kwalifikacji, bez bardziej intensywnych kontaktów prowadzących zajęcia ze studentami. Dopóki finansowanie uczelni będzie na tak niskim poziomie dopóty trudno będzie mówić o odpowiednim poziomie jakości kształcenia, a stosunkowo niewielkie pieniądze mogą tą sytuację diametralnie poprawić.

> Panie Rektorze, dobrze, że dotknął Pan tematu jakości kształcenia. Chciałabym zapytać o Pana zdanie w sprawie dyskusji jaka toczy się teraz w mediach na temat właśnie złej jakości kształcenia na polskich uczelniach i tego, że uniwersytety są „fabrykami bezrobotnych”.

W ciągu ostatnich kilku lat sprowadziliśmy uczelnie do roli przedsiębiorstwa, ale moim zdaniem poszliśmy chyba za daleko.

Absolutnie nie wyobrażam sobie, żeby uniwersytety stały się „producentami siły roboczej” i to pod potrzeby konkretnych przedsiębiorstw. Dla mnie wiąże się to z utratą podstawowej misji Uniwersytetu. Jeden z najbardziej znanych polskich fizyków Prof. Andrzej Kajetan Wróblewski napisał kilka lat temu na łamach tygodnika Wprost,

„że Uniwersytet Zielonogórski - chociaż nie ma jeszcze medycyny - jest obecnie jedynym w Polsce uniwersytetem zbliżonym do standardów strukturalnych amerykańskich uczelni” To bardzo miłe słowa. Chciałbym jedynie dodać, że od ponad roku, z ogromnym poparciem samorządu lubuskiego, o otwarciu studiów na kierunku lekarskim właśnie zabiegamy. A bardzo poważnie myślimy i o prawie. W takiej wzorcowej uczelni są kierunki techniczne, ścisłe, przyrodnicze, humanistyczne, społeczne i artystyczne. Nie można nagle wszystkich kierunków kształcenia na uczelni sprowadzić wyłącznie do innowacji i do współpracy z przemysłem. Owszem, pewne wydziały na uczelni mają takie zadania i one powinny iść w tym kierunku, ale nie wyobrażam sobie prawdziwego uniwersytetu bez historii, filozofii, astronomii, czy kierunków artystycznych.

Według Krajowych Ram Kwalifikacji każdy absolwent uczelni wyższej powinien posiadać konkretne umiejętności i kompetencje społeczne. A przez to rozumiemy, m.in.: przede wszystkim umiejętności kształcenia się przez całe życie, w tym również zmiany zawodu, prawidłowego wyciągania wniosków, podejmowania szybkich, ale i najważniejszych decyzji, zwłaszcza w warunkach trudnych i stresowych, umiejętności pracy w grupie i skutecznego komunikowania się z innymi.

Uważam, że tworząc Krajowe Ramy Kwalifikacji przyjęliśmy złe założenia. Wynikło to prawdopodobnie z tego, że musieliśmy je stworzyć w bardzo krótkim czasie. Nie mając czasu musieliśmy przygotować ogromne ilości materiałów i tak naprawdę, nikt też nie bardzo wiedział jak miało to do końca wyglądać. Przepisano więc obowiązujące dotychczas standardy, a zapomniano o celach edukacji. A celem edukacji powinien być człowiek otwarty na ewentualną zmianę zawodu. A jak, być może, taki absolwent powinien wyglądać? Spróbuję podać to na swoim przykładzie: studia i doktorat robiłem w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej z nawierzchni kolejowych. Następnie pracowałem na Akademii Rolniczej we Wrocławiu, gdzie specjalizowałem się w projektowaniu zbiorników żelbetowych. Po 2 latach pojechałem do Nigerii na kontrakt, gdzie przez 3 lata uczyłem budownictwa ogólnego. A ja przecież nie studiowałem budownictwa, tylko inżynierię lądową, a to zupełnie inna bajka. Kiedy wróciłem z Nigerii, zająłem się fizyką budowli, czyli znowu czymś, z czym wcześniej nawet nie miałem do czynienia. Ponieważ chciałem jednak kontynuować karierę naukową i zrobić habilitację, a pracowałem na Akademii Rolniczej, musiałem z tej fizyki budowli zrobić coś w kierunku rolnictwa. No i zająłem się kształtowaniem mikroklimatu w budynkach dla zwierząt, gdzie umiejętności z fizyki budowli musiały zostać zasadniczo uzupełnione wiedzą z weterynarii i zootechniki. Profesurę uzyskałem za pracę w dziedzinie eutrofizacji i zakwaszenia, a od kilku lat zajmuję się energią odnawialną i efektywnością energetyczną w budownictwie. Już jako ciekawostkę mogę dodać, że wciąż dostaję do recenzji artykuły z czasopism z listy JCR z dziedzin, którymi od dawna się nie zajmuję. Kilka dni temu otrzymałem do recenzji artykuł na temat komfortu cieplnego krów w zależności od podłoża, na którym się znajdują. Chyba jednak będę musiał odmówić.

> Panie Rektorze, powszechnie wiadomo, że mieszka Pan we Wrocławiu. Czy w związku z pełnieniem funkcji Rektora zamierza Pan się przeprowadzić do Zielonej Góry?

To zależy. A przede wszystkim zależy to od mojej żony. Jest to sprawa absolutnie podstawowa. Gdyby moja żona zgodziła się na zmianę miejsca pracy, to problem miałbym rozwiązany. Ale ona jest przywiązana do swojej pracy i nie będę w to ingerował. Tyle tylko, że ja nie widzę w tym żadnego problemu. Radzę sobie ze wszystkimi obowiązkami rektora, żadnych dotychczas nie zaniedbałem. Jeżeli trzeba to jestem do dyspozycji i w sobotę, i w niedzielę. Mam świadomość tego, że obecność rektora w wielu przypadkach jest niezbędna, ale nie jest to dla mnie problem. Zresztą Zieloną Górę od Wrocławia dzieli tylko 2 godziny drogi. Przy okazji, chciałbym jeszcze wyjaśnić zarzut z jakim się spotkałem, że do Wrocławia wozi mnie kierowca. Przede wszystkim, każdy kto pełni funkcję szefa tak dużej instytucji jaką jest Uniwersytet, ma do dyspozycji kierowcę. I to jest naturalne, nikt tego faktu nie neguje. A ponieważ wprowadziłem na uczelni ostrzeżenia, jeżeli chodzi o wyjazdy samochodami w celach służbowych, stwierdziłem, że mnie powinny dotyczyć one w takim samym stopniu jak innych. Do Wrocławia wozi mnie kierowca moim prywatnym samochodem, za moje pieniądze. Kosztuje mnie to nawet podwójnie, bo zawozi mnie i w poniedziałek musi po mnie przyjechać. Ale proszę mi wierzyć, że często, po całym tygodniu intensywnej pracy, jestem już tak zmęczony, że po prostu bałbym się siadać za kierownicą.

> I jeszcze na zakończenie naszej rozmowy - co Rektor najchętniej robi w czasie wolnym, jeżeli go w ogóle ma?

Przez wiele lat interesowałem się filozofią i etyką. Dopiero niedawno, kiedy zacząłem mieć trochę mniej czasu, odłożyłem książki z tej dziedziny. Zwłaszcza interesowała mnie etyka. Mam nawet kilka wspólnych publikacji z żoną - ona podchodziła do tematu pod kątem psychologicznym, a ja z kolei pod kątem inżynierijno-cywilizacyjnym. W efekcie opublikowaliśmy kilka całkiem ciekawych prac na ten temat (kilka ukazało się w j. angielskim, a jedna nawet po chińsku). Teraz, kiedy mam już tak bardzo mało czasu, interesują mnie zajęcia bardziej prozaiczne - lubię czytać, oglądać telewizję. Jak najwięcej czasu spędzać z żoną, no i pozostałą częścią rodziny. Mam wspaniałą córkę, zięcia, dwie wnuczki i trzecią w drodze, więc jak moglibyśmy nie spędzać razem czasu w każdy wolny weekend? A w tygodniu, w Zielonej Górze po prostu pracuję. Z pracy wychodzę ok. 16.30 i w domu znowu siadam do komputera, albo do telefonu, czyli dalej pracuję. Ale nie narzekam. Mnie to pasjonuje.

> Dziękuję za rozmowę.

KONFERENCJA REKTORÓW UNIWERSYTETÓW POLSKICH

P R O G R A M

9 października 2012 r. - (wtorek)
od 14⁰⁰ - przyjazd Gości

10 października 2012 r. - (środa)
10⁰⁰-12⁰⁰ - Inauguracja roku akademickiego 2012/2013
15⁰⁰-18⁰⁰

I sesja obrad - sala Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego:

- powitanie, przyjęcie porządku obrad
- wystąpienie JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego **prof. dr hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego**
- wybór Sekretarza KRUP
- *Problematyka jakości kształcenia w kontekście Krajowych Ram Kwalifikacji* - **prof. dr hab. Zbigniew Marciniak**, Uniwersytet Warszawski
- *Prace nad nowelizacją ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym* - **prof. dr hab. Katarzyna Chałasińska-Macukow**, Uniwersytet Warszawski, **prof. dr hab. Jerzy Woźnicki**, Prezes Fundacji Rektorów Polskich

16²⁰-16⁴⁰ przerwa kawowa - Galeria Uniwersytecka

11 października 2012 r. - (czwartek)
9⁰⁰-12³⁰

II sesja obrad - sala Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego:

- *Kontrola zarządcza w Uniwersytetach* - **dr Artur Chełstowski**, Z-ca Kanclerza Uniwersytetu Warszawskiego
- *Informacja o pracach Międzyuniwersyteckiego Centrum Informatyzacji - Ogólnopolski System Antyplagiatowy* - **prof. dr hab. Marek Kręglewski**, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
- *Finansowanie szkolnictwa wyższego w 2013 roku* - **prof. dr hab. Marek Ratajczak**, Podsekretarz Stanu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego
- powołanie prezydium UKA i przystąpienie Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach do UKA
- wymiana poglądów na temat nowych uregulowań dotyczących parametryzacji
- sprawy różne, w tym:
 - metryki spraw - wyłączenie niektórych spraw dotyczących studentów i doktorantów z obowiązku tworzenia metryki - **prof. dr hab. Marek Kręglewski**, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
 - badanie losów absolwentów
 - archiwa prac dyplomowych - **prof. dr hab. Marek Kręglewski**, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
- zamknięcie obrad

10⁰⁰-10²⁰ przerwa kawowa - Galeria Uniwersytecka

12³⁰-12⁵⁰ konferencja prasowa sala 205 (II piętro)

13³⁰ pożegnanie i wyjazd uczestników konferencji

DR ROBERT H. THOMAS

Dr Robert H. Thomas przez wiele lat prowadził badania naukowe lądolodów w Grenlandii i na Antarktydzie. Przebywając na lodowcach z Brytyjczykami, a potem z naukowcami z USA, obserwował pogodę oraz dokonywał pomiarów opadu śniegu, szybkości przemieszczania się lodowców oraz zachodzących zmian w ich grubości. Jego późniejsza współpraca z NASA polegała na wykorzystaniu teledetekcji prowadzonej z samolotów oraz satelity w celu zbadania masy oceanów i lądów (w tym Grenlandii i Antarktydy) i wykazania, że wraz z ocieplaniem się klimatu lodowce robią się coraz cieńsze. Podczas prac na rzecz IPCC (Międzyrządowego Panelu ds. Zmian Klimatycznych) miał swój udział w powstaniu raportu końcowego, w którym wykazano, że działalność człowieka ma bezpośredni wpływ na zmiany klimatyczne naszej planety (Pokojowa Nagroda Nobla, 2007).

WYKŁAD INAUGURACYJNY WYGŁOSZONY PODCZAS INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO 2012/2013

CYWILIZACJA PO ZMIANACH KLIMATU?

dr Robert H. Thomas, prof. wizytujący
Wydział Nauk Biologicznych UZ

Od 1900 roku średnia temperatura na Ziemi wzrosła prawie o jeden stopień Celsjusza. Przyczyną tego jest wzrost o ponad 30% dwutlenku węgla, metanu i innych gazów cieplarnianych w okresie szybkiej industrializacji. Gazy cieplarniane działają jak „koc” zatrzymujący ciepło na Ziemi. Bez tego „koca” ciepło wypromieniowywałoby w przestrzeń kosmiczną, obniżając temperaturę na naszej planecie.

Planeta Wenus ze średnią temperatur 450 stopni Celsjusza jest ogrzewana głównie w wyniku efektu cieplarnianego. Jest on tam wyraźniejszy, ponieważ dwutlenek węgla stanowi aż 96% jej atmosfery.

W atmosferze Ziemi wartość dwutlenku węgla wynosi 0,04%, a metanu, który jest prawie 100 razy „mocniejszym” gazem cieplarnianym, 0,0002%. Chociaż poziom metanu jest w naszej atmosferze niski, to od 1900 roku jego ilość się potroiła. Ogromne jego złoża znajdują się w dnie oceanów, gdzie w połączeniu z wodą tworzy on ogromny depozyt w postaci lodu. Jest to bezpieczne do momentu, gdy temperatura wody w głębokich par-

tiach oceanu jest niska. Ostatnio jednak obserwowane jest wydostawanie się metanu (w postaci pęcherzyków) z dna coraz cieplejszych jezior na Alasce.

Emisja gazów cieplarnianych na Ziemi wzrasta wraz ze wzrostem populacji ludzkiej. Mniej więcej do roku 1800 wzrost emisji gazów był bardzo powolny i zależał w głównej mierze od skali odlesiania. Następnie, w wyniku rewolucji przemysłowej i związanego z nią postępu w nauce oraz higienie, nastąpił wzrost zaludnienia i - bezpośrednio z tym związany - szybki wzrost zużycia energii, zwłaszcza z powodu spalania paliw kopalnych.

Naukowcy już od dawna wiedzą, że istnieje „efekt cieplarniany”, ale dopiero od kilku ostatnich dekad mają obawy, że może on mieć poważny wpływ na klimat. Pierwsze ostrzeżenia o takiej możliwości sprzed 40 lat były w dużej mierze ignorowane lub wyśmiewane (nawet przez innych badaczy), ale obserwacje poczynione w ciągu ostatnich 10-15 lat wyraźnie wskazują na stopniowy globalny wzrost temperatury, kroczący równo ze wzrostem ilości gazów cieplarnianych w atmosferze. Co więcej, wzrost emisji gazów cieplarnianych wzrasta pomimo powszechnej już świadomości, że stanowi to prawdziwy problem.

Rozwiązanie tego problemu wymaga drastycznych zmian w sposobie wytwarzania energii wraz z redukcją

jej zużywania. Korzyści pojawią się dopiero po wielu dziesięcioleciach i będą odczuwane nie przez nas, lecz przez nasze dzieci, wnuki i ich dzieci. Nie obchodzi to jednak polityków, których zainteresowania skupiają się na tym, co tu i teraz, a więc dotyczą okresu kilku najbliższych lat. Ów problem nie interesuje także bogatych, częściowo dlatego, że mają wystarczająco pieniędzy by się uchronić przed skutkami ocieplania się klimatu, a także dlatego, że rozwiązanie tego problemu pomniejszyłoby ich zyski.

Niestety, bogaci kontrolują media, tj. gazety, radio i telewizję, które mogłyby nas informować o tych zagrożeniach. Oznacza to, że większość z nas nie zdaje sobie sprawy, jak trudne może stać się nasze życie, jeśli dalej będziemy ignorować fakt, że my, ludzie, zmieniamy klimat na Ziemi szybciej, niż działo się to w okresie ostatnich setek milionów lat.

Pomiędzy latami 1900 a 1980 średnia temperatura na Ziemi wzrosła o ok. 0,4 stopnia Celsjusza, a po roku 1980 o kolejne 0,4 stopnia. Oznacza to, że koszty ocieplenia gwałtownie rosną.

Modele klimatyczne, które wykorzystuje się do przewidywania przyszłego ocieplenia klimatu przy różnym tempie wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze, pokazują, że jeśli wzrost zużycia energii na świecie będzie wzrastał w tym samym tempie, co od roku 2000, to mniej więcej za sto lat średnia temperatura powietrza wzrośnie o kolejne 3 stopnie Celsjusza, a to oznacza, że na Ziemi będzie znacznie cieplej niż kiedykolwiek wcześniej w okresie ostatnich milionów lat. Niemal wszystko, do czego się przyzwyczailiśmy, ulegnie dramatycznej zmianie. Ogromne obszary w Ameryce Południowej i Północnej, pokryte teraz lasami deszczowymi lub polami kukurydzy, staną się pustyniami. Pożary lasów będą coraz częstsze. Wiele regionów nadmorskich, a niekiedy całe kraje, będą częściej zalewane wodą z powodu gwałtownych burz i podnoszeniem się poziomu mórz. Żywność i woda pitna

będą coraz trudniejsze i kosztowniejsze w pozyskaniu. Choroby tropikalne będą się rozprzestrzeniać na północ i południe. Wiele dużych ssaków takich jak tygrysy i niedźwiedzie polarne wyginie, a zasoby ryb oceanicznych drastycznie się zmniejszą z powodu coraz niższego pH.

Oczywiście zmiany te nie będą miłe dla, prawdopodobnie, 12 miliardów ludzi próbujących przetrwać na Ziemi w 2100 roku. Wielu będzie zdesperowanych, brutalnie dążąc do wyżywienia siebie i swoich rodzin, a rządy będą na to reagować tak, jak obecnie obserwujemy to w Syrii. Wszystko to stanie się nieuniknione, jeśli nie zostaną podjęte zmiany w najbliższych 15-25 latach. Co w takim razie możemy zrobić, aby uniknąć tej ponurej przyszłości?

Oto kilka propozycji:

- **oszczędność:** używajmy energooszczędnych samochodów, lodówek, oświetlenia, itp., korzystajmy z rowerów lub przemieszczajmy się pieszo; przeprowadzajmy termoizolację naszych domów i jedzmy lokalnie wytwarzaną żywność;
- **informacja:** uczmy się prawdziwej wiedzy o ociepleniu klimatu i nie ufajmy gazetom, radiu, TV oraz rządowi, które nie chcą, abyśmy byli o tym problemie informowani;
- **i najważniejsze - weźmy udział w informowaniu o tym:** dyskutujmy na ten temat z rodziną, sąsiadami i przyjaciółmi; sprawmy, by nasi „liderzy-politycy” wiedzieli o naszych obawach; przekonajmy ich do wspierania produkowania „czystej” energii z siły wiatru i promieni słonecznych poprzez wprowadzenie „podatku węglowego” i dotowanie obywatelom instalowania kolektorów słonecznych na domach; wymuszmy oszczędzanie energii poprzez ograniczenie korzystania z węgla i rezygnacji z gazu łupkowego. Jeśli tego nie poprą, nie głosujmy na nich w najbliższych wyborach.

X DNI NIEMIECKIE na UNIWER- SYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

12-18.10.2012 r.

ZORGANIZOWANE PRZEZ CENTRUM KULTURY I JĘZYKA NIEMIECKIEGO UZ

POD HASŁEM: „WSPÓLNIE W EUROPIE”

Z OBRAD SENATU

» **Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 27.06.2012 r. podjął następujące uchwały:**

- > **Nr 562** w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonywania planu rzeczowo-finansowego za rok 2011
Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego przyjął sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2011, stanowiące załącznik do uchwały.
- > **Nr 563** w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego na rok 2012
Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego uchwalił plan rzeczowo-finansowy Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012, stanowiący załącznik do uchwały.
- > **Nr 564** w sprawie przyjęcia planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012 r.
Senat przyjął plan inwestycyjny Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012, stanowiący załącznik do uchwały.
- > **Nr 565** w sprawie przyjęcia planu remontów obiektów dydaktycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012.
Senat przyjął plan remontów obiektów dydaktycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012, stanowiący załącznik do uchwały.
- > **Nr 566** w sprawie przyjęcia planu remontów w domach studenckich w ramach Funduszu Pomocy Materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012
Senat przyjął plan remontów w domach studenckich w ramach Funduszu Pomocy Materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012, stanowiący załącznik do uchwały.
- > **Nr 567** w sprawie określenia efektów kształcenia dla studiów podyplomowych „Profilaktyka patologii organizacyjnych” prowadzonych na Wydziale Ekonomii i Zarządzania
Senat określił efekty kształcenia dla studiów podyplomowych „Profilaktyka patologii organizacyjnych” prowadzonych na Wydziale Ekonomii i Zarządzania, stanowiące załącznik do uchwały.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

» **JM Rektor wydał zarządzenia:**

- > **Nr 52** z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie składu komisji rekrutacyjnych oraz określenia wysokości wynagrodzeń dla osób biorących udział w rekrutacji na studia

Zgodnie z zarządzeniem JM Rektora, w skład komisji rekrutacyjnej powołanej przez dziekana oraz uczelnianej komisji rekrutacyjnej wchodzi: przewodniczący, sekretarze, członkowie. Liczba sekretarzy oraz liczba członków komisji rekrutacyjnych powołanych przez dziekanów do przeprowadzania rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia nie mogą być większe niż liczba kierunków studiów, na które jest prowadzona rekrutacja na danym wydziale, bez rozdzielenia ze względu na stopień i formę studiów. W przypadku gdy rekrutacja na studia pierwszego stopnia jest prowadzona od razu na specjalność na kierunku studiów, dopuszcza się liczbę sekretarzy taką, jak liczba specjalności na studiach pierwszego stopnia. Członkiem komisji rekrutacyjnej nie może być pracownik uczelni nie będący nauczycielem akademickim. Egzaminy, rozmowy kwalifikacyjne lub sprawdziany umiejętności mogą przeprowadzać tylko wyznaczeni przez dziekana nauczyciele akademicy lub specjaliści, zwani dalej egzaminatorami. Egzaminatorzy mogą nie wchodzić w skład komisji rekrutacyjnej. W szczególnych przypadkach, w roku w którym kończy się czteroletnia kadencja organów jednoosobowych i kolegiałnych uczelni, możliwe jest powołanie zastępcy przewodniczącego uczelnianej komisji rekrutacyjnej. Nauczycielowi akademickiemu pełniącemu funkcję przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, sekretarza lub członka uczelnianej komisji rekrutacyjnej przysługuje wynagrodzenie w wysokości zależnej od liczby kandydatów na studia pierwszego i drugiego stopnia na uczelni, według stawek podanych w tabeli:

liczba kandydatów	FUNKCJA		
	przewodniczący, zastępca przewodniczącego	członek	sekretarz
do 1000	550 zł	450 zł	550 zł
1001 - 2000	625 zł	500 zł	625 zł
2001 - 3000	700 zł	550 zł	700 zł
3001 - 4000	775 zł	600 zł	775 zł
4001 - 5000	850 zł	650 zł	850 zł
5001 - 6000	925 zł	700 zł	925 zł

6001 - 7000	1 000 zł	750 zł	1 000 zł
7001 - 8000	1 075 zł	800 zł	1 075 zł
8001 - 9000	1 150 zł	850 zł	1 150 zł
9001 - 10000	1 225 zł	900 zł	1 225 zł
od 10001	1 300 zł	950 zł	1 300 zł

Ponadto nauczycielowi akademickiemu pełniącemu funkcję przewodniczącego, sekretarza lub członka komisji rekrutacyjnej powołanej przez dziekana wydziału do przeprowadzenia rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia, przysługuje wynagrodzenie w wysokości zależnej od łącznej liczby kandydatów na studia pierwszego i drugiego stopnia na wydziale, według stawek podanych w poniższej tabeli:

liczba kandydatów	FUNKCJA		
	przewodniczący	członek	sekretarz
do 200	550 zł	450 zł	550 zł
201 - 400	625 zł	500 zł	625 zł
401 - 600	700 zł	550 zł	700 zł
601 - 800	775 zł	600 zł	775 zł
801 - 1000	850 zł	650 zł	850 zł
1001 - 1200	925 zł	700 zł	925 zł
1201 - 1400	1 000 zł	750 zł	1 000 zł
1401 - 1600	1 075 zł	800 zł	1 075 zł
1601 - 1800	1 150 zł	850 zł	1 150 zł
1801 - 2000	1 225 zł	900 zł	1 225 zł
od 2001	1 300 zł	950 zł	1 300 zł

Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2 powołanego zarządzenia oblicza się na podstawie łącznej liczby zarejestrowanych kandydatów na studia stacjonarne i niestacjonarne we wszystkich rekrutacjach na semestr zimowy oraz na semestr letni na dany rok akademicki. Za przeprowadzenie pojedynczego egzaminu, rozmowy kwalifikacyjnej lub sprawdzianu umiejętności dla jednego kandydata w rekrutacji na studia pierwszego lub drugiego stopnia, egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości 15,00 zł, przy czym wynagrodzenie to może być wypłacone tylko jednemu, wskazanemu przez przewodniczącego komisji rekrutacyjnej, egzaminatorowi prowadzącemu egzamin, rozmowę kwalifikacyjną lub sprawdzian umiejętności, niezależnie od liczby członków komisji egzaminacyjnej. Za przeprowadzenie postępowania rekrutacyjnego na studia doktoranckie nie pobiera się opłat od kandydatów i nie wypłaca wynagrodzeń osobom wchodzącym w skład komisji rekrutacyjnych oraz innym osobom biorącym udział w rekrutacji na te studia. Łączne wynagrodzenie nauczyciela akademickiego z tytułu pełnienia funkcji w komisjach rekrutacyjnych, za przeprowadzenie egzaminów, rozmów kwalifikacyjnych lub sprawdzianów umiejętności oraz za inne prace

związane z postępowaniem rekrutacyjnym, nie może być wyższe niż 70% stawki minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta określonego w rozporządzeniu w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej. Wynagrodzenie nauczycieli akademickich zatrudnionych na uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, za udział w pracach związanych z postępowaniem rekrutacyjnym, wypłacane jest jednorazowo po zakończeniu rekrutacji na dany rok akademicki, na podstawie imiennych list sporządzonych przez dziekanów i prorektora ds. studenckich. Pracownikowi uczelni pełniącemu funkcję sekretarza komisji rekrutacyjnej innej niż określona w ust. 5, nie będącemu nauczycielem akademickim, przysługuje wynagrodzenie ustalane na podstawie liczby kandydatów przypadających na jednego sekretarza komisji, według stawek za jednego kandydata podanych w poniższej tabeli:

funkcja	komisja rekrutacyjna	
	uczelniana	powołana przez dziekana
sekretarz	0,30 zł	1,50 zł

Wynagrodzenie sekretarzy komisji rekrutacyjnych nie będących nauczycielami akademickimi za udział w pracach związanych z postępowaniem rekrutacyjnym, wypłacane jest odrębnie po zakończeniu rekrutacji na semestr zimowy oraz semestr letni, na podstawie umów zleceń. Dodatkowe wynagrodzenie dla osób nie będących w składzie komisji rekrutacyjnych i nie będących egzaminatorami za udział w pracach związanych z przygotowaniem rekrutacji i postępowaniem rekrutacyjnym, ustalają rektor, prorektor ds. studenckich, prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą i dziekani. JM Rektor upoważnił dziekanów działających łącznie z kwestorem oraz prorektora ds. studenckich i prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą do zawierania umów zleceń z osobami określonymi w ust. 9 i 10 omawianego zarządzenia. Sprawozdania finansowe z rekrutacji, zawierające imienne wykazy wszystkich osób uczestniczących w pracach związanych z przygotowaniem rekrutacji i postępowaniem rekrutacyjnym oraz ich wynagrodzeń, przekazywane są Rektorowi w terminie miesiąca po zakończeniu rekrutacji.

- > **Nr 53** z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie wysokości opłat za postępowanie związane z przyjęciem na studia w roku akademickim 2012/2013
JM Rektor wprowadził opłaty za postępowanie związane z przyjęciem na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2012/2013 w następujących wysokościach:

- **150 złotych** dla osób ubiegających się o przyjęcie na kierunki studiów, na które postępowanie kwalifikacyjne obejmuje sprawdziany uzdolnień artystycznych, a także na kierunek architektura wnętrz oraz architektura i urbanistyka,
- **100 złotych** dla osób ubiegających się o przyjęcie na kierunki studiów, na których postępowanie kwalifikacyjne obejmuje sprawdziany sprawności fizycznej,

- **85 złotych** dla osób ubiegających się o przyjęcie na studia na pozostałe kierunki studiów.
Zgodnie z powołanym zarządzeniem JM Rektora, kandydaci na studia drugiego stopnia legitymujący się dyplomami ukończenia studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim wnoszą opłaty rekrutacyjne o 30 zł niższe niż określone w § 1.

> **Nr 54 w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2012/2013**

Zgodnie z zarządzeniem JM Rektora, w roku akademickim 2012/2013 opłaty miesięczne za jedno miejsce w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego wnoszone przez studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz ich współmałżonków i dzieci powyżej 6 roku życia, zakwaterowanych na podstawie przydziału miejsc wynoszą:

DS.	w pokoju 1-osobowym	w pokoju 2-osobowym	w pokoju 3-osobowym	w pokoju 4-osobowym
Vicewersal, Piast	300 zł	240 zł	195 zł	165 zł
Rzepicha, Ziemowit	315 zł	255 zł	210 zł	180 zł
SBM, Wcześniak	285 zł + M	poniżej 14m ² : 225 zł + M 14 - 18 m ² : 240 zł + M ponad 18 m ² : 255 zł + M	180 zł + M	

gdzie M - miesięczna opłata za media, którą ustala się na podstawie kosztów mediów w segmencie w poprzednim miesiącu wg wskazań liczników lub ryczałtowo.

Opłaty wnoszone przez studentów i doktorantów innych uczelni oraz osób będących narzeczonymi studentów (z wyznaczoną i udokumentowaną datą zawarcia związku małżeńskiego), zakwaterowanych na podstawie decyzji Prorektora ds. Studenckich o przydziale miejsca są o 30 zł wyższe od opłat określonych w tabeli wyżej. W przypadku zakwaterowania lub wykwaterowania w trakcie miesiąca studenta lub doktoranta, o którym mowa w ustępie 1, opłatę za okres zamieszkania w tym miesiącu nalicza się wg stawki dziennej równej 1/30 stawki miesięcznej, przyjmując M = 90 zł w przypadku SBM oraz Wcześniaka. Stawki dzienne dla studentów i doktorantów oraz innych osób, o których mowa w ustępie 2 zarządzenia są wyższe o 1zł. W przypadku niepełnej obsady miejsc w pokoju wieloosobowym w okresie od 1 października 2012 r. do 31 maja 2013 r., studenci lub doktoranci zamieszkujący ten pokój zobowiązani są do przekwaterowania do innych pokoi wieloosobowych w ciągu 7 dni od dnia zmniejszenia obsady, albo wnoszenia dodatkowych opłat za miejsce za każdy dzień - poczynając od ósmego dnia niepełnej obsady miejsc w pokoju - w wysokości:

	w pokoju 2-osobowym	w pokoju 3-osobowym	w pokoju 4-osobowym
1 osoba	6 zł	10 zł	12 zł
2 osoby	- -	po 2,50 zł	po 4,50 zł
3 osoby	- -	- -	po 1,50 zł

Zgodnie z zarządzeniem opłaty za media w SBM i Wcześniaku naliczane są według następujących zasad:
a) mieszkaniec w miesiącu, w którym zostaje zakwaterowany nie wnosi opłaty za media, chyba, że zostaje wykwaterowany do ostatniego dnia tego miesiąca,
b) opłata miesięczna za media należna od mieszkańca zakwaterowanego w segmencie po pierwszym dniu poprzedniego miesiąca lub wykwaterowanego przed ostatnim dniem poprzedniego miesiąca wynosi 3 zł za każdy dzień pobytu w poprzednim miesiącu,
c) opłata miesięczna za media należna od mieszkańca zakwaterowanego w segmencie przez cały poprzedni miesiąc jest równa całkowitej należności za media w segmencie w poprzednim miesiącu, pomniejszonej o naliczone zgodnie lit. b) opłaty należne od mieszkańców zakwaterowanych lub wykwaterowanych z segmentu w trakcie miesiąca, podzielonej przez liczbę osób mieszkających w segmencie przez cały poprzedni miesiąc,
d) mieszkaniec w miesiącu, w którym zostaje wykwaterowany wnosi opłatę za media za poprzedni miesiąc naliczoną zgodnie z lit. b) lub lit. c) oraz za opłatę za media za bieżący miesiąc w wysokości 3 zł za każdy dzień pobytu w tym miesiącu,
e) koszty zużycia mediów we wspólnych częściach domu studenckiego ustalone na podstawie różnic pomiędzy wskazaniami liczników głównych, a sumami wskazań liczników w segmentach, rozliczane są proporcjonalnie do wskazań liczników w segmentach.

Ponadto zasady określonej w § 1 ust. 3 omawianego zarządzenia nie stosuje się wobec studentów i doktorantów wydalonych dyscyplinarnie z domu studenta. Wnoszą oni pełną opłatę za miesiąc, w którym nastąpiło wykwaterowanie.
Zgodnie z § 3 omawianego zarządzenia JM Rektora warunkiem zakwaterowania w domu studenckim jest wpłacenie kaucji w wysokości 200 zł. Warunkiem rezerwacji miejsca do 10 października jest wpłacenie kaucji do 22 września. W przypadku rezerwacji nie ma zastosowania do naliczania opłat zasada określona w § 1 ust. 3 zarządzenia, tzn. opłata za zamieszkanie naliczana jest od dnia 1 października. Brak wpłaty kaucji do 22 września uważany jest za rezygnację z miejsca w domu studenckim. Osoby, które wpłaciły uprzednio kaucję, ale w terminie do 22 września złożą pisemną rezygnację z miejsca w domu studenta, otrzymają zwrot kaucji na wskazane konto bankowe. W przypadku niezłożenia w terminie pisemnej rezygnacji z miejsca w domu studenta, kaucja nie podlega zwrotowi. Zwrot kaucji w części lub w całości następuje po zdaniu pokoju i rozliczeniu się mieszkańców z administratorem domu studenta zgodnie z Regulaminem mieszkańca domu studenta UZ. Z kaucji potrącane są nieuregulowane opłaty za miejsce w domu studenckim. Stawka dzienna opłaty za miejsce w domu studenckim,

w przypadku doraźnego zakwaterowania, dla studentów i doktorantów wynosi 20 zł brutto, natomiast dla pozostałych osób 35 zł brutto w SBM i Wcześniaku, a w pozostałych domach studenckich 25 zł brutto.
Osoby wymienione w § 1 ust. 1 i 2 omawianego zarządzenia oraz przyjęte na I rok studiów opłaty miesięczne wnoszą w terminie do ostatniego dnia danego miesiąca, natomiast kaucję najpóźniej w dniu zakwaterowania.
W przypadku wykwaterowania przed ostatnim dniem miesiąca, opłata za ten miesiąc musi być wniesiona najpóźniej w dniu wykwaterowania.
W przypadku przedłużenia pobytu, na miesiąc marzec (bez wykwaterowania), osoby kończące studia pierwszego stopnia po semestrze zimowym wnoszą opłaty za ten miesiąc według § 1 ust. 3 i 6.
W okresie od 1 lipca do 27 września 2013 r. studentów obowiązują następujące opłaty:
1) przy zakwaterowaniu poniżej 14 dni - według § 4 zarządzenia,
2) przy zakwaterowaniu na okres co najmniej 14 dni i w przypadku przedłużenia pobytu (bez wykwaterowania) po 30 czerwca - według § 1 ust. 3 i 4 zarządzenia.
Kandydaci na studia na czas egzaminów wnoszą opłaty według zasad obowiązujących studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.
Grupy zorganizowane o liczebności powyżej 20 osób zakwaterowane na okres co najmniej 3 dni oraz osoby niebędące studentami zakwaterowane na okres co najmniej 14 dni wnoszą opłaty wg § 4 zarządzenia pomniejszone o 30%.
W okresie od 1 lipca do 27 września 2013 r. opłaty za zakwaterowanie wnoszone są z góry za każde 30 dni oraz za okresy zakwaterowania krótsze niż 30 dni.
Za opóźnienia we wnoszeniu należnych opłat Uniwersytet Zielonogórski będzie pobierał odsetki w wysokości równej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.
Wszelkie opłaty studenci wnoszą w formie przelewu na indywidualne konto bankowe wskazane przez Zarządcę. Dowód wpłaty winien zawierać imię, nazwisko studenta, jego adres, kwotę i tytuł wpłaty. Brak wymienionych danych zwalnia Zarządcę z odpowiedzialności za skutki błędnego zakwalifikowania opłaty.
Za dzień uiszczenia opłaty uważa się datę wpływu należności na konto.
W przypadku, gdy termin zapłaty przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za terminowo uiszczoną uważa się opłatę, która wpłynęła na konto w pierwszym dniu roboczym po dniu wolnym.
Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2012 r., z zastrzeżeniem § 4 i § 6 zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2012 r.

> **Nr 55 z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie szczegółowych zasad (polityki) rachunkowości dotyczących ewidencji i rozliczania środków otrzymanych na realizację projektu o nazwie „Przebudowa Budynku Dydaktycznego Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego”, nr umowy: UDA-PO-13.01-051/08-00 z dnia 6 marca 2012 r.**
JM Rektor wprowadził zasady (politykę) rachunkowości dotyczące ewidencji i rozliczania środków otrzymanych na realizację projektu o nazwie „Przebudowa Budynku Dydaktycznego Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i

Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego”, stanowiące załącznik do zarządzenia.
Zasady (polityka) rachunkowości dotyczące ewidencji i rozliczania środków otrzymanych na realizację projektu o nazwie „Przebudowa Budynku Dydaktycznego Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego” stanowią załącznik nr 1 do Dokumentu nr 5 Zasad (polityki) rachunkowości Uniwersytetu Zielonogórskiego wprowadzonych zarządzeniem Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 17 z dnia 21 marca 2006 r. (ze zm.) w sprawie wprowadzenia dokumentacji przyjętych zasad (polityki) rachunkowości. Zarządzenie weszło w życie z dniem podpisania, z mocą obowiązującą od dnia 6 marca 2012 r.

> **Nr 56 z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie powołania zespołu organizacyjnego Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich oraz Inauguracji Roku Akademickiego 2012/2013**
JM Rektor powołał zespół organizacyjny Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich oraz Inauguracji Roku Akademickiego 2012/2013 w składzie:
1. inż. Henryk Michalak
2. mgr inż. Katarzyna Janas-Subsar - Przewodnicząca
3. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak
4. mgr inż. Arkadiusz Konkol
5. mgr Melania Minto
6. mgr Hanka Nowakowska
7. mgr Ewa Sapeńko
8. mgr Sławomir Szumalo
9. mgr Anna Urbańska.

> **Nr 57 z dnia 12 lipca 2012 r. zmieniające zarządzenie nr 31 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2012/2013**
JM Rektor w zarządzeniu nr 31 zmienił organizację roku akademickiego 2012/2013 w sposób określony w załącznikach do zarządzenia.

> **Nr 58 z dnia 12 lipca 2012 r. zmieniające Zarządzenie nr 7 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 stycznia 2012 roku w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2012/2013**
JM Rektor zmienił wielkości limitu rekrutacyjnego na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia w semestrze zimowym w roku akademickim 2012/2013 na kierunkach:
• bezpieczeństwo narodowe - 210 miejsc,
• ekonomia - 240 miejsc,
• matematyka - 120 miejsc.

> **Nr 59 z dnia 13 sierpnia 2012 r. w sprawie przyjęcia zasad przydziału pokoi pracownikom, studentom oraz doktorantom Uczelni w domach mieszkalnych Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2012 /2013**
Rektor dokonał podziału pokoi na Wydziały, Piony Prorektorów oraz Kanclerza.
Podział pokoi przeznaczonych dla pracowników stanowi załącznik do powołanego zarządzenia.
Przydziału pokoi pracownikom będącym nauczycielami akademickimi oraz pracownikom administracji wydziałowej dokonuje odpowiednio Dziekan lub odpowiedni Prorektor.

Przydział pokoi określony wyżej wymaga akceptacji Kanclerza.
Przydziału pokoi pracownikom nie będącym nauczycielami akademickimi dokonuje Kanclerz po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki, w której zatrudniony jest pracownik.
Przydziału pokoi studentom i doktorantom dokonuje Kanclerz po zasięgnięciu opinii Prorektora ds. Studentów.
W uzasadnionych przypadkach w domach mieszkalnych Uniwersytetu Zielonogórskiego mogą zostać zakwaterowane osoby z zewnątrz, wówczas przydziału pokoi tym osobom, dokonuje Kanclerz.
Wysokość opłaty za pokój wnoszonej przez pracownika, studenta, doktoranta oraz osoby, o których mowa w § 2 ust. 5 zarządzenia, ustalona zostanie w odrębnym zarządzeniu Rektora.
Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2012 r.

> **Nr 60 z dnia 13 sierpnia 2012 r. w sprawie zasad zakwaterowania osób w pokojach gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego**
Uniwersytet Zielonogórski posiada bazę noclegową w Zielonej Górze, przeznaczoną do przyjmowania gości Uczelni, w następujących obiektach:

Lp.	Obiekt UZ	Ulica	Liczba oraz rodzaj pomieszczeń	
1.	Dom Pracowniczy	ul. Prosta 6	1 mieszkanie	1 pokój 1 - osobowy kuchnia, łazienka z wc
			3 mieszkania	2 pokoje 1 - osobowe wspólna kuchnia, łazienka z wc
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-16), ul. Al. Wojska Polskiego 69, tel. 68 328-31-88				
2.	Dom Pracowniczy	ul. Stefana Wyszyńskiego 19a	5 pokoi	1- osobowe z umywalką wspólna kuchnia, łazienka z wc
			5 pokoi	2- osobowe z umywalką wspólna kuchnia, łazienka z wc
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-26), ul. Monte Cassino 21b, tel. 68 328-73-12				
3.	Dom Studenta nr 1 “Rzepicha”	ul. Podgórna 50b	9 pokoi	1 - osobowe z łazienką i wc
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Główny (A-0), ul. Podgórna 50, tel. 68 328-24-01				
4.	Budynek Dydaktyczny - SWFiS	ul. Wyspiańskiego 58	1 pokój	1 - osobowy wspólna kuchnia, łazienka i wc
			2 pokoje	3 - osobowe wspólna kuchnia, łazienka i wc
			1 pokój	4 - osobowy wspólna kuchnia, łazienka i wc
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-38), ul. Wyspiańskiego 58, tel. 68 328-73-86				

Zgodnie z powołanym zarządzeniem JM Rektora, Dział Gospodarczy - ul. prof. Zygmunta Szafrana 21, pok. nr 108 - dokonuje rezerwacji miejsc w w/w obiektach w godzinach od 7.00 do 15.00. Wstępną rezerwację można dokonać telefonicznie pod numerem telefonu 68-328-26-49. W takim przypadku rezerwację należy potwierdzić:
a) pisemnie z 7 dniowym wyprzedzeniem przed datą przewidywanego zakwaterowania. Dla uczestników konferencji oraz innych dużych grup wymagane jest

wyprzedzenie 6- miesięczne, na adres: Dział Gospodarczy, ul. Prof. Z. Szafrana 21, 65-516 Zielona Góra, pocztą e-mail: m.kiernowicz@adm.uz.zgora.pl.
Każde pisemne zamówienie noclegu powinno zawierać:
a) imię i nazwisko gościa,
b) czas pobytu,
c) rodzaj zamawianego pokoju,
d) określenie sposobu płatności,
e) podpis dysponenta środków finansowych.
Odwołanie rezerwacji może nastąpić telefonicznie, pocztą e - mailową lub na piśmie.
Odwołanie zakwaterowania należy skierować do Działu Gospodarczego, nie później niż trzy dni przed datą zakwaterowania.
W przypadku nie odwołania rezerwacji w określonym wyżej terminie 7 dni, rezerwujący ponosi opłatę za pierwszą dobę zgodnie z *Tabelą opłat za noclegi w obiektach Uniwersytetu Zielonogórskiego*, o której mowa w § 5 ust. 1 zarządzenia. Opłata ta jest również należna Uczelni w przypadku, gdy osoba rezerwująca miała opłacić pobyt z własnych środków.
JM Rektor zarządził, że zakwaterowanie w pokojach gościnnych odbywa się na podstawie:
a) dowodu osobistego lub paszportu w przypadku cudzoziemców,

b) potwierdzenia rezerwacji otrzymanego z Działu Gospodarczego telefonicznie lub na piśmie.
Wysokość opłat za pobyt w pokojach gościnnych określona została przez Rektora na podstawie kosztów utrzymania danego obiektu oraz przyjętej standaryzacji w załączniku nr 1 do zarządzenia - *Tabela opłat za noclegi w obiektach Uniwersytetu Zielonogórskiego*.
Opłaty według stawek określonych w *Tabeli opłat za noclegi w obiektach Uniwersytetu Zielonogórskiego* dotyczą gości, których nocleg opłacany jest przez Uniwersytet

Zielonogórski oraz gości Uniwersytetu Zielonogórskiego opłacających pobyt we własnym zakresie.
Opłaty, o których mowa wyżej zarządzenia, wnoszone są również przez:
a) pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz ich małżonków i dzieci,
b) studentów, uczestników studiów doktoranckich i studiów podyplomowych Uniwersytetu Zielonogórskiego, - w przypadku noclegu w jednym z obiektów określonych w § 1 zarządzenia.
W przypadku zajmowania przez jedną osobę pokoju wieloosobowego pobiera się opłatę według właściwej stawki określonej w Tabeli opłat za wszystkie miejsca, chyba że Rektor postanowi inaczej.
Opłata za pobyt realizowana jest:
a) przelewem - dane do faktury
- osoby fizyczne: adres zamieszkania,
- instytucje: adres, NIP,
b) notą obciążeniową - dane: wydział, instytut, źródło finansowania,
c) poprzez potrącenie z wynagrodzenia - lista płac - wymagana zgoda pracownika.
Opłaty z tytułu korzystania z telefonu w pokoju uiszcza gość.

Osoba zakwaterowana powyżej 7 dni korzysta z 30% rabatu, natomiast powyżej 30 dni z 70% rabatu. Rabat ten liczony jest od pierwszego dnia pobytu. Ostateczne naliczenie rabatu nastąpi po zwolnieniu pokoju przy końcowym rozliczeniu.
W uzasadnionych przypadkach Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego może ustalić inne stawki odpłatności za miejsca noclegowe w obiektach określonych w § 1 zarządzenia.
JM Rektor wprowadził Regulamin bazy noclegowej Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.
> **Nr 61 z dnia 13 sierpnia 2012 r. zmieniające zarządzenie nr 53 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie wysokości opłat za pokoje/ mieszkania w Domach Pracowniczych Uniwersytetu Zielonogórskiego**
JM Rektor w zarządzeniu nr 53 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 lipca 2011r. w sprawie wysokości opłat za pokoje/mieszkania w Domach Pracowniczych zmienił § 1, który otrzymał następujące brzmienie:
„1. Ustaliam wysokość opłat miesięcznych za pokoje/ mieszkania pracownicze według następujących stawek:

Lp.	OBIEKT UZ	Ulica	Mieszkanie/ pokój	Stawka bieżąca-czynszu
1.	Dom Pracowniczy	ul. Prosta 6	a) za pokój w mieszkaniu dwupokojowym + wartości odczytów liczników i wodomierzy	330,00
			b) za mieszkanie jednopokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	500,00
			c) za mieszkanie dwupokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	660,00
2.	Dom Pracowniczy	ul. Stefana Wyszyńskiego 19a	a) za pokój z umywalką	330,00
			b) za 2 pokoje z umywalką	390,00
			c) za pokój z łazienką	400,00
			d) za pokój z łazienką i aneksem kuchennym	550,00
			e) za mieszkanie dwupokojowe z kuchnią i łazienką	660,00
			f) za pokój nr 104 (pokój z umywalką)	390,00
3.	Dom Pracowniczy	w Przylepie ul. 22 Lipca 6B i C	za pokój z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze	430,00
			za pokoje z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze (o zw. pow. lokale w budynku B i C nr 10+1,15+16, 101+110 i 15+16)	500,00
4.	Studencki Budynek Mieszkalny	ul. Wyspiańskiego 60	- za jeden pokój w segmencie dwupokojowym + media	420,00
5.	Pokoje Gościnne SWF i S	ul. Wyspiańskiego 58	- za pokój wspólna kuchnia i łazienka na piętrze	350,00
6.	Dom Pracowniczy	w Raculce ul. Stajenna 20	a) za miejsce noclegowe w pokoju 1-osobowym z łazienką (pok. nr 14,15,16)	460,00
7.			b) za miejsce noclegowe w pokoju 1-osobowym	400,00
			c) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 2-osobowym	300,00
			d) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 3-osobowym	250,00
			e) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 4-osobowym	210,00
			f) za pokój z łazienką	460,00
			g) za pokój	400,00
8.	Dom Pracowniczy „Ambroży”	ul. Wyspiańskiego 58	mieszkanie czteropokojowe z kuchnią i łazienką + wartości odczytów liczników i wodomierzy	630,00

Magdalena Grycuk
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: HTTP://WWW.UZ.ZGORA.PL/AP/

PIERWSZE POSIEDZENIE SENATU UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

26 września, czyli tradycyjnie, w ostatnią środę miesiąca, odbyło się pierwsze posiedzenie Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego w nowym składzie. Zgodnie z § 18 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego w skład Senatu wchodzi:

1. Rektor jako przewodniczący,
2. Prorektorzy,
3. Dziekani,
4. 19. przedstawicieli z grupy profesorów i doktorów habilitowanych,

5. 12. przedstawicieli pozostałych nauczycieli akademickich,
 6. 2. wybranych przedstawicieli pracowników nie będących nauczycielami akademickimi,
 7. 12. przedstawicieli (11+1) studentów i doktorantów.
- Imienny wykaz członków Senatu znajduje się na stronie: <http://www.uz.zgora.pl/pl/org/senat-2012-2016-03092012-2.pdf>

esa

NOWE WŁADZE UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO NA LATA 2012-2016

WŁADZE REKTORSKIE

REKTOR

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński

Tadeusz Kuczyński urodził się w 1951 r. we Wrocławiu. W 1976 r. ukończył Wydział Budownictwa Politechniki Wrocławskiej. W roku 2003 uzyskał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych. Z zielonogórską uczelnią związany jest od 1999 r. W latach 2002-2008 był dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, a w 2008-2012 prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od lipca 2007 r. do kwietnia 2010 r. był członkiem Rady Naukowej Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie, od 2004 r. do 2008 r. przedstawicielem Uniwersytetu Zielonogórskiego w Komitecie Sterującym, a od 2008 r. w Komitecie Zarządzającym 6 polskich uczelni (oprócz UZ są to Politechniki: Gdańska, Śląska, Wrocławska, Krakowska i Akademia Górniczo Hutnicza) oraz Electricite de France (EDF)-Polska i EDF Research and Development. Od czerwca 2007 r. do grudnia 2008 r. był prezesem Zielonogórskiego Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Energii Odnawialnej.

Prof. T. Kuczyński jest autorem monografii i licznych artykułów z zakresu emisji zanieczyszczeń (głównie związków azotu) i ich wpływu na środowisko, efektywnego kształtowania mikroklimatu w budynkach inwentarskich, inżynierii odnawialnych źródeł energii, etyki środowiska, w tym środowiska zurbanizowanego. W latach 1994 - 2010 był członkiem Zarządu II Sekcji Technicznej (Budownictwa Rolniczego) Międzynarodowej Organizacji Inżynierii Rolniczej (CIGR). Od 2001 r. do 2004 r. był przedstawicielem Polski w Programie AFANET - SOCRATES w zakresie nauczania bioetyki zwierząt, a od 2003 r. bierze udział w Komitecie Koordynującym Programu. Od 2004 r. uczestniczy też w Komitecie Koordynującym Programu *Redefining the curricula for the multifunctional rural environment - agriculture, forestry and the rural society* (MRENet); jest także koordynatorem Grupy Roboczej WP2a Development of curricula which address the expectations of society - Ethics. Od 2002 r. bierze udział w Komitecie Programowym Sieci Naukowej AGRORISK (Eliminowanie rolniczych zagrożeń zdrowia i środowiska). Od 2003 r. do 2008 r. był ekspertem w grupach roboczych działających w ramach UNECE CLRTAP TFEIP Expert Group on Ammonia Abatement oraz Expert Panel on Agricultural Emissions. Profesor Kuczyński od 2005 r. jest ekspertem w zakresie energii i środowiska Krajowego Związku Pracodawców - Producentów Trzody Chlewnej, a od lipca 2007 r. ekspertem Podkomisji Sejmowej do spraw rozpatrywania projektu ustawy *O instrumentach wspomagających redukcję emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji*. Od marca 2008 r. uczestniczy w grupie Task Force Reactive Nitrogen (TFRN-2), a od lutego 2009 r. w UNECE CLRTAP TFEIP Expert Panel on Mitigation of Agricultural Nitrogen. Od grudnia 2008 r. jest członkiem Standing Committee on Agricultural Research (SCAR) Collaborative Working Group on Agriculture and Energy. Od października 2008 r. jest przedstawicielem polskich NGOs w pracach w Sewilli nad modyfikacją dokumentu BREF dotyczącego intensywnej produkcji trzody chlewnej i drobiu.

W 2012 r. prof. Tadeusz Kuczyński został rektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest żonaty, ma córkę i dwie wnuczki.

PROREKTOR DS. STUDENCKICH

Prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski

Wojciech Strzyżewski urodził się i wykształcił w Zielonej Górze, jest absolwentem historii zielonogórskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Od 1984 r. jest zatrudniony w Instytucie Historii WSP. W 1990 r. obronił rozprawę doktorską, a w 1999 r. odbył kolokwium habilitacyjne (w zakresie historii nowożytnej) na Wydziale Historycznym UAM w Poznaniu. Od 2001 r. był profesorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. W 2010 r. uzyskał tytuł profesora nauk humanistycznych, w następnym roku został zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego.

Prof. Wojciech Strzyżewski w prowadzonych od lat badaniach zajmuje się naukami pomocniczymi historii i dziejami wczesnonowożytnymi XVI-XVIII w., zwłaszcza w zakresie dziejów rodzin szlacheckich.

Profesor Strzyżewski jest uznanym w Polsce ekspertem w zakresie heraldyki i sfragistyki. Opracował kilkadziesiąt projektów herbów i flag dla różnych jednostek samorządowych (w tym herbu i flagi województwa lubuskiego). Jest dwukrotnym laureatem nagrody za najlepszą w Polsce książkę z zakresu heraldyki. W badaniach sfragistycznych zajmuje się pieczęciami szlacheckimi i miejskimi. W prowadzonych badaniach naukowych koncentruje się również na problematyce związanej z historią regionalną zwłaszcza dziejów Śląska i Ziemi Lubuskiej oraz dziejów miast. Jest autorem i współautorem ponad 100 publikacji naukowych, w tym siedmiu monografii.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Heraldycznego i niemieckiego Towarzystwa „Herold” w Berlinie

Prof. W. Strzyżewski wypromował 5 doktorów, był promotorem ponad 100 prac magisterskich oraz wielokrotnym recenzentem rozpraw habilitacyjnych i doktorskich.

Od początku pracy zawodowej jest związany z zielonogórskimi uczelniami - najpierw z Wyższą Szkołą Pedagogiczną, następnie z Uniwersytetem Zielonogórskim. Profesor pełnił szereg funkcji organizacyjnych m.in. kierownika Zakładu Historii XVI-XVIII wieku, zastępcy dyrektora Instytutu Historii, następnie od 2002 r. do 2005 r. dyrektora Instytutu Historii. W latach 2005-2012 był dziekanem Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

PROREKTOR DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk

Magdalena Graczyk jest związana z zielonogórskim środowiskiem naukowym od 1975 roku, ma za sobą 37-letni okres pracy naukowo-dydaktycznej w zielonogórskich uczelniach - najpierw w Wyższej Szkole Inżynierskiej, następnie Politechnice Zielonogórskiej, a od 2001 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim. Stopnie naukowe - doktora nauk technicznych (1978 r.) oraz doktora habilitowanego nauk technicznych (1985 r.) uzyskała na Wydziale Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej. Tam także zostało przeprowadzone postępowanie o nadanie jej tytułu naukowego. Reprezentuje dyscypliny naukowe z pogranicza dwóch dziedzin - nauk technicznych i ekonomicznych zajmując się inżynierią i ochroną środowiska oraz ekonomią środowiska i zarządzaniem środowiskowym na poziomie mikroekonomicznym.

Jej dorobek publikacyjny wynosi łącznie 139 pozycji. Jest autorem i współautorem 6 monografii, 24 rozdziałów w wydawnictwach zwartych, 109 artykułów opublikowanych w indeksowanych czasopismach o krajowym i międzynarodowym obiegu. Ponadto jest autorką 2 patentów i ponad 40 prac niepublikowanych (konceptyjnych projektów inżynierskich, ekspertyz i opinii wykonanych na rzecz przemysłu oraz samorządów). Za działalność naukową uzyskała wiele nagród i wyróżnień (m.in. nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrodę Fundacji Prof. Goetla, wielokrotnie nagrody JM. Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Politechniki Zielonogórskiej oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego). Jest także odznaczona medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Wypromowała 4 doktorów (w tym obszarze także konsekwentnie realizuje swoje zainteresowania naukowe na styku dziedzin - dwóch doktorów wypromowała w naukach technicznych i dwóch w naukach ekonomicznych).

Pełniła także wiele funkcji poza uczelnią (m.in. w latach 1994-1998 - funkcję eksperta w Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko przy Ministrze Środowiska, w latach 1999-2005 - funkcję wiceprzewodniczącej Rady Nadzorczej WFOŚiGW w Zielonej Górze). Jest wieloletnim członkiem Europejskiego Towarzystwa Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych. W kadencji obejmującej lata 2008-2012 pełniła funkcję dziekana Wydziału Ekonomii i Zarządzania, a w obecnej kadencji (2012-2016) pełni funkcję prorektora ds. jakości kształcenia.

PROREKTOR DS. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

Prof. dr hab. Janusz Gil

Janusz Gil urodził się w 1951 r. - studia ukończył na Wydziale Matematyczno-Fizycznym WSP w Rzeszowie, a studia doktoranckie i doktorat w 1983 r. na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Habilitację i profesurę uzyskał również na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, kolejno w latach 1988 i 1996.

Prof. Janusz Gil w Zielonej Górze pracuje od 1988 r., najpierw jako adiunkt w Instytucie Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej, później jako dyrektor Instytutu Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego, a obecnie prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Profesor Gil zajmuje się badaniem pulsarów i gwiazd neutronowych, a w szczególności ich promieniowaniem radiowym i rentgenowskim. Z jego inicjatywy 1 lipca 1989 r. powstało Zielonogórskie Centrum Astronomii, które było prekursorem Instytutu Astronomii UZ. Instytut pod kierownictwem prof. Janusza Gila stał się liczącym i znanym w kraju oraz na świecie ośrodkiem astronomii. Profesor prowadził wykłady w wielu zagranicznych ośrodkach naukowych. Po obronie doktoratu w 1984 r. wyjechał do Narodowego Centrum Radioastronomii w Charlottesville, USA. Następnie lata 1985-1987 spędził na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Kentucky, USA. W latach 1991-1993 przebywał na stypendium Humboldta w Instytucie Radioastronomii Maxa Plancka w Bonn. W 1997 roku wyjechał jako honorowy profesor wizytujący na Uniwersytet w Hong Kongu.

W 2001 r. uzyskał honorowe stypendium Humboldta, a w 2005 r. przebywał na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Las Vegas w Nevadzie USA, jako profesor wizytujący. Jest autorem wielu artykułów i kilku książek popularnonaukowych oraz 154 publikacji cytowanych ok. 1700 razy, w tym 92 prace filadelfijskie cytowane ok. 1650 razy. Indeks Hirscha - 26.

PROREKTOR DS. ROZWOJU

Dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ

Andrzej Pieczyński urodził się w 1953 roku w Strzelnie woj. Kujawsko-Pomorskim.

Studia magisterskie ukończył w 1978 r. na Wydziale Elektrycznym w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, natomiast doktorat w 1985 r. na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Habilitację zrobił w 2004 r. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Przewodząc na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze rozpoczął jeszcze jako student V roku w 1977 r. (35 lat pracy w Zielonej Górze). Od 2006 r. pracuje na stanowisku profesora UZ.

Jest autorem lub współautorem 2 monografii, 6 rozdziałów w monografiach, 33 artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz krajowym (w tym 6 z tzw. listy filadelfijskiej), 38 artykułów w materiałach konferencji zagranicznych i krajowych i redaktor 3 prac zbiorowych.

Specjalizuje się w dziedzinie: sztucznej inteligencji, a w szczególności zastosowaniem logiki rozmytej w systemach ekspertowych oraz modelowaniu i diagnostyce procesów przemysłowych.

Autor wielu recenzji w tym m.in.: 3 recenzje prac doktorskich, 5 recenzji wydawniczych monografii profesorskich i habilitacyjnych, 4 recenzje artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, 20 recenzji artykułów w konferencjach zagranicznych i krajowych.

Promotor 6 prac doktorskich w tym jedna obroniona (lipiec 2012).

Członek komitetów naukowych 3 konferencji o zasięgu międzynarodowym.

Członek **Komisji Cybernetyki Technicznej PAN** oraz członek Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS), członek Lubuskiego Towarzystwa Naukowego (LTN), członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP), członek Lubuskiego Towarzystwa na Rzecz Rozwoju Energetyki (LTnRE).

Dotychczas pełnione funkcje kierownicze: kierownik Zakładu Sztucznej Inteligencji w Technice, 1993-1996; kierownik Zakładu Inżynierii Systemów, 1996-1999; prodziekan ds. studiów zaocznych, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, 2002-2005; dziekan, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, 2005-2012.

W okresie pełnienia przez prof. A. Pieczyńskiego funkcji dziekana na wydziale zrealizowano: uzyskanie uprawnień doktryzowania w dyscyplinie automatyka i robotyka, przygotowanie 4 wniosków o tytuł, przeprowadzenie 8 postępowań nadania stopnia doktora habilitowanego, przeprowadzenie 60 procedur nadania stopnia doktora nauk technicznych, uzyskanie akredytacji na pełny okres dla kierunków *elektronika i telekomunikacja, elektrotechnika*, uzyskanie akredytacji z wyróżnieniem dla kierunku *informatyka* na okres 10 lat, uruchomienie studiów I i II stopnia na kierunku *automatyka i robotyka*, uruchomienie wraz z Wydziałem Mechanicznym studiów I i II stopnia dla kierunku *inżynieria biomedyczna*, rozwinięcie zakresu studiów III stopnia (doktoranckich) z jednej dyscypliny do trzech: informatyka, elektrotechnika, automatyka i robotyka, rozwinięcie międzynarodowej współpracy edukacyjnej i naukowej w ramach Studiów zintegrowanych realizowanych w ramach sieci uczelni europejskich - Niemcy (Technische Hochschule Mittelhessen), Ukraina (Politechnika Lwowska), Estonia (Politechnika w Tallinie), Polska (UZ) oraz Litwa (Uniwersytet Gedymina w Wilnie), udział w przygotowaniu założeń i uruchomieniu Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, udział w uruchomieniu Parku Naukowo-Technologicznego poprzez wsparcie udziału pracowników Wydziału w trzech centrach ulokowanych w parku, udział w uruchomieniu projektu Telemedycyna i jego pierwszym etapie Teleradiologia, udział w uruchomieniu Parku Technologii i Logistyki Przemysłu Interior w Nowej Soli, udział w uruchomieniu Kłaster Archiwizacji Cyfrowej w Parku Interior, udział w budowanym kłastrze Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji przy Lubuskim Parku Przemysłowym, udział merytoryczny w przygotowaniu wniosku o uzyskanie środków na modernizację budynku dydaktycznego A2, realizacja projektu *Zróbmy coś razem*, którego założeniem było rozwinięcie współpracy uniwersytetu z regionalnym przemysłem, nawiązanie współpracy z wieloma przedsiębiorstwami przemysłowymi regionu, nawiązanie współpracy z 5 szpitalami w regionie, w tym z Wojewódzkim Szpitalem w Zielonej Górze, zorganizowanie Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Automatyki i Robotyki, Elektrotechniki, Elektroniki i Informatyki, zorganizowanie Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka, zorganizowanie finału Ogólnopolskiej Olimpiady *Euroelektra*, współudział w zorganizowaniu okręgowego finału Olimpiady Technicznej NOT, dynamiczne rozwijanie procesu włączania przemysłu do realizacji procesu edukacyjnego studentów wydziału - uruchamianie kolejnych Akademii.

Stan cywilny: żona Teresa, dwie córki: Karolina i Honorata oraz dwie wnuczki: Marysia i Michalina.

Hobby: majsterkowanie, uprawa ogrodu, historia nowożytna i muzyka poważna.

DZIEKANI

DZIEKAN WYDZIAŁU ARTYSTYCZNEGO

Prof. Piotr Szurek

Piotr Szurek urodził się w 1958 r. w Stęszewie. W latach 1982-1987 studiował na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie Uniwersytet Artystyczny) w Poznaniu. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w zakresie grafiki warsztatowej w 1987 r. Od 1987 r. jest wykładowcą Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, a od 2001 r. wykładowcą w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego, obecnie na stanowisku profesora zwyczajnego w Zakładzie Grafiki. W 1997 r. uzyskał kwalifikacje I stopnia, a w 2002 r. - kwalifikacje II stopnia w zakresie dyscypliny artystycznej - grafika. Postanowieniem z dnia 31 października 2007 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora sztuk plastycznych. Obecnie prof. Szurek w Instytucie Sztuk Wizualnych prowadzi Pracownię Druku Wklęsłego i Wypukłego, a także Pracownię Rysunku z Elementami Anatomii i Perspektywy. Jest członkiem Rady Programowej Galerii Grafiki przy Bibliotece Sztuki w Instytucie Sztuk Wizualnych, a od 2008 r. pełnił funkcję dziekana Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wiosną tego roku został wybrany ponownie na kadencję 2012-2016.

Prof. P. Szurek w swojej twórczości zajmuje się grafiką, rysunkiem i malarstwem. Zorganizował 40 wystaw indywidualnych w Polsce, Belgii, Luksemburgu, Francji, Niemczech, Szwecji, Rosji i na Ukrainie. Na stałe jest związany z paryską Galerią Koralewski. Uczestniczył w około 250 wystawach zbiorowych i międzynarodowych przeglądach grafiki i rysunku. Za swoją twórczość otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia. Najważniejsze to: w 1994 r. - Grand Prix na Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach, w 1999 r. - Grand Prix na Międzynarodowym Biennale Grafiki „Dry Point” w Użycach, w 2000 r. - Nagroda Specjalna na Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie i w 2003 r. - Grand Prix na Międzynarodowym Konkursie Rysunku we Wrocławiu. Jest dwukrotnym stypendystą Ministra Kultury i Sztuki (1988, 2003). Za osiągnięcia artystyczne w 2005 r. otrzymał Nagrodę II stopnia Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego. W 2010 r. za osiągnięcia dydaktyczne otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Prace prof. Szurka znajdują się w wielu kolekcjach prywatnych i państwowych m.in.: Biblioteque Nationale w Paryżu, Cremona Civic Museum w Kremonie we Włoszech, Kaliningrad State Art Gallery. W Polsce są w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, Szczecinie, Państwowym Muzeum na Majdanku i w Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze.

DZIEKAN WYDZIAŁU EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz

Janina Stankiewicz studia ukończyła w 1967 r. na Wydziale Inżynierii i Ekonomicznym Przemysłu Spożywczego Wyższej Szkoły Ekonomicznej we Wrocławiu. Po ukończeniu studiów przez cztery lata pracowała w administracji państwowej i w tym czasie (rok 1970) podjęła studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W trakcie studiów doktoranckich, w 1970 r. związała się z zielonogórskim środowiskiem naukowym i do dziś skutecznie rozwija to środowisko i wzbogaca swoim ogromnym dorobkiem organizacyjnym i naukowym.

W 1977 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii. W tym samym roku objęła stanowisko adiunkta w zielonogórskiej uczelni. W roku 1992 decyzją Rady Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego nadano jej stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie socjologii, a w roku 2004 Jej imponujący dorobek naukowy zwieńczony został tytułem naukowym profesora nauk ekonomicznych. W swojej karierze zawodowej prof. Janina Stankiewicz pełniła liczne funkcje organizacyjne, m.in. prodziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki (1993-1996), dyrektora Instytutu Organizacji i Zarządzania (1995-2003), kierownika Polsko-Francuskich Studiów Zarządzania (1994-1995). Od roku 2003 do chwili obecnej pełni funkcję kierownika Katedry Zarządzania Potencjałem Społecznym Organizacji na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego. Była inicjatorem i głównym organizatorem kierunku kształcenia - *zarządzanie* w ówczesnej WSI w Zielonej Górze. Była kierownikiem organizowanych kilku edycji studiów podyplomowych pt.: *Masters*, ponadto

inicjatorem i kierownikiem - w latach 1995-1999 - kilkunastu edycji studiów podyplomowych organizowanych wspólnie z Politechniką Wrocławską i Politechniką Śląską w Gliwicach, a także z IUT w Saint Etienne we Francji, pt.: *Zarządzanie systemami produkcyjnymi*. Ponadto była kierownikiem studiów podyplomowych pt.: *Zarządzanie szkołą*, realizowanych w latach 1999-2002 (grant z Ministerstwa Edukacji Narodowej).

Od 1997 r. jest redaktorem naczelnym czasopisma naukowego „Management”, wydawanego początkowo w wersji językowej polskiej i angielskiej, a od sześciu lat tylko w języku angielskim.

Pełniąc tak liczne funkcje organizacyjne prof. Stankiewicz wniosła wymierny wkład w proces kształcenia młodej kadry naukowej jako promotor 5 przewodów doktorskich, recenzent 7 rozpraw doktorskich, 2 rozpraw habilitacyjnych, 2 recenzji wydawniczych książek habilitacyjnych, 1 wniosku dorobku naukowego na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Prof. Janina Stankiewicz przez wiele lat - w Oddziale Zielonogórskim - pełniła funkcję przewodniczącej Rady Naukowej Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa. Ponadto aktywnie współpracuje w zakresie problematyki związanej z jej obszarem naukowym z zagranicznymi ośrodkami akademickimi i naukowymi, m.in., są to: UCL Université Catholique de Louvain w Belgii, University of Leicester oraz University of Manchester w Wielkiej Brytanii, czy też IUT w Saint Etienne we Francji.

Jest uznanym autorytetem w środowisku akademickim, przez bardzo bogaty publikacyjny dorobek naukowy, na który składa się 10 książek, 255 artykułów naukowych opublikowanych w indeksowanych czasopismach międzynarodowego i krajowego obiegu oraz 35 redakcji prac zbiorowych. Potwierdzeniem jej wysokich kwalifikacji jest wielokrotne (23 razy) wyróżnienie nagrodami naukowymi przez JM Rektora, najpierw WSI, a później Politechniki Zielonogórskiej i Uniwersytetu Zielonogórskiego, jak również odznaczeniami państwowym. Jest dydaktykiem niezwykle cenionym przez studentów, a wyrazem tego są wysokie oceny jakie otrzymuje w anonimowych badaniach ankietowych prowadzonych systematycznie na Wydziale w ramach monitorowania jakości procesu kształcenia językowego na kierunkach: *ekonomia* i *zarządzanie*.

DZIEKAN WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ

Andrzej Obuchowicz urodził się w 1963 r. w Zielonej Górze. W 1987 r. ukończył kierunek *fizyka stosowana* na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki Politechniki Wrocławskiej, stopień doktora fizyki uzyskał w 1992 r. w Instytucie Fizyki Politechniki Wrocławskiej, a stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie automatyki i robotyki - optymalizacja globalna i diagnostyka techniczna - otrzymał na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej w roku 2004.

Badania naukowe prof. Obuchowicza koncentrują się wokół metaheurystycznych metod przeszukiwania przestrzeni rozwiązań, zagadnień optymalizacji globalnej i adaptacji, obliczeń ewolucyjnych, sztucznych sieci neuronowych, technik rozpoznawania obrazów oraz ich zastosowań w diagnostyce medycznej i technicznej. Profesor jest autorem lub współautorem ponad 110 prac naukowych, w tym 2 monografii, ponad 30 artykułów w czasopismach (17 na liście filadelfijskiej), ponad 20 rozdziałów w wydawnictwach zwartych. Był wykonawcą lub kierował licznymi pracami w ramach grantów finansowanych przez Unię Europejską, NCN i KBN.

Prof. Andrzej Obuchowicz jest zatrudniony na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Politechniki Zielonogórskiej i WSI) od 1992 r. W latach 2005-2008 był prodziekanem ds. rozwoju tegoż wydziału. W latach 2005-2012 był kierownikiem Studiów Doktoranckich w dyscyplinach: informatyka, elektrotechnika oraz automatyka i robotyka. W latach 2005-2008 był członkiem Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych. Jest sekretarzem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego (od 1994 r.), członkiem IEEE Computer Science Society (od 2008 r.), Komitetu Cybernetyki Technicznej PAN oddział w Poznaniu (od 2007 r.).

DZIEKAN WYDZIAŁU FIZYKI I ASTRONOMII

Prof. dr hab. Giorgi Melikidze

Giorgi Melikidze urodził się w Tbilisi (Gruzja) w 1953 r. W 1970 r., po ukończeniu szkoły średniej o profilu fizyczno-matematycznym, podjął studia na Wydziale Fizyki Tbiliskiego Uniwersytetu Państwowego. Pracę magisterską napisał w Instytucie Fizyczno-Technicznym im. A. F. Joffego na Wydziale Astrofizyki Teoretycznej w Leningradzie. Po studiach rozpoczął pracę w nowo powstałym Centrum Astrofizyki Teoretycznej Abastumanskiego Obserwatorium Astrofizycznego. W latach 1992-1996 pełnił obowiązki zastępcy dyrektora Obserwatorium. W 1983 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Tbiliskiego, natomiast stopień Doctor of Sciences nadany w 1996 r. przez The Board of Academic Experts of Georgia został w 1999 r. uznany przez Radę Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego za równorzędny ze stopniem naukowym doktora habilitowanego nauk fizycznych w Rzeczypospolitej Polskiej. Tytuł profesora nauk fizycznych otrzymał 16 kwietnia 2004 r., a w 2008 r. został profesorem zwyczajnym w Instytucie Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Prof. Giorgi Melikidze z Zieloną Górą jest związany od 1996 r., kiedy to został zatrudniony w Centrum Astronomii im. J. Keplera w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego. W latach 2002-2008 był zastępcą dyrektora Instytutu Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego, a od 2008 r. do 31 sierpnia 2012 r. pełnił funkcję prodziekana ds. nauki na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jest autorem ponad stu publikacji naukowych, w tym około sześćdziesięciu artykułów w czasopismach z listy filadelfijskiej. Ponadto odnotował istotne osiągnięcia dydaktyczne - wypromował dwóch doktorów (kolejny przewód jest już otwarty), oprócz tego był promotorem wielu prac magisterskich. Był kierownikiem oraz głównym wykonawcą kilku projektów badawczych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Prowadzi bardzo szeroką współpracę naukową z wieloma ośrodkami, między innymi w USA, Francji, Niemczech, Gruzji itp.

Zainteresowania naukowe prof. Melikidze skupiają się wokół fizyki i astrofizyki plazmowej ze szczególnym uwzględ-

nieniem zastosowań w teorii promieniowania pulsarów. Jest współautorem wielu pionierskich prac naukowych poświęconych liniowej oraz nieliniowej teorii relatywistycznej plazmy elektronowo-pozytonowej. W wyniku tych badań w latach 1985-1992 razem ze współpracownikami opracował Model Plazmowy Emisji Pulsarów znany w literaturze jako „Model Gruziński”. W ostatnich latach wraz z międzynarodową grupą współpracowników zajmuje się badaniami różnych aspektów astrofizyki pulsarów, mechanizmami powstawania radiowego, oraz rentgenowskiego i Gamma promieniowania, procesami zachodzącymi nad czapą polarną gwiazd neutronowych, generacją plazmy magnetosferycznej.

DZIEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO

Dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ

Sławomir Kufel studia polonistyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie (obecnie Uniwersytet Rzeszowski) ukończył z wyróżnieniem w 1989 r. W latach 1989-90 był stypendystą Ministra ds. Młodzieży i Sportu. Historyk oraz teoretyk literatury i kultury, kognitywista, edytor - z Uniwersytetem Zielonogórskim (Wyższą Szkołą Pedagogiczną) związany od 1994 r. W roku 1997 uzyskał doktorat, a w 2004 habilitację na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 2006 r. jest profesorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest kierownikiem Zakładu Literatury Dawnej, Bibliotekoznawstwa i Edytorstwa, współtwórcą specjalności *edytorstwo* oraz kierunku studiów *informacja naukowa i bibliotekoznawstwo*. W latach 2004-2005 był dyrektorem Instytutu Filologii Polskiej, natomiast w okresie 2005-2012 prodziekanem ds. Nauki Wydziału Humanistycznego.

Zainteresowania badawcze prof. S. Kufla skupiają się w obszarze nauk kognitywnych, a także na procesach literackich i kulturowych XVII-XIX wieku oraz edytorstwie. Jest twórcą metody badawczej - literaturoznawstwa kognitywnego, będącej nową propozycją w europejskich studiach nad literaturą. Ma w dorobku ponad 100 publikacji, w tym 6 monografii (dwie edycje krytyczne) oraz blisko 50 artykułów. Zajmuje się również redakcją wydawniczą prac indywidualnych i zbiorowych (np. *Historii Zielonej Góry*). Sprawuje opiekę promotorską nad dwoma otwartymi przewodami doktorskimi oraz kilkoma przygotowywanymi rozprawami. Uczestniczył też, bądź uczestniczy, w międzynarodowych projektach badawczych, prowadził wykłady gościnne, animował wydarzenia kulturalne (Francja - Paryż, Versailles, Caen; Włochy - Lecce; Szwajcaria - Fribourg; Niemcy - Frankfurt/Oder, Potsdam). Był członkiem-

założycielem Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym, uczestniczy w radach naukowych czasopism, w latach 2008-2009 przewodniczył Radzie Naukowej Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Zielonej Górze.

Prof. Kufel posiada też duży dorobek w zakresie działalności dziennikarskiej, promującej literaturę i kulturę regionu - w latach 2001-2011 był członkiem zespołu redakcyjnego i redaktorem naczelnym Lubuskiego Pisma Kulturalno-Literackiego „Pro Libris”, w którym debiutowało wielu późniejszych, znanych także w Polsce, autorów. Ponadto brał udział w pracach Jury Lubuskiego Wawrzynu Literackiego (2004 - 2006), a w czasach studenckich współtworzył Grupę Poetycką „Draga”, której członkowie powołali następnie do życia kwartalnik „Fraza”.

Najważniejsze publikacje: *Nad „Ziemianstwem polskim” Kajetana Koźmiana. Interpretacje i konteksty* (2000), *Twórczość poetycka Adama Jerzego Czartoryskiego* (2003), *Fragmenty mozaiki. Szkice i materiały z czasów oświecenia* (2009), *Wprowadzenie do literaturoznawstwa kognitywnego* (2011).

DZIEKAN WYDZIAŁU INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

Jakub Marcinowski urodził się w 1954 r. w Gorzowie Wlkp. W 1974 r. ukończył Technikum Melioracji Wodnych w Gorzowie Wlkp. i wytypowany przez swoją szkołę jako najlepszy uczeń, został przyjęty bez egzaminów na studia na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej. W roku 1979 ukończył studia z wyróżnieniem. Jeszcze w trakcie studiów rozpoczął studia doktoranckie na wydziale, na którym studiował. W 1982 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie rozprawy zatytułowanej *Stateczność powłoki konoidalnej*. Po rocznej pracy w biurze projektów w 1983 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej. Pracował w Zakładzie Wytrzymałości Materiałów prowadząc zajęcia z zakresu bloku przedmiotów związanych z mechaniką budowli.

W latach 1988-1990 pracował na stanowiskach profesorskich w uczelniach Iraku (Mosul University w Mosulu i Saddam University for Engineering and Science w Bagdadzie). W 2000 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie rozprawy habilitacyjnej zatytułowanej *Nieliniowa stateczność powłok sprężystych*. W lutym 2002 r. został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Wrocławskiej.

Od października 2002 r. prof. J. Marcinowski jest pracownikiem Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W latach 2002-2007 kierował Zakładem Konstrukcji Budowlanych. W październiku 2007 r. został wybrany dyrektorem Instytutu Budownictwa. Od września 2008 roku sprawował funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu

Zielonogórskiego. W kwietniu 2012 r. został wybrany dziekanem na kolejną kadencję.

Prof. Marcinowski ma w swoim dorobku ponad 160 prac naukowych i naukowo-technicznych, w tym artykuły naukowe w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Główną specjalnością naukową prof. Marcinowskiego jest stateczność konstrukcji ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk zachodzących w zakresie geometrycznie nieliniowym. Jest autorem lub współautorem wielu ekspertyz technicznych tak znaczących obiektów budowlanych jak hiperboloidalne chłodnie kominowe, hale przemysłowe, stadiony, stalowe konstrukcje podwieszone czy stalowe silosy na zboże. Jest współautorem projektu konstrukcji figury Chrystusa Króla Wszechświata wzniesionej w 2010 r. w Świebodzinie.

Dyplomanci prof. Marcinowskiego byli trzykrotnie nagradzani w ogólnopolskim konkursie Ministerstwa Budownictwa na najlepsze prace dyplomowe.

Prof. Marcinowski jest ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej w dziedzinie budownictwa. W 2008 r. został włączony w skład grupy roboczej TWG 8.4 ECCS (European Convention for Constructional Steelwork), która opracowuje europejskie wytyczne projektowania powłokowych konstrukcji stalowych. Był wielokrotnie nagradzany przez Rektorów Politechniki Wrocławskiej oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego. Został odznaczony Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej, Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Edukacji Narodowej. Został uhonorowany Pierścieniem Tysiąclecia Diecezji Wrocławskiej przyznanym i wręczonym przez Jego Eminencję Kardynała Henryka Gulbinowicza w 2010 r. za zasługi w budowie figury Chrystusa Króla Wszechświata w Świebodzinie.

Prof. Marcinowski jest członkiem sekcji Mechaniki Konstrukcji i Materiałów oraz sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk. Jest członkiem Polskiego Związku Inżynierów Budownictwa oraz Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej i już trzecią kadencję funkcję pełni wiceprzewodniczącego Koła Zielonogórskiego tego towarzystwa naukowego.

Jest żonaty, ma dwoje dzieci. Z pasją rozwija swoje główne hobby, którym jest ornitologia.

DZIEKAN WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ

Longin Rybiński w 1978 roku ukończył z wyróżnieniem studia matematyczne w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu i podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień doktora (1985 r.), a następnie doktora habilitowanego (1993 r.) w zakresie nauk matematycznych nadano mu w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

Zainteresowania naukowe prof. Longina Rybińskiego obejmują teorię multifunkcji z zastosowaniami w optymalizacji, aproksymacji, problemach sterowania i matematycznych modelach ekonomii.

Najważniejsze wyniki, jakie uzyskał, to twierdzenia o selekcjach ciągłych i mierzalnych, twierdzenia o punktach stałych multifunkcji, twierdzenia o regularności rozwiązań inkluzji różniczkowych i zadań optymalizacji. Jest autorem lub współautorem ponad 20 artykułów naukowych (publikowanych m.in. w *Fundamenta Mathematica*, *Journal of Approximation Theory*, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, *Proceedings of the American Mathematical Society*) oraz jednej monografii. Wypromował dwóch doktorów nauk matematycznych, był recenzentem w kilku przewodach doktorskich, a także autorem licznych recenzji wydawniczych i przeglądowych. W latach 1994 - 1999 kierował redakcją czterech serii *Discussiones Mathematicae*. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, w latach 1993-1995 był prezesem Zielonogórskiego Oddziału PTM. a także członkiem American Mathematical Society.

W latach 1996-1999 pełnił funkcję prodziekana, a w latach 1999-2001 dziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w Politechnice Zielonogórskiej. W Uniwersytecie Zielonogórskim, w latach 2001-2005 pełnił funkcję prodziekana - początkowo na Wydziale Nauk Ścisłych, następnie na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. W latach 2005-2012 był prorektorem ds. studenckich.

Wyróżniany był nagrodą Ministra za osiągnięcia naukowe, kilkakrotnie nagrodami Rektora za osiągnięcia naukowe, pracę dydaktyczną oraz organizacyjną, a także przyznawanym przez studentów tytułem Belfra Roku - w różnych kategoriach.

DZIEKAN WYDZIAŁU MECHANICZNEGO

Dr hab. inż. Sławomir Kłos, prof. UZ

Sławomir Kłos ukończył studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze w 1991 r. W 1998 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej (doktor nauk ekonomicznych, nauki o zarządzaniu), a w 2009 habilitację na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zachodniopomorskiego w Pilźnie (doktor habilitowany nauk technicznych, budowa maszyn). W pracy naukowo badawczej zajmuje się inżynierią produkcji, a w szczególności zastosowaniem technologii informatycznych w zarządzaniu produkcją. Prowadzone przez niego badania w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją obejmują:

> analizę efektywności procesów w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
> opracowanie metod wyboru i oceny wdrożenia systemów ERP w przedsiębiorstwach produkcyjnych,

- > opracowanie metodyki implementacji systemów klasy ERP zorientowaną na poprawę produktywności procesów w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- > opracowanie metodyki ciągłej poprawy efektywności działania systemów informatycznych w przedsiębiorstwie produkcyjnym,
- > ocenę efektywności zastosowania systemów wspomagania decyzji w inżynierii produkcji,
- > budowę algorytmów do efektywnego zarządzania zasobami w przedsiębiorstwach produkcyjnych.

Profesor Sławomir Kłos jest konsultantem w zakresie wdrażania systemów klasy ERP, zarządzania projektami i efektywnego zarządzania procesami - od 1991 r. realizował projekty, wdrożenia lub doradztwo w blisko 50 przedsiębiorstwach krajowych i zagranicznych. W latach 1996-2012 był Prezesem Zarządu firmy doradczej. Odbierał stypendia i prowadził wykłady gościnne między innymi w Fachhochschule Würzburg-Schweinfurt, Fachhochschule Mittweida, Technische Universität Cottbus, University of West Bohemia Pilzen. W latach 2007- 2010 pełnił funkcję dyrektora Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kierował lub brał udział w wielu projektach naukowo-badawczych i edukacyjnych, m.in.:

1. Sieć współpracy i wymiany wiedzy w zakresie działań edukacyjnych, Europejski Fundusz Społeczny, ZPORR Działanie 2.6, Regionalne Strategie Innowacyjne i Transfer) Wiedzy. No: Z/2.08/II/2.6/05/04/U/04/05,
2. Rozwój innowacji w województwie lubuskim - Platforma Działań Edukacyjnych, Europejski Fundusz Społeczny, ZPORR Działanie 2.6, Regionalne Strategie Innowacyjne i Transfer). No: Z/2.08/II/2.6/09/05/U/10/06,
3. Projekt Leonardo da Vinci the EQF as a Framework Linking the Different Qualifications Systems of Production Managers Together,
4. Wytwarzanie Prototypu Platformy Usług e-Biznesowych (e-PUB) - na zlecenie firmy Max Elektronik S.A., w ramach programu Initech realizowanego w ramach przedsięwzięcia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego „IniTech”, finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju w ramach umowy ZPB/8/67012/IT2/10,
5. „Akademia Wspierania Innowacji Województwa Lubuskiego - Bądź Spin Off'em lub Spin Out'em” (Umowa nr 29/PMKI/DP/30-11.10/2011), projekt realizowany w ramach programu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Kreator innowacyjności - wsparcie innowacyjnej, przedsiębiorczości akademickiej.

Prof. Sławomir Kłos jest autorem lub współautorem 138 publikacji naukowych, w tym 12 monografii i 20 artykułów w czasopiśmie krajowych i zagranicznych.

DZIEKAN WYDZIAŁU NAUK BIOLOGICZNYCH

Prof. dr hab. Leszek Jerzak

Leszek Jerzak w latach 1974-1978 uczęszczał do VII Liceum Ogólnokształcącego w Zielonej Górze. Ukończył studia na kierunku *biologia* w WSP w Słupsku (Wydział Matematyczno-Przyrodniczy). Z zielonogórską uczelnią jest związany już od 1982 r., kiedy to rozpoczął pracę jako asystent na Wydziale Pedagogicznym zielonogórskiej WSP. Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskał w Instytucie Ekologii PAN w 1990 r., a stopień doktora habilitowanego w 2003 r. (Wydz. Biologii i Nauk o Ziemi UMK). 15 sierpnia 2011 r. Prezydent RP nadał mu tytuł naukowy profesora nauk biologicznych (procedurę przeprowadzono na Wydziale Biologii UAM w Poznaniu). Jego praca naukowa skupia się na problematyce ekologii ptaków. Ponieważ jednym z gatunków, który zaczął spektakularnie zasiedlać miasta w latach 80. XX wieku była sroka, stała się ona obiektem badań wielu naukowców na świecie. Populacja zielonogórska wykazuje najwyższe zagęszczenia w Palearktyce. Dlatego stała się doskonałą populacją wzorcową do badań nad procesem synurbizacji. Głównym problemem badawczym współczesnej ekologii jest wyjaśnienie czynników i mechanizmów regulujących liczebność populacji roślinnych i zwierzęcych. Dlatego tak cenne są dla badań gatunki, które nagle zwiększają swoją liczebność. Można „łatwiej” zaobserwować czynniki, które pozwalają na „wyrwanie” się gatunkowi spod kontroli. W 1995 r. L. Jerzak zorganizował w Zielonej Górze pierwszą międzynarodową konferencję poświęconą ekologii sroki. W konferencji wzięli udział naukowcy nawet z odległych Stanów Zjednoczonych i Japonii. Obecnie prowadzi badania

nad ekologią bociana białego - gatunku wskaźnikowego (jego obecność świadczy o jakości środowiska). Brał udział w wielu konferencjach międzynarodowych poświęconych ekologii ptaków.

Prof. L. Jerzak jest autorem 4 monografii oraz rozdziałów w 36 innych monografiach naukowych i skryptach akademickich. Opublikował także wiele artykułów w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Profesor jest obecnie redaktorem znanego czasopisma *International Studies on Sparrows*, którego wydawanie przeniesiono w 2005 r. do naszej Uczelni. Brał udział w wielu zagranicznych konferencjach naukowych m.in. w Jokohamie, Manchesterze, Bradford, Pekinie, Chemnitz, Vilm, Antalyi i Rydze. Prezentował także wykłady na zaproszenie m.in. Royal College for Surgeons in Ireland, Trinity University w Dublinie, Uniwersytetu Vechta, Uniwersytetu w Bursie oraz Universität Potsdam. Jest wieloletnim prezesem zarządu Okręgu Ligi Ochrony Przyrody w Zielonej Górze. Wspólnie z miejscowymi przyrodnikami doprowadził do powstania Muzeum Bociana Białego w Kłopotcu, gm. Cybinka. Zaslugą prof. Jerzaka jest też powstanie Krzesińskiego Parku Krajobrazowego i PK „Łuk Mużakowa”. Profesor koordynował też wiele projektów związanych z aktywną ochroną przyrody - we współpracy LOP i UZ prowadził między innymi projekt poświęcony ochronie płomykówki i nietoperzy w obiektach sakralnych woj. lubuskiego. W 2006 r. za zasługi w ochronie przyrody prof. Leszek Jerzak otrzymał prestiżowy medal im. Wiktora Godlewskiego. Był głównym inicjatorem utworzenia Zielonogórskiego Ogrodu Botanicznego. Pełni funkcję przewodniczącego Sekcji Ornitologicznej Polskiego Towarzystwa Zoologicznego.

DZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Dr hab. Ewa Narkiewicz-Niezbalec, prof. UZ

Ewa Narkiewicz-Niezbalec pochodzi z Łagowa Lubuskiego, jest absolwentką liceum ogólnokształcącego, klasy o profilu matematyczno-fizycznym w Świebodzinie; absolwentką pedagogiki (1983) i filologii polskiej (1986) Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. Doktorat (1993) i habilitację (2008) z zakresu socjologii uzyskała na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Promotorem doktoratu był prof. zw. dr hab. Edward Hajduk, z którym od początku pracy zawodowej współpracowała. Pracuje w uczelni zielonogórskiej od 1983 r., najpierw jako asystent, następnie adiunkt, ostatnio od 2009 r. jako profesor nadzwyczajny. W latach 1996-1999 pełniła funkcję prodziekana ds. studenckich Wydziału Pedagogicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. T. Kotarbińskiego, od 1.10.2006 r. do 30.08.2012 r. pełniła funkcję prodziekana ds. organizacji i rozwoju Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ.

Profesor Narkiewicz-Niezbalec w latach 1991-1996 była kierownikiem Pracowni Metodologii Badań Społecznych Instytutu Pedagogiki Społecznej, obecnie, od 1.10.2011 r. jest ponownie kierownikiem tego Zakładu. Prowadzi badania naukowe z zakresu socjalizacji poznawczej młodzieży, przemian w szkolnictwie wyższym, uczestnictwa w kulturze studentów i udziału socjologów w debacie publicznej. W latach 1992-2002 była członkiem zespołu Instytutu Pedagogiki Społecznej WSP im. T. Kotarbińskiego, prowadzącego badania młodzieży polskiej i niemieckiej we współpracy z Instytutem Nauk o Wychowaniu Freie Universität w Berlinie. Jest autorką dwóch monografii, redaktorką lub współredaktorką 10 prac zbiorowych, autorką przeszło 50 artykułów naukowych. Kilkakrotnie była współorganizatorką konferencji i seminariów naukowych krajowych i międzynarodowych. Wypromowała kilkudziesięciu magistrów, jednego doktora (2010). Dwukrotnie, w latach 2005-2007 i 2008-2012 była rzecznikiem dyscyplinarnym ds. studentów UZ. W latach 2008-2012 była członkiem senackiej komisji ds. nauki.

Prof. Ewa Narkiewicz-Niezbalec od 1992 r., czyli od chwili powstania oddziału w Zielonej Górze, jest aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Socjologicznego. W oddziale była najpierw skarbnikiem, a od 2000 do 2008 roku przewodniczącą oddziału zielonogórskiego. Jako przewodnicząca oddziału była jedną z głównych organizatorek XIII Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego, który we wrześniu 2007 r. odbył się w Zielonej Górze, gromadząc blisko 1000 uczestników. W 2006 i 2009 roku została wybrana do Zarządu Głównego PTS kolejno na dwie trzyletnie kadencje; Kadencję zakończyła w 2012 r. Od 2005 r. jest członkiem zarządu sekcji socjologii młodzieży i edukacji i była w składzie grupy inicjującej powołanie tej sekcji. W roku 2005 i 2006 została wybrana do jury nagrody im. F. Znanieckiego PTS na pracę magisterską z zakresu socjologii (w 2005 r. był przewodniczącą tego gremium). W 2010 r., 2011 r. i 2012 r. została wybrana do jury nagrody im. Stanisława Ossowskiego PTS, na najlepszą książkę młodego socjologa (do 35 roku życia). Pięciokrotnie uczestniczyła w Zjazdach Socjologicznych, dwukrotnie była członkiem komitetu organizacyjnego (2007 - Zielona Góra, 2010 - Kraków), tej największej naukowej imprezy polskich socjologów. Od 1995 roku jest członkiem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, a od 2009 r. członkiem zarządu LTN, od czerwca 2012 r. zastępcą prezesa LTN. Od 2002 r. do 2012 r. była sekretarzem redakcji „Rocznika Lubuskiego” - czasopisma wydawanego przez LTN, notowanego na ministerialnej liście czasopism krajowych, Od 2012 r. jest zastępcą redaktora naczelnego tego czasopisma.

Mieszka w Zielonej Górze, mąż - inżynier mechanik (absolwent WSI w Zielonej Górze), dwoje dorosłych dzieci - córka architekt (absolwentka Politechniki Wrocławskiej), syn - informatyk (absolwent UZ).

PRODZIEKANI

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

Prodziekan - kw. I st. Bartłomiej Stankowiak

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Prodziekan ds. nauki - dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ
Prodziekan ds. jakości kształcenia - dr hab. inż. Krzysztof Witkowski, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich - dr inż. Piotr Kułyk

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Prodziekan ds. jakości kształcenia - dr hab. inż. Andrei Karatkevich, prof. UZ
Prodziekan ds. rozwoju - dr inż. Jacek Rusiński

WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII

Prodziekan - prof. dr hab. Andrzej Drzewiński

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Prodziekan ds. nauki i jakości kształcenia - dr hab. Joanna Karczewska, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich - dr hab. Bernadetta Nitschke, prof. UZ

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Prodziekan ds. nauki - dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich - dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Prodziekan ds. nauki - prof. dr hab. Marian Nowak
Prodziekan ds. studenckich - dr Robert Dylewski

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Prodziekan ds. nauki - dr hab. inż. Jerzy Mutwil, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich - dr inż. Dariusz Michalski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

Prodziekan ds. nauki - prof. dr hab. Beata Gabryś
Prodziekan ds. dydaktyki - dr Artur Wandycz

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Prodziekan ds. kształcenia - dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ
Prodziekan ds. organizacji i rozwoju - dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich - dr Ewa Skorupka

NAGRODY JM REKTORA UNIWERSYTETU ZIELONOGÓR- SKIEGO

PRYZNANE NAUCZYCIELOM AKADEMICKIM
ZA OSIĄGNIĘCIA W 2011 ROKU

Nagrodę za całokształt dorobku II stopnia otrzymali:

1. dr hab. inż. Anna Walicka, prof. UZ

Nagrodę za uzyskanie tytułu naukowego profesora otrzymali:

1. prof. dr hab. Andrzej Cegielski
2. prof. dr hab. Mirosław Chałubiński
3. prof. dr hab. Leszek Jerzak
4. prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak
5. prof. dr hab. Jerzy Motyl

Nagrodę indywidualną I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. prof. dr hab. inż. Marian Adamski
2. prof. dr hab. Andrzej Maciejewski

Nagrodę indywidualną I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. dr inż. Abdrahman Alsabry
2. dr hab. Leszek Belzyt, prof. UZ
3. dr hab. Bohdan Halczak, prof. UZ
4. dr hab. Wiesław Hładkiewicz, prof. UZ
5. dr Mariusz Kwiatkowski
6. dr hab. Arkadiusz Świadek, prof. UZ

Nagrodę zespołową I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Zespół w składzie:
dr inż. Hanna Bortnowska
dr inż. Patrycja Łychmus
dr Marta Moczulska
prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz
2. Zespół w składzie:
dr hab. inż. Grzegorz Benysek, prof. UZ
dr hab. inż. Adam Kempski, prof. UZ
prof. dr hab. inż. Igor Korotyeyev
dr inż. Marcin Jarnut
dr inż. Robert Smoleński
3. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Alexander Barkalov
dr hab. inż. Larysa Tiatarenko, prof. UZ
4. Zespół w składzie:
dr Artur Barasiński
dr Bartosz Brzostowski

prof. dr hab. Andrzej Drzewiński
dr Piotr Jachimowicz
dr hab. Wiesław Leoński, prof. UZ
dr hab. Maria Przybylska, Prof. UZ
mgr Sebastian Żurek

Zespół w składzie:

prof. dr hab. Janusz Matkowski
prof. dr hab. Andrzej Nowak

Zespół w składzie:

dr hab. Włodzimierz Lenski, prof. UZ
dr Tomasz Małolepszy
dr Bogdan Szal

Nagrodę indywidualną II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. dr inż. Janusz Adamczyk
2. dr Eunika Baron Polańczyk
3. dr hab. Bogdan Bobowski
4. prof. dr hab. Andrzej Bobrowski
5. dr Rafał Ciesielski
6. dr art. Radosław Czarkowski, art. UZ
7. prof. dr hab. inż. Eugene Feldhstein
8. prof. dr hab. Grzegorz Gabryś
9. prof. dr hab. inż. Mirosław Galicki
10. dr Iwona Grzegorzewska
11. dr Grzegorz Iszkuło
12. dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ
13. mgr Wojciech Kozłowski
14. prof. dr hab. Lidia Latanowicz
15. dr hab. Cezary Lipiński
16. dr inż. arch. Sławomir Łotysz
17. II st kw. art. Maciej Ogarek
18. dr Anna Owsian-Matyja
19. dr inż. Karolina Mazur
20. dr inż. Justyna Patalas-Maliszewska
21. dr hab. Hans-Peter Muller, prof. UZ
22. dr hab. Agnieszka Nowak-Łojewska
23. dr Robert Piotrowski
24. dr inż. Sebastian Saniuk
25. II st kw. art. Karol Schmidt
26. mgr inż. Iwona Sergiel
27. dr art. Bogumiła Tarasiewicz
28. dr Artur Wandycz
29. dr hab. Zdzisław Wotk, prof. UZ
30. II st kw. art. Ryszard Zimnicki

Nagrodę zespołową II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Janusz Gil
dr hab. Jarosław Kijak, prof. UZ
dr Krzysztof Krzeszowski
dr Wojciech Lewandowski
dr Krzysztof Maciesiak
dr Olaf Maron
prof. dr hab. Giorgi Melikidze
dr hab. Dorota Rosińska, prof. UZ
2. Zespół w składzie:
dr hab. Leszek Jazownik, prof. UZ
dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ
3. Zespół w składzie:
dr hab. Anna Szóstak, prof. UZ
dr Radosław Szyber
4. Zespół w składzie:
dr Marceli Tureczek
prof. dr hab. Joachim Zdrenka
5. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Marian Bugajski

- dr hab. Stefan Konstańczak, prof. UZ
dr hab. Paweł Zimniak, prof. UZ
6. Zespół w składzie:
dr hab. Małgorzata Mikołajczak, prof. UZ
dr Fatima Nowak-Małolepsza
dr hab. Robert Skobelski, prof. UZ
dr Ireneusz Wojewódzki
7. Zespół w składzie:
dr Magdalena Jurewicz-Nowak
dr Dorota Szagun
8. Zespół w składzie:
dr Elżbieta Jastrzębska
dr Agnieszka Kałużna
dr Małgorzata Szymczak
9. Zespół w składzie:
dr inż. Jacek Korentz
dr inż. Maria Mrówczyńska
dr inż. Beata Nowogońska
10. Zespół w składzie:
dr hab. inż. arch. Janina Kopietz-Unger, prof. UZ
dr inż. Marta Skiba
dr inż. Piotr Sobierajewicz
11. Zespół w składzie:
dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ
dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ
dr inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ
dr inż. Sylwia Myszograj
12. Zespół w składzie:
dr Dorota Głazowska
dr inż. Andrzej Kasperski
dr Marek Malinowski
dr hab. Mariusz Michta
13. Zespół w składzie:
dr Ewa Drgas-Burchard
dr Robert Dylewski
dr Anna Fiedorowicz
dr Magdalena Łysakowska
dr Maciej Niedziela
prof. dr hab. Marian Nowak
dr hab. Krzysztof Przestawski prof. UZ

Nagrodę za doktorat z wyróżnieniem otrzymali:

1. dr inż. Anna Asani
2. dr inż. Błażej Cichy
3. dr inż. Jacek Kaniewski
4. dr inż. Ewelina Płuciennik-Koropcuk
5. dr Jolanta Sandecka - Osękowska
6. dr inż. Anna Staszczuk

Nagrodę indywidualną w dziedzinie dydaktycznej otrzymali:

1. dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ
2. dr hab. Jarosław Piskorski

Nagrodę indywidualną za osiągnięcia organizacyjne otrzymali:

1. dr inż. Grzegorz Andrzejewski
2. mgr Beata Brzozowska
3. dr Beata Burchardt
4. dr inż. Marek Dankowski
5. prof. dr hab. Inż. Magdalena Graczyk
6. dr hab. Inż. Elżbieta Krasicka Cydzik, prof. UZ
7. mgr inż. Leszek Kaźmierczak-Piwko
8. dr Elżbieta Kołodziejka
9. dr hab. Paulina Komorowska-Birger, prof. UZ
10. dr Barbara Literska
11. dr inż. Krzysztof Łasiński
12. mgr Andrzej Majczak
13. dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, prof. UZ

14. dr inż. Anna Pławiak-Mowna
15. I st.kw.art. Zenon Polus
16. dr hab. inż. Zofia Sadecka, prof. UZ
17. mgr Jacek Sajnog
18. dr Agnieszka Słowikowska
19. dr Jarosław Wagner
20. dr hab. Inż. Adam Wysokowski
21. dr inż. Piotr Ziembicki

Nagrodę zespołową za osiągnięcia organizacyjne otrzymali:

1. Zespół w składzie:
dr hab. Jerzy Markiewicz
I st kw. art. Jacek Papla
mgr Joanna Simpson
2. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Dariusz Uciński
dr inż. Emil Michta
dr hab. inż. Wiesław Miczulski, prof. UZ
dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ
3. Zespół w składzie:
dr hab. Stefan Dudra, prof. UZ
dr Andrzej Gillmeister
dr Piotr Krycki
dr Hanna Kurowska
dr Agnieszka Łobodziec
dr Łukasz Młyńczyk
dr Tomasz Ratajczak
dr Mirosław Świt
dr Aleksandra Urban-Podolan
dr Paweł Walczak
4. Zespół w składzie:
dr hab. Marzanna Magda-Adamowicz, prof. UZ
dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ
dr n. med. Joanna Hoffman-Aulich
dr Jacek Jędryczkowski
dr Anna Korlak-Lukasiewicz
dr Katarzyna Kochan
dr Sylwia Słowińska
dr Krzysztof Wąż
5. Zespół w składzie:
dr hab. Ryszard Asienkiewicz, prof. UZ
dr Dorota Bazuń
dr Grażyna Biczysko
dr Joanna Frątczak-Muller
dr Ewa Skorupka
dr hab. Józef Tatarczuk, prof. UZ
dr Beata Trzop

Nagrodę zespołową I-go stopnia za osiągnięcia organizacyjne otrzymali:

1. Zespół w składzie:
dr inż. Daniel Dębowski
dr inż. Grzegorz Dudarski
dr inż. Julian Jakubowski
dr inż. Tomasz Klekiel
dr inż. Piotr Kuryło
dr inż. Ryszard Matysiak
dr inż. Dariusz Michalski
dr inż. Anna Saniuk
2. Zespół w składzie:
dr inż. Robert Barski
dr inż. Tomasz Belica
dr inż. Mariusz Jenek
mgr inż. Agnieszka Kaczmarek
mgr inż. Krzysztof Kujawa
dr inż. Marek Rybakowski
dr inż. Marek Sałamaj
dr inż. Mirosław Żygadło

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI W NOWYM ROKU AKADEMIC- KIM

Ewa Sapeńko

Rok akademicki 2012/2013 na Uniwersytecie Zielonogórskim 1 października rozpocznie ok. 16 tys. studentów, w tym ok. 11 tys. studentów stacjonarnych i 5 tys. studentów niestacjonarnych. Po raz pierwszy progi uczelni przekroczy prawie **6 tys. studentów I roku** (studia I; II i III stopnia - ponad 4 tys. studentów studiów stacjonarnych i ponad 1800 studentów studiów niestacjonarnych).

Na 10. Wydziałach żacy podejmą naukę na **43 kierunkach** studiów licencjackich, inżynierskich, magisterskich i doktoranckich (studia doktoranckie prowadzone są w 8. dyscyplinach na 5. Wydziałach). Po raz pierwszy w tym roku przeprowadzono rekrutację na *fizykę techniczną* ze specjalnością *fizyka medyczna*.

Do pracy ze studentami przystąpi ponad 900 pracowników naukowych (w tym prawie 250 profesorów i doktorów habilitowanych). Wykłady i ćwiczenia będą się odbywały w 56. laboratoriach komputerowych i ponad 100. salach wykładowych i aulach.

Uniwersytet Zielonogórski posiada **3 uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego** (elektrotechnika, historia, matematyka) i **14 uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora** (astronomia, automatyka i robotyka, biologia, budowa i eksploatacja maszyn, budownictwo, elektrotechnika, filozofia, fizyka, historii, informatyka, inżynieria środowiska, literaturoznawstwo, matematyka, pedagogika).

W trakcie roku akademickiego **studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego mogą korzystać z Programów Mobilności Studentów:**

- > MOST - (program realizowany przez wszystkie polskie uniwersytety) w ramach tego programu studenci mogą zaliczyć semestr na dowolnym uniwersytecie w kraju;
- > MOSTECH - (program realizowany przez wszystkie polskie uczelnie techniczne) w ramach tego programu stu-

denci mogą zaliczyć semestr na dowolnej politechnice w kraju;

- > **Studenci UZ mogą też korzystać z wyjazdów na studia i praktyki za granicą.** Do ich dyspozycji jest Międzynarodowy program edukacyjny - PROGRAM UCZENIE SIĘ PRZEZ CAŁE ŻYCIE/ERASMUS. W ramach tego Programu Uniwersytet Zielonogórski współpracuje ze **109. uczelniami europejskimi** (m.in. z Niemiec, Francji, Wielkiej Brytanii, Norwegii, Czech, Słowacji, Hiszpanii i Portugalii), można też skorzystać z Programu COMENIUS umożliwiającego studentom odbycie praktyk i staży w zagranicznych instytucjach oświatowych.

Pomoc materialna i akademiki:

Zgodnie z obowiązującym regulaminem pomocy materialnej dla studentów UZ, studenci mogą ubiegać się o pomoc materialną w formie:

- 1) stypendium socjalnego,
- 2) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych,
- 3) stypendium rektora dla najlepszych studentów,
- 4) stypendium ministra za osiągnięcia w nauce,
- 5) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe,
- 6) zapomogi.

Na studentów czeka **6 akademików (1747 miejsc)**.

Inwestycje:

Największą inwestycją realizowaną na Uniwersytecie Zielonogórskim jest oczywiście Park Naukowo-Technologiczny w Starym Kisielinie. Planowane w nim cztery zadania inwestycyjne zostały wpisane do Indykatywnego Planu Inwestycyjnego i są realizowane w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego.

Jako pierwsze zostało zakończone i już funkcjonuje,

Centrum Logistyczne Parku Naukowo-Technologicznego i Platformy na Rzecz Nauki i Gospodarki, a do końca czerwca 2013 r. mają zostać zakończone realizacje:

Centrum Innowacji „Technologie dla Zdrowia Człowieka” - będą go tworzyły dwa zespoły specjalistycznych laboratoriów: Laboratorium Life Science i Laboratorium Nano-Bio-Tech;

Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii - będzie to budynek energooszczędny, który oprócz zasilania z tradycyjnej sieci energetycznej wyposażony będzie w alternatywne źródła energii odnawialnej;

Centrum Technologii Informatycznych - w hali technologicznej zlokalizowane zostaną laboratoria: Laboratorium Projektowania i Eksploatacji Technologii Przemysłowych; Laboratorium Akademii CISKO; Laboratorium Symulacji Procesów Produkcyjnych i Logistycznych; Laboratorium Komputerowo Wspomagane Projektowania Urządzeń Elektrycznych. Poza halą w CTI powstanie też budynek biurowy.

W PNT znajdzie też swoje miejsce **Inkubator Przedsiębiorczości**, którego zakończenie planuje się na grudzień przyszłego roku.

W nadchodzącym roku akademickim Biblioteka Uniwersytecka przeprowadzi się do nowej siedziby, której budowa dobiega właśnie końca. Trudno jeszcze określić dokładny termin, kiedy studenci i pracownicy będą mogli zacząć korzystać z nowej biblioteki, bo obiekt trzeba jeszcze wyposażać, a potem przeprowadzić zbiory i pracowników BU. A księgozbiór Biblioteki Uniwersyteckiej jest największym i najbardziej wartościowym zbiorem naukowym w regionie lubuskim. Biblioteka kompletuje księgozbiór z zakresu sztuki, nauk humanistycznych, społecznych, pedagogicznych, ścisłych, biologicznych, ekonomicznych

i technicznych. Zbiory mają charakter uniwersalny, preferujący dyscypliny reprezentowane przez uczelnię. Liczą one ponad milion jednostek i obejmują różne typy dokumentów.

Poza Biblioteką, do wyremontowanej siedziby przeprowadzić się też będą pracownicy i studenci Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji (bud. A-2). Zakończenie prac budowlanych planowane jest na koniec marca, a do czerwca powinno zakończyć się wyposażanie obiektu. Przeprowadzka planowana jest na wakacje, tak, żeby kolejny, nowy rok akademicki studenci rozpoczęli już w wyremontowanej siedzibie.

Unijne środki pozyskano też na budowę budynku hali laboratoryjnej Wydziału Mechanicznego i Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji i przebudowę budynku stołówki w Kampusie A na potrzeby Zakładu Architektury i Urbanistyki UZ. Realizację tych projektów zaplanowano na koniec 2013 r.

W dalszym ciągu trwa też współpraca z Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Efektem tego jest kolejny uniwersytecki budynek, który już niedługo dołączy do grona obiektów dostępnych dla osób niepełnosprawnych ruchowo. Tym razem będzie to siedziba Wydziału Ekonomii i Zarządzania (bud. A-0). Na budynku (w części od strony Biblioteki) zostanie zamontowana winda zewnętrzna, a wewnątrz przy schodach pojawią się 3 platformy umożliwiające wózkom inwalidzkim pokonanie niedostępnych dotychczas dla nich kondygnacji. Na potrzeby osób niepełnosprawnych zostaną także zaadaptowane toalety znajdujące się na wszystkich piętrach oraz te przy Auli. Koszt tej inwestycji wyniesie ok. 450 tys. zł, a 50% pokryje PFRON. Zakończenie prac planowane jest na 15 listopada.

MODERNIZACJA BIBLIOTEKI

WSPARCIE MINISTERSTWA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO DLA PLANÓW ROZWOJU INFORMATYZACJI BIBLIOTEKI UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Ewa Adaszyńska
Biblioteka Uniwersytecka

Biblioteka Uniwersytecka modernizuje infrastrukturę informatyczną, konsekwentnie realizując plany rozwoju systemu komputerowego. Efektem tych zmian jest nowoczesny zintegrowany system zarządzania biblioteką oparty na nowoczesnym sprzęcie i oprogramowaniu.

W ramach realizacji tego planu biblioteka zakupiła nowy serwer typu blade oraz upgrade oprogramowania środowiskowego *Progress* do wersji *Enterprise*. Wymieniła terminale tekstowe na sprzęt z oprogramowaniem w wersji graficznej. Wdrożyła nową wersję programu komputerowego *Prolib M21*. Migracja systemu do nowej wersji programu połączona została z konwersją danych do formatu *MARC 21* - standardu światowych baz bibliotecznych. Połączyła bazy danych sieci bibliotecznej: opisów bibliograficznych i inwentarzy, bazy czytelników i dane dotyczące wypożyczeń. Bazy te przeniesione zostały na nowy sprzęt z dwóch odrębnych serwerów - *Librarius* i *Junony*. Biblioteka uruchomiła elektroniczne wypożyczalnie bibliotek specjalistycznych oraz wdrożyła elektroniczną obiegówkę. *Prolib* poprzez moduł *Student* współpracuje z uczelnianym systemem rekrutacji oraz systemem *Dziekanat*.

Rozbudowana została Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa, wzbogaciła się ona o specjalistyczne oprogramowania do tworzenia i przeszukiwania zasobów cyfrowych. Powstała nowa cyfrowa kolekcja dedykowana osobom z dysfunkcją wzroku, która jest częścią planu tworzenia przyjaznego środowiska dla osób niepełnosprawnych. Biblioteka cyfrowa po awarii sprzętowej zainstalowana została na nowym serwerze.

Równolegle z planami rozwoju komputeryzacji, biblioteka realizuje prace nad projektem i przygotowaniem nowej biblioteki. Zintegrowany system zarządzania biblioteką *Prolib* jest spójny z nowymi rozwiązaniami planowanymi w projekcie - z nowoczesnym radiowym systemem zabezpieczenia i kontroli zbiorów *RFID* (*Radio Frequency Identification*) oraz z modułem wolnego dostępu do zbiorów *SWD*.

Plany modernizacji infrastruktury bibliotecznej powiązane są z projektem budowy nowej biblioteki uniwersyteckiej oraz planowanym tam nowoczesnym systemem zabezpieczenia w technologii radiowej. Projekt budowy finansowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013. Składniki sprzętowe

systemu *RFID* sfinansowane są ze środków tego projektu jako część inwestycji budowlanej. Projekt nie uwzględnia jednak sfinansowania całości.

Wielkim wsparciem jest dla nas Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, które w ramach środków na upowszechnianie nauki dotuje biblioteki w ogłaszanych dwa razy do roku konkursach. Rozporządzenie ministra z września 2010 r. przywróciło bibliotekom prawo do ubiegania się o finansowe wsparcie na tworzenie, przetwarzanie, udostępnianie i upowszechnianie informacji naukowych i naukowo-technicznych. Prawo do dotacji dla bibliotek wynika z zapisów *Ustawy o zasadach finansowania nauki z kwietnia 2010 r.*

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego, korzystając z tej możliwości, pozyskała z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego trzy dotacje na informatyzację biblioteki w ramach środków na finansowanie działalności upowszechniającej naukę, tzw. *DUNów*. Zgodnie z umowami zawartymi od listopada 2011 do lipca 2012 r. dotacje ministerialne wyniosły łącznie 404.983 zł, wszystkie projekty zakończą się w 2012 r.

Dotacje przyznane na rozwój infrastruktury informatycznej biblioteki to 135.515 zł na realizację zadań projektu pierwszego, 195.728 zł na zadania projektu drugiego i 73.740 zł na projekt trzeci.

Przyznane środki przeznaczone są na planowy rozwój informatyzacji biblioteki powiązany z projektem budowy nowoczesnej biblioteki akademickiej. Wiążą się również z rozwojem kompleksowego systemu zarządzania biblioteką *Prolib*, oraz rozbudową Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej i kolekcji cyfrowej dla osób niewidomych.

Pozyskane z pierwszego projektu środki - 135.515 zł biblioteka przeznaczyła na dofinansowanie części działań zawartych w planach rozwoju zintegrowanego systemu zarządzania biblioteką *Prolib*. Dofinansowany został zakup oprogramowania *Progress Enterprise* umożliwiający integrację baz danych biblioteki uniwersyteckiej oraz proces ich scalania. Projekt zakończył się w sierpniu br.

Dotacja do projektu drugiego w wysokości 195.728 zł przeznaczona została na zadania związane z rozwojem infrastruktury informatycznej Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz systemu zabezpieczenia zbiorów poprzez zakup specjalistycznego oprogramowania do obsługi baz danych. Projekt objął zakup modułu wolnego dostępu do zbiorów *SWD*, zakup etykiet w technologii *RFID* oraz oprogramowania dla potrzeb Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej dla Niewidomych.

Dotacja do projektu trzeciego w wysokości 73.740 zł przeznaczona została na utworzenie procedur wspomagających przygotowanie zbiorów do wolnego dostępu w nowej bibliotece oraz zakup specjalistycznego oprogramowania dla tworzenia zasobów Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej.

Projekty są ze sobą powiązane. Nadrzędnym elementem wiążącym całe przedsięwzięcie jest budowa i wyposażenie nowego budynku biblioteki uniwersyteckiej - otwartej regionalnej biblioteki naukowej nastawionej również na współpracę z euroregionem. Zgodnie z planem budynek oddany zostanie do użytku w grudniu 2012 roku. Będzie to realizacja popularnej w świecie idei biblioteki otwartej bez barier przestrzennych i organizacyjnych. Czytelnicy będą mieli do dyspozycji duże obszary wiedzy z wolnym dostępem do zbiorów i usług. Trwają intensywne prace przygotowawcze - kodowania w nowych syste-

mach elektronicznych *SWD* i *RFID* około 150 tysięcy zbiorów, wytypowanych wcześniej według nowej klasyfikacji wewnętrznej. Docelowo zmierzać będziemy do wyeksponowania około 400 tysięcy zbiorów w obszarach wolnego dostępu. W nowej bibliotece nastąpi zmiana ułożenia wybranych zbiorów zgodnie z nowym układem, zmieni się też sposób dostępu - z magazynowego na otwarty.

Moduł *SWD* jest spójny z systemem zabezpieczenia zbiorów w technologii *RFID*. *SWD* pozwoli nam na zrealizowanie dużego przedsięwzięcia, które obejmie przygotowanie i przeprowadzkę zbiorów oraz ich uruchomienie w nowej siedzibie i w innej organizacji.

RFID to z kolei najbardziej nowoczesna i funkcjonalna metoda zabezpieczenia i identyfikacji zbiorów, która umożliwi także samoobsługowe korzystanie ze zbiorów w wolnym dostępie. Dzięki urządzeniom *SelfCheck* i *Book-Drop* czytelnicy będą mogli samodzielnie wypożyczać i zwracać książki bez udziału bibliotekarza.

W planach nowej biblioteki zawarty jest też projekt bazy szkoleniowo-educacyjnej dla redaktorów obsługujących bibliotekę cyfrową w ramach praktyk zawodowych i staży naukowych, przygotowujący do współtworzenia zasobów Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej.

Realizacja planów biblioteki, powiązanych w spójny system, tworzy wizję nowoczesnej biblioteki hybrydowej z nowoczesnym zapleczem i wysokim poziomem usług oraz nowoczesną przestrzenią cyfrową otwartą na krajowe i światowe osiągnięcia naukowe.

NOBLISTA POPROWADZI ZAJĘCIA NA UNIwersYTETIE ZIELONOGÓRSKIM

Od 1 października 2012 r. dr Robert H. Thomas - laureat Pokojowej Nagrody Nobla z 2007 r. - jest profesorem wizytującym na Wydziale Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego. W nowym roku akademickim Profesor Thomas poprowadzi zajęcia ze studentami na kierunku *ochrona środowiska* - studia licencjackie oraz na studiach magisterskich na specjalności *ochrona zasobów naturalnych*.

Zajęcia będą prowadzone w formie wykładów i zajęć ćwiczeniowych o charakterze seminaryjnym, w języku angielskim. Wykłady, zgodnie z regulaminem mają charakter otwarty, więc mogą w nich uczestniczyć wszyscy studenci UZ zainteresowani tą tematyką. Profesor R. Thomas będzie przyjeżdżał na zajęcia dwa razy w miesiącu w semestrze zimowym i semestrze letnim.

Tematyka zajęć:

1. Past global climate - Globalny klimat w przeszłości;
2. Is the world getting warmer? - Czy świat staje się cieplejszy?
3. Recent consequences of climate warming - Konsekwencje ocieplenia klimatu;
4. Remote sensing provides a window on the world - Teledetekcja oknem na świat;
5. The Greenhouse Effect - Efekt cieplarniany;
6. Greenhouse gases - where do they come from? - Gazy cieplarniane - skąd się biorą?
7. Climate Models: how do they work, and should we believe them? - Modele klimatyczne - jak działają i czy możemy im ufać?
8. Future climate under different greenhouse conditions - Przyszły klimat w różnych warunkach efektu cieplarnianego;
9. What can be done to slow warming, and prepare for it? - Co można zrobić dla spowolnienia ocieplenia klimatu i jak się do niego przygotować?
10. What is actually being done to slow warming? - Co w istocie uczyniono dla spowolnienia ocieplenia klimatu?
11. Future consequences: food, water, environment and species survival - Przyszłe konsekwencje: żywność, woda, przetrwanie gatunków;
12. Future consequences: sea-level rise - Przyszłe konsekwencje: wzrost poziomu morza;
13. A changing world in the polar regions - Zmieniający się świat w obszarach polarnych;
14. Life on Earth in 2100? - Życie na Ziemi w roku 2100?

esa

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

INSTITUT MUZYKI

> Nowa promocja doktorska

13 czerwca 2012 r. na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu odbyła się obrona rozprawy doktorskiej Katarzyny Kwiecień-Długosz *Adaptacja elementów i strategii tłumaczenia symultanicznego w muzyce instrumentalnej na przykładzie utworu „Musica simultanea” na orkiestrę symfoniczną*.

Katarzyna Kwiecień-Długosz, związana od 2005 r. z Instytutem Muzyki Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, prowadzi działalność kompozytorską i tłumaczeniową. Komponując utwór „Musica simultanea” na orkiestrę symfoniczną, podjęła próbę przeniesienia na język muzyczny procesów zachodzących podczas przekładu języka mówionego i przekształcenia ich w technikę organizacji materii dźwiękowej. Dołączony do partytury komentarz oprócz analizy utworu zawiera także rozważania poświęcone wzajemnym zależnościom systemów języka mówionego oraz muzyki.

Promotorem pracy był prof. Juliusz Karcz, a recenzentami prof. Mirosław Bukowski (Uniwersytet Zielonogórski i Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu) oraz prof. Stanisław Krupowicz (Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu). Rada Wydziału jednogłośnie przyjęła uchwałę o nadaniu Katarzynie Kwiecień-Długosz stopnia doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie muzycznej: kompozycja i teoria muzyki, specjalność: kompozycja. Gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów.

Tomasz Kienik

INSTITUT SZTUK WIZUALNYCH

> Profesor Andrzej Bobrowski

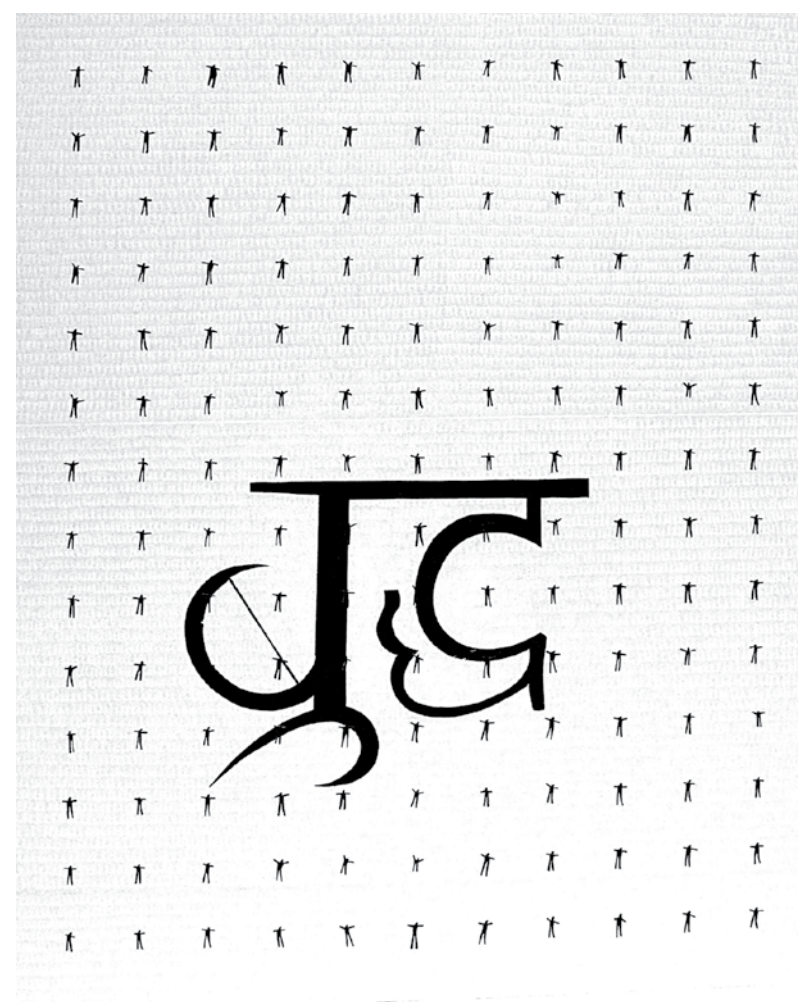
Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2012 roku prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski nadał dr. hab. Andrzejowi Bobrowskiemu tytuł profesora sztuk plastycznych.

Andrzej Bobrowski studiował na Wydziale Malarstwa Grafiki i Rzeźby Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu w latach 1985-1990. W 1990 r. obronił dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Drzeworytu prof. Zbigniewa Lutomskiego. Stopień doktora w zakresie sztuk pięknych uzyskał w 2001 r., a stopień doktora habilitowanego w zakresie sztuk pięknych, specjalizacja grafika warsztatowa uzyskał w 2004 r. na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Andrzej Bobrowski swój los dydaktyczny związał z Instytutem Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wraz z prof. Stefanem Ficnerem tworzył kierunek *grafiki* w środowisku zielonogórskim. W 1996 roku został zatrudniony w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. Obecnie jest kierownikiem Pracowni Litografii i Sztoduku i kierownikiem Zakładu Grafiki w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pełnił wiele funkcji, w latach 2008-2010 był Dyrektorem Instytutu Sztuk Pięknych, od 2010 do 2012 zastępcą Dyrektora Instytutu Sztuk Wizualnych. Profesor jest nieocenionym animatorem życia artystycznego. W 2002 r. utworzył przy działającej w Instytucie Bibliotece Sztuki, Galerię Grafiki. Galeria ma charakter edukacyjny. Każdorazowo pokaz połączony jest z wykładem zaproszonego artysty. Prezentacje cieszą się zainteresowaniem nie tylko w środowisku studenckim, a dobór artystów jest naprawdę imponujący. Obecnie jest członkiem Rady Programowej tejże Galerii. Organizował także wystawy

wymienne studentów i pedagogów pomiędzy uczelniami artystycznymi, plenery i warsztaty graficzne. Dorobek artystyczny profesora Bobrowskiego jest imponujący. Obejmuje 15 wystaw indywidualnych i 75 zbiorowych, krajowych i międzynarodowych prestiżowych przeglądów współczesnej grafiki. Uczestniczył wielokrotnie m.in. w Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach, Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie, Międzynarodowym Biennale Drzeworytu w Bańskiej Bystrzycy, czy w International Art Exhibition w Osace w Japonii. Ważnym wydarzeniem było pokazanie jego prac na wystawie „Drzeworyt Polski po 1900 roku” organizowanej przez Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy. Za swoją twórczość otrzymał wiele nagród, m.in. Nagrodę Regulaminową na Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach w 2003 r., był dwukrotnie stypendystą Ministra Kultury i Sztuki, otrzymał też stypendium twórcze miasta Wolfsburg.

Andrzej Bobrowski jest grafikiem. Wybrał druk wypukły jako główną formę twórczej ekspresji. Mimo wielowiekowych tradycji tej techniki poszukuje własnych środków graficznego, wyrazu w tym, wydawałoby się do końca, rozpoznanym obszarze. Wszelkie metody jakimi się posługuje wynikają z jego doświadczenia, z jego emocjonalnego rozumienia świata, z natury docieklivego podróżnika, który odkrywa nieznane zakątki, lądy. Stąd niezwykle wykorzystanie możliwości tkwiących w żywej strukturze drewna. Poszukiwania materii w „przemysłowych surowcach” takich jak sklejka, płyty paździerzowe, czy też zwyczajna wykładzina dywanowa. Artysta w swych grafikach posługuje się też suchym tłoczeniem, reliefowym wyciskiem ingerującym rzeźbiarsko w strukturę papieru. A tą życziwą formą - matrycą jest zarówno drewno jak i również pleksiglas, cement czy gips. Dla Andrzeja materiał, w którym tworzy to żywa substancja, wrażliwa na dotyk, sensualna. W ostatnich pracach jego nieokiełnany, twórczy temperament eksperymentatora doprowadził go do przestrzennego, trójwymiarowego myślenia o grafice. Wszystkie te działania, poszukiwania wskazują jak ważne są dla Bobrowskiego pytania o istotę sztuki graficznej. Co

ANDRZEJ BOBROWSKI „BUDDA INDIE”, 150 X 120 CM, 2011 r.

się za ramiona, są rysowane, malowane, odbijane wielokrotnie w równych szeregach. Powielanie to idea ciągłego powrotu. Doświadczamy od nowa każdy dzień, każdy najmniejszy gest, każdą myśl nieskończoną ilość razy. Powielana sylwetka ludzka jest też symbolem ludzkiego wysiłku, podejmowania wyzwań wciąż na nowo. Całe nasze istnienie podlega powtarzalnemu pędowi wyznaczającemu upływ życia. Ten rytualny zapis postaci ludzkiej to systematyczna praca w odosobnieniu i skupieniu. Andrzej mieszka sam, na skraju wsi. Samotność oraz świadoma rezygnacja z gonitwy i zgiełku otaczającego świata daje mu możliwość skupienia, kieruje uwagę ku wnętrzu. Konsekwencją tej introspekcji jest zbliżenie się stanu jedności biologicznego, wewnętrznego rytmu z rytmem rytowanej, malowanej figury. Twórczość Andrzeja jest zatem rodzajem artystycznej medytacji, jest aktywnością o znaczeniu magicznym przenikającą w głąb sensu tej czynności. Tajemnicę zaklętą w swoich multiplikowanych postaciach artysta prezentuje w różnych wnętrzach i sytuacjach. Pozwala to na ujawnienie się jego idei artystycznej za każdym razem na nowo. W przestrzeni wcześniej dogłębnie poznanej i przemyślanej, twórca zestawia obrazy z grafikami i matrycami łącząc je w wieloobrazowe całości. Pozwala im wzajemnie stykać się i wpływać na siebie. Stworzona aranżacja powoduje takie zakomponowanie przestrzeni, że elementy, z których jest zbudowana, tworzą ze sobą refleksyjną, a niekiedy

jest jej esencją, specyfiką? Idea czy powielanie? Czy powielanie dotyczy własnej koncepcji artysty, czy multiplikacja to tylko beznamienne, mechaniczne reprodukcje? Artysta stawia znak równości pomiędzy matrycą a jej śladem - odbitką. Często na jego wystawach współistnieją ze sobą matryce i odbitki, będące jakby negatywem i pozytywnym tego samego zagadnienia.

Od wielu lat na swych pracach Andrzej Bobrowski kreśli schematyczny znak człowieka. Schematyczną figurę ludzką z rozłożonymi ramionami. Poprzez podobieństwo tej formy do krzyża staje się ona symbolicznym nośnikiem wiary. Przy te, jedna przy drugiej trzymające

mistyczną całość. Sztuka ma dla niego wartości porządkujące, graficzne instalacje są próbą uporządkowania rzeczywistości, przypominają stałe, podstawowe wartości, a powrót do prostych archetypicznych form ma znaczenie oczyszczające. Twórca w swoich instalacjach graficznych poszukuje kontaktu człowieka z naturą, a przede wszystkim człowieka z człowiekiem. Tak jak na przykład w wystawie pt.: *Wieża Babel*. Wieża Babel jest drogowskazem, który ma uchronić ludzi przed rozproszeniem, przypomnieć o wspólnym domu, uzmysłwić jak ważne jest słowo, jak bardzo ludzie potrzebują rozmowy. Św. Augustyn mówi: *Człowiek nie może zwrócić się do człowieka bez pomocy słów*. Tą rozmową dla Andrzeja jest rozmowa o uczuciach. Artysta jako pierwszy chce nawiązać dialog. Buduje sobie właściwy, niepowtarzalny język obrazów, symboli, za pomocą których wciąga do wnętrza swojego świata, oczekuje by widz czytał jego pismo, rozmawiał z nim. Tworzy swój świat - mikrokosmos, w którym przenikają się uczucia, dotykają znaczenia, poruszana jest nasza wrażliwość i sumienie. Andrzej Bobrowski próbuje zobrazować pojęcia nieprzetłumaczalne na język wizualny. Poszukuje wyrazu plastycznego dla niezwykle ulotnych pojęć takich jak: miłość, szczęście, namiętność, marzenia, nadzieja.

Język plastyczny, którym posługuje się Andrzej ma uniwersalny charakter. Jest prosty, klarowny i oszczędny. Zredukowany do czerni i bieli. Kolory, jeśli się pojawiają ograniczone są do trzech podstawowych: niebieski, żółty i czerwony. Każdy z nich jest nośnikiem istotnych symbolicznych treści. Bobrowski traktując kolor jako „znak symboliczny”, miesza je ze sobą na grafikach, akcentując za każdym razem inną barwę. Sens, który nadaje swym kompozycjom jest wieloznaczny, jest powodem do osobistych interpretacji. W niektórych grafikach pełnych napięć dominuje ekspresja, nie burzy to jednak ich duchowych wartości. Niektóre, pełne spokoju i wyciszenia, są przestrzenią nadającą się doskonale do kontemplacji i zadumy. Postawa artystyczna Andrzeja Bobrowskiego świadczy o jego wrażliwości, wyobraźni i umiłowaniu grafiki, choć artysta porusza się swobodnie również w innych mediach: malarstwie, instalacji, przekraczając tradycyjne granice sztuki graficznej.

Na zakończenie jako puentę chciałbym przytoczyć fragment recenzji prof. Rafała Strenta w postępowaniu o nadanie tytułu profesora sztuk plastycznych: *Imponujący dorobek twórczy przedstawiony w niniejszym postępowaniu, ponad wątpliwość daleko wykracza ponad wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych. Głęboko humanistyczna idea kierująca artystyczną ekspresją nie ma w sobie nic z wyrachowania. Artysta rozlicza się ze światem takim, jaki on jest. Nie chce go naprawiać - On tylko komentuje, wrażliwie i prosto, (...) ze świadomością, że każde pokolenie musi znaleźć wyraz swoich relacji z rzeczywistością - choćby po to, by następcy mieli się do czego odnosić. Postęp nie dotyczy sztuki, dlatego wrażliwość Kandydata na Rzeczy Pierwsze jest szczególnie godna uwagi. Wybór miejsca zamieszkania w okolicy uznanej za kolebkę Kultury Łużyckiej, jest tylko jednym z wielu przykładów tej predylekcji. Kolejny wybór ikony ludzkiej figury, uproszczonej do znaku graficznego, przywołuje na myśl badaczy ekscytujących się początkami człowieczeństwa. Nie mogę ukryć, że Sakkara i Mykeny robiły na mnie szczególne wrażenie: chylę czoła przed pierwowocinami inteligencji, które są często poważniejsze niż współczesne konstrukcje,*

także intelektualne! Andrzej Bobrowski w swojej sztuce poszukuje źródeł ludzkiej kondycji. Nie ocenia, nie wartościuje. Czujnie obserwuje i komentuje. Czy można więc wymagać od Artysty? Jego pełna poczucia humoru, błyskotliwa inteligencja pozwala wierzyć, że następne pokolenia będą potrzebowały sztuki równie pięknej, co mądrej.

Piotr Szurek

> **KUNST DIE ICH LIEBE**
MUSEUM JUNGE KUNST Frankfurt(Oder),
16.08.2012 - 21.10.2012

Sztuka jaką lubię to tytuł jednego z moich najnowszych cykli malarskich.

RYSZARD WOŹNIAK, 1944-2014, 2011, AKRYL, 50 X 70

RYSZARD WOŹNIAK, THE BOX WITH AN ART I DISLIKE, 2011, AKRYL, 50 X 70

RYSZARD WOŹNIAK, ETERNAL FIRE OF VINCENT VAN GOGH, 2011, AKRYL, 50 X 70

OD LEWEJ: WOJCIECH KOZŁOWSKI - KURATOR WYSTAWY, RYSZARD WOŹNIAK, ARMIN HAUER - KURATOR GALERII ORAZ RYSZARD GORECKI (FOT. K. SPIAK)

Cykl dotyczy różnych aspektów i znaków tożsamości we współczesnej sztuce. Uwzględniłam w nim relację tożsamości narodowej do tożsamości opartej na bardziej abstrakcyjnych niż naród wartościach. Chociaż chodzi tu o sztukę w ogóle to refleksje wyrażam wyłącznie środkami malarskimi, które ciągle wydają mi się najlepsze do wypowiedzi o charakterze sądu indywidualnego pomijającego kwestie politycznej czy towarzyskiej poprawności. Nazwa cyklu, który częściowo będzie prezentowany stała się tytułem całej ekspozycji zawierającej inne, powstałe w różnym czasie prace.

Konstrukcja wystawy uwzględnia architektoniczne cechy wnętrza Museum der Junge Kunst, które składają się z dwóch amfilad, zabytkowej i objętej konserwatorską opieką oraz doprojektowanej i dobudowanej później. W części starszej pokazane będą „ikoniczne” prace powstałe na początku lat 80-tych, które nadal są moją własnością (między innymi zestaw 4 temper pt: *Wobec ikony* z 1980 roku, *Zwarcie*, *Zabieg*, *Nowofalowy portret Jurija Andropowa*, *Egzorcyzmy*). W części nowej znajdują się prace najświeższe, pochodzące z ostatnich czterech lat (wśród nich obrazy z cyklu *Parada wielkiego kutasa*, prace z cyklu *Fasada*, z cyklu *Plądrografia* i tytułowe *Sztuka jaką lubię*). W obu częściach ekspozycji znajdują się pokazy premierowe.

Ryszard Woźniak

> **Wystawa Porządek i metafora**
w Galerii Uniwersyteckiej Rektorat

Dzięki inicjatywie prof. Pauliny Komorowskiej-Birger, 1 czerwca 2012 r. w Galerii Uniwersyteckiej Rektorat (kurator Galerii dr Zenon Polus) odbyła się wystawa PORZĄDEK I METAFORA. Zaprezentowano grafiki prof. Aleksandra Olszewskiego oraz rzeźby dr. Wiesława Jelonek, artystów pracujących na Wydziale Sztuki Politechniki Radomskiej. Po zakończeniu wystawy prof. Aleksander Olszewski oraz kurator wystawy Paulina Komorowska-Birger przekazali do Kolekcji Artoteki Grafiki Biblioteki Sztuki trzy prace z cyklu *Względność*, przedstawiające formy geometryczne w przestrzeni. Grafiki zostały wykonane w technice druku cyfrowego, za które serdecznie dziękujemy. Wyboru prac dokonali Dziekan Wydziału Artystycznego prof. Piotr Szurek i prof. Paulina Komorowska-Birger. Ofiarowane przez prof. Aleksandra Olszewskiego praca jest reprodukowana na 3. stronie okładki tego numeru Miesięcznika Społeczności Akademickiej „Uniwersytet Zielonogórski”.

Warto nadmienić, iż KOLEKCJA DZIEL powstała w 2001 r., dzięki inicjatywie prof. Jana Berdyszaka, ówczesnego pedagoga Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej. Zawiera prace z dziedziny malarstwa, grafiki, rysunku, fotografii, a także video oraz inne formy twórczości. Kolekcję tworzy zbiór 224 jednostek inwentarzowych będących pracami współczesnych artystów polskich i zagranicznych. Dzieła pozyskano w formie darów. W zbiorze znajdują się między innymi prace: Toina Horversa, Jozefa Jankoviča, Ilii Andrele, Stanisława Fijałkowskiego, Jana Berdyszaka, Jana Pamuły, Antoniego Zydronia, Tadeusza Jackowskiego, Izabelli Gustowskiej, Ryszarda Otręby, Andrzeja Gieragi, Andrzeja Pietscha, Mariana Szpakowskiego i Jerzego Grabowskiego.

Osobliwościami Kolekcji są: szkicownik malarski Rosen z lat 1888-1891 oraz całun z końca XVIII wieku - drzeworyt na tkaninie pochodzący z Baczkowskiego Monasteru w Bułgarii oraz poezja konkretna Henri Chopina, wydawana przez niego w Londynie.

Janina Wallis

WIESŁAW JELONEK

Absolwent Wydziału Rzeźby w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków. Od ukończenia studiów w 1974r. zajmuje się działalnością twórczą uczestnicząc w wystawach, plenerach regionalnych, ogólnopolskich i zagranicznych.

FOT. MAREK LALIO

WIESŁAW JELONEK - DETAL OBIEKTU (FOT. M. LALKO)

ALEKSANDER OLSZEWSKI

Urodzony 27.02.1944 r. w Radomiu. Studia w PWSSP w Łodzi. Dyplom w pracowni Lecha Kunki. Profesor zwyczajny w Politechnice Radomskiej. Dziekan Wydziału Sztuki Uprawia malarstwo, grafikę komputerową. 30 wystaw indywidualnych oraz 240 zbiorowych. krajowych i zagranicznych. (prezentował swoje prace w Szczecinie, Rzeszowie, Bielsku-Białej, Kielcach, Warszawie, Elblągu, Poznaniu, Gdańsku, Wrocławiu, Bydgoszczy, Katowicach, Sosnowcu, Lublinie, Krakowie, Radomiu, Ostrowcu oraz pokazach zagranicznych w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Węgrzech, w Chile, Ukrainie, Litwie, Łotwie, Czechosłowacji, Słowacji, Czechach USA, Rosji, Szwajcarii) Redaktor rocznika Arteria wydawnictwa Wydziału Sztuki.

> RYSUNEK x RYSUNEK x RYSUNEK (czyt. rysunek razy rysunek razy rysunek)

Miejsce: przestrzenie Instytutu Sztuk Wizualnych WA UZ, Galeria PWW, Galeria efka
13 kwiecień - 12 maj 2012;

Uczestnicy:

- Pracownia Rysunku i Multimediiów prof. UA Anny Tyczyńskiej, asyst. mgr Mark Tobias Winterhagen, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu;
- Pracownia Rysunku prof. ASP Andrzeja Michalika, asyst. mgr Maciej Bohdanowicz, ASP Łódź;
- Pracownia Rysunku i Intermediów prof. UZ Radosława Czarkowskiego, Uniwersytet Zielonogórski

Każda z pracowni przedstawiła realizacje przynajmniej piętnastu autorów - studentów oraz prowadzących pracownię i asystentów. Dzień wcześniej, odbyła się prezentacja dorobku artystycznego gości z Łodzi i z Poznania.

Tyle podstawowej informacji.

Ku czemu prowadzić miała ta propozycja? Oczywiście jest wymiana wzajemnych doświadczeń artystycznych i dydaktycznych, pogłębienie wiedzy na temat merytorycznych wartości różnych środowisk akademickich, otwarcie na dalszą, szeroko zakrojoną współpracę zaprzyjaźnionych szkół, porównanie potencjału twórczego najmłodszego pokolenia i na koniec towarzyskie przyjemności. Z punktu widzenia ISW ważnym jest także fakt wyraźnego zaznaczenia się po raz kolejny na krajowej mapie szkolnictwa

Uprawia rzeźbę w kamieniu i metalu choć ostatnie lata to również poszukiwania w innych technikach i materiałach.

Oprócz dużych monumentalnych realizacji, szczególnie miejsce w swojej twórczości nadaje małej formie rzeźbiarskiej i medalierstwu.

Przez szereg lat związany z działalnością edukacyjną. Od 1995 roku pracuje na Politechnice Radomskiej (obecnie Wydział Sztuki) gdzie prowadzi pracownię rzeźby.

W dorobku artystycznym odnotowuje udział w około dziewięćdziesięciu wystawach i konkursach oraz 11-stu wystawach indywidualnych.

W kadencji 2008/12 prowadzi Wydział Sztuki.

OD LEWY: ANDRZEJ MICHALIK - OBIEKT (FOT. RADOSŁAW CZARKOWSKI), KATARZYNA LEMIEZK - RYSUNEK (FOT. RADOSŁAW CZARKOWSKI)

artystycznego. Istnieje jednak dużo poważniejszy powód - usankcjonowanie rysunku i działań około rysunkowych, jako autonomicznych wypowiedzi artystycznych.

Rysunek, mimo faktu jego permanentnej obecności w sztuce, dopiero w XX wieku, a bardziej jego drugiej połowie, zaczęto traktować, jako formułę niezależną artystycznie, potrafiącą spełniać inną rolę w twórczości, aniżeli tylko służebną wobec tzw. sztuki szlachetnej. Stało się tak w wyniku redefinicji tej dyscypliny. W efekcie przestała być kojarzona tylko ze znakiem czy gestem na kartonie. Wyjście poza tradycyjną płaszczyznę papieru, zawładnięcie przestrzenią, trzema wymiarami, rozbudowanie obszaru znaczeń, poszukiwanie nowych terenów do zawłaszczenia, ekspansji również w wymiarze społecznym, kulturowym i mentalnym to opcjonalne spektrum zainteresowań dla wyemancypowanego rysunku.

Ciągłe jednak, w niektórych kręgach rodzi się pytanie: czy rysunek może być dziełem sztuki, czy tylko 'pomocą kuchenną'?

Całkiem niedawno, w 2009 r., wrocławska ASP zorganizowała ogólnopolską konferencję, podczas której dyskutowano o roli rysunku w sztuce nie tylko w kategoriach dyscypliny pomocniczej dla malarstwa, rzeźby, grafiki etc., lecz o rysunku, jako 'pełnoetatowej' dziedzinie sztuki. Już sam fakt potrzeby zaistnienia takiej dyskusji wewnątrz poważnego środowiska artystycznego, świadczy w jak wielki potencjał kontrowersji uzbrojony jest ten temat. Na tym tle zielonogórski ISW jawi się nowocześnie. Pierwsze bowiem pracownie jakie powstały, gdy w 1991 r. powołano na dawnym WSP kierunek *wychowanie włascytne*, to pracownie malarskie oraz właśnie autonomiczne pracownie rysunkowe.

Czy można jednak śnić spokojnie o nowoczesności, kiedy sztuka już dawno wyprzedziła nomenklaturę akademicką?

Wystawa pokazała, że spokojny sen jest możliwy, kiedy świadomość akademicka nadąza za twórczymi trendami, a jeszcze lepiej, kiedy je kreuje.

Ekspozycja, przede wszystkim najmłodszego pokolenia artystów, zaprezentowała trzy środowiska akademickie. Każde z nich zadało kłam jałowej dyskusji nt. rysunku jako dzieła sztuki. Po raz kolejny potwierdził się fakt, iż rysunek znajduje się w czołówce tych najmniej ortodoksyjnych dyscyplin artystycznych, że nie boi się sięgać po różne media, by przedstawić w sposób niekonwencjonalny nowe widzenie rzeczywistości, a często też bardzo tradycyjne tematy. Elastyczność tej dyscypliny artystycznej pozwala użyć jej tam, gdzie zawodzą tradycyjne sposoby przekaza-

ny, tradycyjny warsztat malarski, rzeźbiarski czy graficzny. Rysunek to dyscyplina idei. To gest, czas, przestrzeń opisywane przez najróżniejsze media: od projekcji audio, poprzez video, działania performatywne, obiekty, instalacje, fotografie, a na ołówku i kartonie kończąc. Wystawa Rysunek x Rysunek x Rysunek pokazała, że przedstawione środowiska artystyczne mają taki właśnie wspólny interdyscyplinarny rysunkowy mianownik, i że taki mianownik właśnie jest kreatorem współczesnej sztuki polskiej.

Można oczywiście, na podstawie tej ekspozycji, wykazywać różnice merytoryczne, dydaktyczne, etc. ujawniając różne systemy edukacyjne w tych trzech środowiskach akademickich. Jednak pamiętać należy, że to tylko trzy pracownie i każda z nich ma swoje osobnicze cechy. Jak w każdej pracowni, merytoryczny wizerunek wypracowywany jest przez prowadzących, ale też przez studentów. To ci ostatni, mając wolność wyboru i korzystając z niej, własnymi preferencjami w dużej części budują akademicki pejzaż. By, więc być miarodajnym, należałoby szeroko przyjrzeć się rysunkowi i jego pracownikom w ośrodkach akademickich reszty kraju. Podkreślić jednak należy po raz kolejny, iż wspólny mianownik dla tej dyscypliny sztuki okazał się być bardziej oczywisty niż się o tym powszechnie sądzi. Rysunek pojmowany szeroko, w kategoriach dyscypliny intermedialnej, wydaje się być jednym z najbardziej elastycznych mediów.

Radosław Czarkowski

> Zakład Architektury Wnętrz Wydział Artystyczny Uniwersytet Zielonogórski

Pracownia Projektowania Struktur Krajobrazu Regionalnego
Katedra Architektury i Urbanistyki
Wydział Architektury i Wzornictwa
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

> Na wstępie kilka słów o regionie, którego dotyczyły badania.

Ziemia nowotomyska, położona na sandrze nowotomyskim, została zasiedlona w XVIII w. na zasadach osadnictwa olęderskiego. Na tym terenie w wyniku wymieszania się kultury niemieckich protestantów i miejscowych katolików, wykształcił się typ budownictwa o cechach regionalnych.

Specyfika osadnictwa olęderskiego dająca chłopom -osadnikom większe niż w pańszczyźnianych wioskach swobody i prawa oraz oczynszowanie wsi pozwoliło olędom uzyskać większe przychody i umożliwiło im inwestowanie ich we własne budynki. Olędrzy nowotomyscy budowali porządniej i trwale niż mieszkańcy sąsiednich polskich wsi folwarcznych i kmiecych, pozostających w znacznej zależności od właściciela gruntu. Często nakazywały im to też umowy lokacyjne czy osobne ugody z właścicielami gruntów, które nakazywały budować obiekty trwałe i bezpieczne pod względem ogniowym. Wpływ na to miał też dostatek drewna dobrej jakości, pozyskiwanego podczas karczunku lasów pod pola uprawne. Nawet budynki mieszkalne i gospodarcze o konstrukcji drewnianej wybudowane pod koniec XIX w., wykonane są z dobrej jakości materiału budowlanego.

STEVEN BALUENS - UA POZNAN - KADR Z FILMU, FOT. RADEK CZARKOWSKI

Ponieważ większość wsi powstała jako wsie rozproszone, układy zagród i ich rozmieszczenie w terenie jest zdecydowanie inne niż w starszych, zwartych wsiach znajdujących się na obrzeżach i poza nieką nowotomyską (ulicówkach i wsiach wrzecionowych). Wyjątek stanowią wsie wtórnie lokowane na prawie olęderskim, które zachowały swój pierwotny sposób rozplanowania - np. Sątopy, średniowieczna wieś o wyraźnym kształcie wrzeciona z zabudowaną półwsią, czy też wsie folwarczne o układzie ulicowym, takie jak niegdysiejszy Tomysł - obecny Stary Tomysł i Róża.

Cały teren osadniczy został pokryty przez gęstą siatkę rozproszonych gospodarstw, a odległości pomiędzy nimi wynikają z wielkości przeciętnej działki osadniczej wynoszącej 18 do 20 ha, zbliżonej do prostokąta. Zabudowania z powodu podmokłego terenu lokalizowano na najwyżej położonej części działki, w pobliżu jej centrum.

Badania naukowe i warsztaty studenckie

W cyklu kształtowania osobowości twórczej architekta wnętrz, projektanta, niezbędne jest zarówno bezpośrednie doświadczanie przestrzeni, krajobrazu i architektury, jak też kontakt z rodzimą tradycją kulturową. Nie należy jednak zapominać o nowoczesnych technologiach i narzędziach projektowych, inżynierskich oraz pomiarowych, koniecznych do funkcjonowania we współczesnym zawodowym świecie.

Aby spełnić wszystkie cele, zarówno naukowe jak i pedagogiczne, zostały zorganizowane i przeprowadzone w dniach 15 - 25 lipca 2012 r. we wsi Grubsko interdyscyplinarne i międzyuczelniane badania naukowe. Współorganizatorami były jednostki administracji państwowej i instytucje naukowo - kulturalne. Podczas badań terenowych zespół badawczy z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu i Uniwersytetu Zielonogórskiego podjął udaną próbę odnalezienia kilku charakterystycznych przykładów architektury o cechach regionalnych.

Zostały przeprowadzone badania nad pozostałościami osadnictwa olęderskiego na terenie tzw. olędrow nowo-

tomyskich (obszar wsi Grubsko). Udokumentowano elementy dziedzictwa kulturowego, ze szczególnym uwzględnieniem tradycyjnej architektury oraz spisano informacje dotyczące historii poszczególnych rodzin zamieszkujących te tereny.

Obiekty pochodziły z różnych okresów osadniczych i zostały przebadane pod względem: formy, konstrukcji, technologii oraz rodzaju użytych materiałów. Każdorazowo zostały prześledzone ich związki z krajobrazem.

Badaniom naukowym towarzyszyły interdyscyplinarne warsztaty inwentaryzacyjno - badawcze, realizowane na tym samym obszarze.

Organizatorem tych przedsięwzięć była Pracownia Projektowania Struktur Krajobrazu Regionalnego z Katedry Architektury i Urbanistyki Wydziału Architektury Wnętrz i Wzornictwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu oraz Zakład Architektury Wnętrz z Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego przy współpracy Gminy w Nowym Tomysłu i Starostwa Powiatowego w Nowym Tomysłu.

Bezpośrednią organizacją z ramienia Pracowni Projektowania Struktur Krajobrazu Regionalnego z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (głównego organizatora) zajęli się: prof. Piotr Szwiec i mgr Patrycja Mikołajczak. A także: prof. Wiesław Krzyżaniak wykładowca Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, prof. Bogumił Kaczmarek wykładowca z Uniwersytetu Zielonogórskiego, mgr inż. Marta Szwiec - wykładowca Uniwersytetu Zielonogórskiego, Mariusz Przybył - etnolog zatrudniony w Muzeum Regionalnym w Wolsztynie oraz mgr Stefan Szulc, etnolog i jednocześnie sółtys, oni także byli koordynatorami badań naukowych i zajęć warsztatowych ze studentami.

W badaniach naukowych i zajęciach warsztatowych wzięli udział także opiekunowie grup studenckich (asystenci): mgr Natalia Rozmus, mgr inż. arch. Hugon Kowalski - wykładowcy z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W warsztatach uczestniczyły dwie grupy studentów:

z Zakładu Architektury Wnętrz z Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego:

Tadek Rzewuski, Liliana Petryszyn, Laura Kozak i Katarzyna Sygent oraz z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu z kierunków projektowych: Joanna Ratajczak i Xenia Pietrzyk.

Dodatkowo działania terenowe i organizację warsztatów wspierali mieszkańcy Gminy Nowy Tomysł: Przemysław Mierzejewski, Grażyna Matuszak, państwo Sałata z Grubsko, prof. Krzysztof Rzepa.

Zajęcia warsztatowe i wykłady prowadzili: prof. Jerzy Stiller, reprezentujący Politechnikę Śląską i Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Waldemar Kubisz z Laica Geosystems, Witold Przewoźny - kustosz Muzeum Etnograficznego w Poznaniu.

Bazę szkoleniową i noclegową zapewniło Starostwo Powiatowe w Nowym Tomysłu w Szkolnym Schronisku Młodzieżowym w Starym Tomysłu.

W trakcie trwania warsztatów odbyło się szkolenie techniczne z obsługi specjalistycznego sprzętu. Została zorganizowana i przeprowadzona seria wykładów otwartych z wielu dziedzin, przygotowali je i wygłosili różni zaproszeni przez organizatorów specjalistów.

Uczestnicy przemieszczali się po terenie wsi różnymi środkami transportu: prywatnymi samochodami uczestników, busem osobowym Muzeum Regionalnego w Wolsztynie oraz na rowerach. Ten ostatni środek transportu pozwalał dotrzeć do najbardziej trudnodostępnych obszarów wsi rozproszonej, jaką jest Grubsko.

Kalendarium badań i warsztatów

15 lipca - spotkanie organizacyjne i „zapoznawcze”, na którym omówiony został plan pracy oraz oczekiwane rezultaty działań, zapoczątkowało warsztaty i cykl badań naukowych.

W tym też dniu wszyscy uczestnicy przyjechali do Nowego Tomysła i zostali zakwaterowani w Szkolnym Schronisku Młodzieżowym w Starym Tomysłu.

16 lipca - odbył się *reserch* w terenie badań. Wstępnie całą grupą wraz z przedstawicielami władz wsi i pracownikami Muzeum Regionalnego w Wolsztynie zostało zlustrowane całe Grubsko, a wybrane obiekty poddane oględzinom.

W godzinach popołudniowych odbył się pokaz i warsztaty poświęcone obsłudze i zasadom użytkowania niwelatora i innych sprzętów pomiarowo-geodezyjnych w celach inwentaryzacyjnych. Warsztaty przeprowadzone zostały przez inżyniera budownictwa Martę Szwiec.

17 lipca - miała miejsce praca w terenie (inwentaryzowanie wybranych obiektów, wywiady, ankiety, itp. Tego też dnia bezpośrednie doświadczenia terenowe zostały skonfrontowane z przygotowanym przez Patrycję Mikołajczak z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, szkoleniem - wykładem na temat: *Metody opracowania danych pozyskanych podczas badań terenowych*. Dzień zakończyła dyskusja stanowiąca podsumowanie dotychczasowych dokonań.

18 lipca - kontynuowano prace w terenie nad kolejnymi wyznaczonymi przez organizatorów obiektami, stosując przyjęte wcześniej metody badawcze. W tym dniu wykłady i warsztaty poprowadził zaproszony ekspert od architektury tradycyjnej i historycznej Jerzy Stiller z Politechniki Śląskiej. Omówione zostały następujące tematy: *Architektura folwarczna Wielkopolski* oraz *Okruchy umarłego świata. Dwory i pałace Wielkopolski*.

19 lipca - odbyły się prowadzone przez Waldemara Kubisza z Laica Geosystems warsztaty i prezentacja skanera laserowego 3D oraz tachimetru, połączone z dokumentacją wybranych obiektów.

20 lipca - w godzinach przedpołudniowych odbył się wykład Waldemara Kubisza poświęcony technologii i możliwościom skanowania 3D, wraz z prezentacją wyników skanów 3D wykonanych w Grubsku. Po wspólnym posiłku kustosz Muzeum Etnograficznego w Poznaniu Witold Przewoźny wygłosił wykład poświęcony *Olędrom* a następnie poprowadził dyskusję.

21 lipca - kontynuowano pracę w terenie we wsi Grubsko. Dokonano działań uzupełniających na wybranych i przebadanych wcześniej obiektach. Tego też dnia wykład i warsztaty na temat: *Metody tradycyjnego i cyfrowego inwentaryzowania i odwzorowania na płaszczyźnie obiektów przestrzennych*, poprowadził Wiesław Krzyżaniak z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

22 lipca - miał miejsce wyjazd do Muzeum Regionalnego w Wolsztynie. W programie znalazły się: zwiedzanie Skansenu Budownictwa Ludowego Zachodniej Wielkopolskiej i zabytkowej zajezdni parowozowej.

Wykład i warsztaty w skansenie nosiły wspólną nazwę: *Struktura społeczna i przestrzenna - obyczaje XIX-wiecznej wsi wielkopolskiej*, a poprowadzili je pracownicy Muzeum Regionalnego w Wolsztynie: etnolog Mariusz Przybył i historyk Remigiusz Kurpisz. Te różnorodne zajęcia mające na celu przybliżenie kultury ludowej wsi z pogranicza lubusko-wielkopolskiego stanowiły dla uczestników warsztatów istotne uzupełnienie dotychczas pozyskanej wiedzy.

23 lipca - miał miejsce wyjazd do Wąsowa. W godzinach popołudniowych odbył się na terenie parku pałacowego w Starym Tomysłu wykład i warsztaty prowadzone przez Bogumiła Kaczmarka z Uniwersytetu w Zielonej Górze pod wspólnym tytułem: *Szata roślinna w krajobrazie i przestrzeni wsi wielkopolskiej*.

24 lipca został poświęcony opracowaniu i usystematyzowaniu pozyskanych wcześniej podczas badań danych. W ramach pracy nad warsztatem zawodowym uczestników odbyły się wykład i warsztaty pt.: *Sposoby i technologie odwzorowania rysunkowego architektury i krajobrazu regionalnego* prowadzone przez prof. Piotra Szwieca.

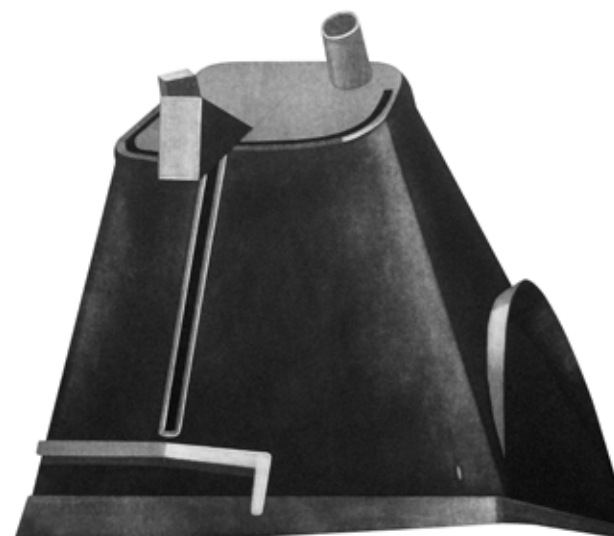
25 lipca - obyło się spotkanie podsumowujące całe warsztaty. Omówione zostały kolejne etapy pracy i terminarz ich realizacji. W godzinach wieczornych uczestnicy zostali wykwaterowani.

Zmęczeni, ale z ogromnym zapasem wiedzy i doświadczeń, powrócili do domów.

Przewidywane efekty

Rezultaty projektu zostaną opublikowane w formie cyklu wystaw, prezentacji multimedialnych oraz drukiem. Planowana jest: interdyscyplinarna publikacja naukowa dotycząca pracy i wniosków w terenie (prezentacja materiałów rysunkowych, inwentaryzacji fotograficznej oraz rysunkowej, opisanie wniosków), konferencja lub sesja naukowa w Nowym Tomyślu, na której ma się odbyć prezentacja wyników pracy. Zostanie zorganizowana wystawa (najprawdopodobniej w Bibliotece Miejskiej w Nowym Tomyślu). Szczegółowe założenia i sposoby realizacji zostaną omówione w odrębnym opracowaniu.

Piotr Szwiec

MARYNA MAZUR, Z CYKLU „WSZYSTKO JEST W PORZĄDKU, A TAKŻE NA ODWRÓT”, DRUK WKŁĘSLY, 50X50, 2010

Twórczość Andrzeja Bobrowskiego jest rodzajem artystycznej medytacji, aktywnością o znaczeniu magicznym. To co łączy obu artystów, to szczerść i lapidarność wypowiedzi, precyzja realizacji, operowanie prostymi środkami: czernią i bielą, które pozwalają na osiągnięcie maksymalnej siły wyrazu artystycznego. Twórczość ich jest poszukiwaniem sensu i znaczenia rzeczywistości, próbą przywrócenia i scalenia podstawowych wartości.

Wystawa zorganizowana w ramach porozumienia podpisanego pomiędzy Stowarzyszeniem Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie a Uniwersytetem Zielonogóskim. Wpisana została do programu imprez Międzynarodowego Triennale Grafiki - Kraków 2012. Krakowskie Triennale wraz z wystawami towarzyszącymi jest jednym z najważniejszych przeglądów współczesnej grafiki na świecie.

Piotr Szurek

ANDRZEJ BOBROWSKI, SĄD OSTATECZNY, TECHNIKA WŁASNA, DRUK WYPIŁY

Wystawa OUTSIDE

W piątek, 19 października 2012 r. o godz. 18.00 w Galerii Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. C. Norwida w Zielonej Górze, odbędzie się wernisaż wystawy pt.: *Outside*. Na wystawie pokazane zostaną grafiki Maryny Mazur i Andrzeja Bobrowskiego, wykładowców Instytutu Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogóskiego. Wystawa będzie spotkaniem dwóch różnych osobowości. Dla Maryny Mazur, młodej artystki, inspiracją do zrealizowania znakomitej serii grafik była współczesna architektura sakralna. Dystansuje się wobec niej, obnaża ją, ukazując jej absurd. Pokazuje sprzeczność pomiędzy duchowością, a charakterem współczesnych kościołów. Ich „nowatorska”, uduchowiona forma często nie ma nic wspólnego z duchowością, a przywodzi na myśl skojarzenia nieadekwatne do funkcji, którą powinna pełnić. Andrzej Bobrowski to grafik już uznany, mający na swoim koncie wiele sukcesów artystycznych. Od wielu już lat w swych pracach Bobrowski kreśli schematyczny znak człowieka, schematyczną figurę ludzką z rozłożonymi ramionami. Poprzez podobieństwo tej formy do krzyża, staje się ona symbolicznym nośnikiem wiary. Figury te jedna przy drugiej trzymając się za ramiona są rysowane, malowane, odbijane wielokrotnie w równych szeregach. Tajemnicę zaklętą w swoich multiplikowanych postaciach artysta prezentuje w zazwyczaj w różnych wnętrzach i sytuacjach.

WYSTAWA KOŃCOWOROCZNA PRAC STUDENTÓW INSTYTUTU SZTUK WIZUALNYCH
22-24 CZERWCA 2012

OTWARCIE WYSTAWY KOŃCOWOROCZNEJ 2011/2012
(FOT. M. LALKO)

Koniec roku akademickiego to czas podsumowania całorocznej pracy studentów i pedagogów kierunków plastycznych Wydziału Artystycznego. W tym roku tradycyjny wernisaż wystawy, miał miejsce 22 czerwca br. Prace studentów Instytutu Sztuk Wizualnych można było obejrzeć do 24 czerwca w gmachu Wydziału Artystycznego przy ul. Wiśniowej.

Zaprezentowano najciekawsze realizacje z dziedziny malarstwa, rysunku, grafiki warsztatowej, instalacji, projektowania graficznego, projektowania architektury wnętrz, mebla, projektowania wystaw, rzeźby, szkła artystycznego, fotografii i multimediiów a także działania warsztatowe.

Ta wielość dyscyplin, używanych przez studentów mediów i swoboda z jaką się nimi posługują, może potwierdzać efektywność oferowanych w Instytucie kierunków i metod kształcenia. W tym miejscu można przypomnieć, że Instytut Sztuk Wizualnych kształci studentów na czterech kierunkach: dwustopniowej edukacji artystycznej i malarstwie oraz jednostopniowej grafice i architekturze wnętrz. Różnorodny charakter podejmowanej refleksji artystycznej pokazuje wieloaspektowość oferty programowej poszczególnych pracowników i warsztatów.

Tegoroczna wystawa była ciekawą konfrontacją postaw artystycznych i dowodzi, że prace niektórych studentów zapowiadają przyszłe indywidualności artystyczne.

a -----

FOT. MAREK LALKO

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Wspomnienia o Profesorze Mieczysławie Dudku

Profesor Mieczysław Dudek urodził się 10 listopada 1950 roku w Szprotawie. Swoją karierę akademicką rozpoczął w Uniwersytecie Śląskim, którego był absolwentem.

W latach 1977–1980 odbył studia doktoranckie w Instytucie Gospodarki Narodowej im. G.W. Plechanowa w Moskwie (obecnie Rosyjska Akademia Ekonomiczna im. G.W. Plechanowa) i uzyskał stopień doktora. Po powrocie do Polski pracował nadal w swojej macierzystej uczelni jako adiunkt. W 1989 ukończył Centrum Kształcenia Służby Zagranicznej w Warszawie, a w 1990 w Moskiewskim Instytucie Gospodarki Narodowej obronił pracę habilitacyjną. Z zielonogórskim środowiskiem akademickim był związany od 1998 roku rozpoczynając pracę naukową w Wyższej Szkole Pedagogicznej a następnie Uniwersytecie Zielonogórskim w Instytucie Zarządzania, którego to był również dyrektorem. Przez wiele lat pełnił również funkcję kierownika zakładu. Aktywność zawodowa Pana Profesora wykroczyła poza mury naszej uczelni, był związany z licznymi uczelniami w Polsce, Rosji i Ukrainie. Od 1998 roku pracował także w Wyższej Szkole Menedżerskiej w Legnicy, gdzie pełnił funkcję dziekana Wydziału Ekonomii. Jego zainteresowania badawcze związane były z makroekonomią gospodarki otwartej oraz analizą międzynarodowych rynków finansowych. Pozostawił po sobie bogaty dorobek naukowy w postaci monografii, książek, artykułów oraz opinii. Był promotorem rozpraw doktorskich młodych pracowników nauki, w tym również naszych kolegów z Wydziału oraz licznych prac magisterskich i licencjackich. Wszyscy z dużym zaskoczeniem i przykrością przyjęliśmy wiadomość o śmierci Pana Profesora, który odszedł od Nas w dniu 7 lipca 2012 roku.

O osobowościach się nie zapomina...

Każdego człowieka można opisać jedynym trafnym, pasującym do niego słowem. Dla profesora Mieczysława Dudka takim słowem jest lekkość. Lekkość wywodząca się prawdopodobnie z jego wielkiej pasji życiowej – tańca. Lekkość w sposobie jego postępowania z ludźmi – bez uprzedzeń, bez surowych sądów, otwartość na każdego, otwartość, która mogła być mylona z powierzchownością, ale takowa nie była. Kontakt z Nim był wypełniony głęboką wiedzą merytoryczną, na każde moje pytanie z ekonomii (prowadzę na kierunku ekonomia przedmiot „psychologia ekonomiczna” i potrzebuję wiedzy z zakresu tej dyscypliny) dostawałam zawsze wyczerpującą, jasną i prostą odpowiedź. Jest to umiejętność ludzi kreatywnych – bogactwo wiedzy i lekkość jej interpretacji.

Smutek, że nie ma Profesora z nami, można uciszyć myśląc: DOBRZE, ŻE Z NAMI BYŁ...

Tatiana Ronginska

Z Profesorem Mieczysławem Dudkiem pracowaliśmy razem od początku istnienia Zakładu Makroekonomii i Finansów, tj. od ponad 10 lat. Pan Profesor był osobą niezwykle ciepłą, serdeczną i skromną w kontaktach z innymi. Był człowiekiem otwartym na nowe wyzwania. Wychodził im naprzeciw. Odnosiło się wrażenie, że nie ma dla Niego rzeczy niemożliwych. Z każdej sytuacji było jakieś wyjście, jakieś rozwiązanie.

Z charakterystycznym dla siebie dowcipem komentował wydarzenia z Polski i świata.

Był człowiekiem niebywale zajęтым. Mając głowę pełną nowych pomysłów, projektów dzielił swój ograniczony czas między różne miejsca, osoby. W okresie dwóch lat Pan Profesor wypromował wszystkich zatrudnionych w Zakładzie Makroekonomii i Finansów asystentów (dr inż. Marcin Kęsy, dr Ewa Sobolewska-Poniedziałek, dr inż. Monika Michalska), co z pewnością zasługuje na uznanie. Ogromna wiedza, którą posiadał Pan Profesor zawsze była przez nas podziwiana, co powodowało, że rozmowy z Nim niejednokrotnie stanowiły dla nas inspirację do własnych poszukiwań naukowych.

Wspólnie z Panem Profesorem zorganizowaliśmy kilka Międzynarodowych Konferencji Naukowych dotyczących Unii Europejskiej, na których gościliśmy wielu znakomitych naukowców. Organizacja Konferencji była zawsze dla nas okazją by lepiej się poznać i spędzić trochę czasu w gronie pracowników Zakładu.

Pozostanie w naszej pamięci Jego pogodna twarz, optymistyczne usposobienie i wiara w przyszłość.

Pracownicy Zakładu Makroekonomii i Finansów

Bardzo trudno pisać się o kimś kto był w twoim życiu w czasie przeszłym, – był, pracował, odszedł...

Moja współpraca z Profesorem Dudkiem nie trwała długo. Wokół jest wiele osób, które znały Profesora przynajmniej od kilkunastu lat. Ja mogę pochwalić się zaledwie trzema latami rozmów, przekonań, przekomarzań lecz przede wszystkim zawsze konstruktywnych dyskusji merytorycznych.

Zarzązał swoją pasją, zaangażowaniem i nieustannie nowymi pomysłami. Otwierał horyzonty i drzwi do światów, o których wcześniej nie miałam pojęcia.

Mam nadzieję, że tych rozmów i czasu spędzonego w towarzystwie Profesora wystarczy mi na długo, po to, by móc najlepiej jak potrafię, kontynuować Jego Dzieło, bo to jedyny sposób, w jaki mogę powiedzieć Mu – Dziękuję. Ya wszystko, co mi ofiarował, za zaufanie, jakim mnie obdarzył, za cierpliwość i wiedzę, którą się ze mną podzielił, jednym słowem – za to, że Był i pozostanie osobą dla mnie ważną...

Magdalena Wasylkowska

Zmarła osoba mi – i nie tylko mi – bliska. Profesor, Mentor. Zawsze będę wspominał zarówno zajęcia w trakcie studiów, jak i późniejszą współpracę na Uniwersytecie Zielonogórskim i w Beskidzkiej Szkole Umiejętności w Żywcu.

Szkoda dla nauki...

Paweł Szudra

> Szerszy dostęp do wiedzy teoretycznej i praktycznej

W ostatnich miesiącach Rektor profesor Czesław Osękowski podpisał umowę ze Związkiem Banków Polskich oraz Centrum Prawa Bankowego i Informacji dotyczącą realizacji Programu Bankowość. Finanse. Samorząd - Wiedza on-line. Celem porozumienia jest upowszechnianie wśród studentów i nauczycieli akademickich specjalistycznej wiedzy publikowanej w czasopiśmie: Miesięcznik Finansowy BANK, Nowoczesny Bank Spółdzielczy, Finansowanie Nieruchomości, Europejski Doradca Samorządowy oraz Kurier Finansowy. Oznacza to między innymi, że nasi pracownicy i studenci uzyskają bezpłatny dostęp do cyfrowych wydań i archiwum w/w czasopism. Głównym koordynującym współpracę ze strony Uniwersytetu jest pracownik naszego Wydziału dr inż. Piotr Kułyk, Prodziekan ds. Studenckich. Podpisane Porozumienie będzie również sprzyjać:

- 1) podnoszeniu poziomu edukacji studentów w zakresie finansów i bankowości,
- 2) propagowaniu samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem Internetu,
- 3) popularyzacji elektronicznych form informacji,
- 4) lepszemu przygotowaniu studentów do przyszłej pracy zawodowej i wymogów rynku pracy,
- 5) podniesieniu wiedzy i kwalifikacji kadry naukowej Uczelni,
- 6) rozwojowi społeczeństwa informacyjnego w Polsce.

Porozumienie to wpisuje się w zakres działań mających na celu zwiększenie współpracy Uczelni z instytucjami zewnętrznymi, co powinno zaowocować podniesieniem atrakcyjności naszej oferty dydaktycznej poprzez wzmacnianie jej walorów praktycznych.

Anetta Barska
Piotr Kułyk

> Władze dziekańskie w komplecie!

4 września odbyły się wybory uzupełniające do władz Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Funkcję Prodziekana

DR HAB. INŻ. SEBASTIAN SANIUK, PROF. UZ. NOWO POWOŁANY PRODZIEKAN DS. NAUKI

ds. Nauki w kadencji 2012-2016 objął prof. Sebastian Saniuk.

Nowo powołany Prodziekan jest absolwentem kierunku zarządzanie i marketing ówczesnej Politechniki Zielonogórskiej. Stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu uzyskał z wyróżnieniem w 2001 r. na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej na podstawie rozprawy nt.: Algorytmy planowania przepływu produkcji w warunkach występowania deterministycznych ograniczeń logistycznych. W maju bieżącego roku obronił rozprawę habilitacyjną na temat: Virtual Production Networks of Small and Medium Enterprises in Industrial Clusters. Decyzją Rady Naukowej Faculty of Materials Science and Technology, Slovak University of Technology in Bratislava uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie naukowej inżynieria produkcji.

Pan Profesor od początku swojej kariery naukowej związany jest z zielonogórskim środowiskiem akademickim. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Instytucie Organizacji i Zarządzania Politechniki Zielonogórskiej. W latach 2003-2012 był zatrudniony na Wydziale Mechanicznym, gdzie w latach 2007-2012 pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Instytutu Informatyki i Zarządzania Produkcją. Od 1 sierpnia 2012 r. jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego na naszym Wydziale. Profesor Sebastian Saniuk jest osobą bardzo aktywną i mimo młodego wieku jest już dobrze rozpoznawalny w środowisku naukowym. Do jego zainteresowań naukowych należą zagadnienia z zakresu logistyki, planowania i sterowania przepływem produkcji oraz modelowania wirtualnych sieci produkcyjnych małych i średnich przedsiębiorstw. Wyniki badań Profesora zostały opublikowane łącznie w 131. publikacjach naukowych zawartych w krajowych i zagranicznych monografiach, czasopiśmie oraz materiałach konferencyjnych. Za swoje osiągnięcia naukowe otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. 6 nagród naukowych Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Profesor uczestniczy także w wielu projektach naukowo-badawczych. W latach 2010-2011 pełnił funkcję kierownika projektu badawczego pt.: Prototyp Platformy Usług e-Biznesowych finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Projekt był realizowany w wyniku porozumienia pomiędzy firmą Max Elektronik S.A. a Uniwersytetem Zielonogórskim.

Aktualnie realizuje własny grant naukowy finansowany przez Narodowe Centrum Nauki na temat: Modelowanie wirtualnych sieci produkcyjnych małych i średnich przedsiębiorstw. Jest również członkiem zespołu projektu badawczego na temat „Model referencyjny logistyki miejskiej a jakość życia mieszkańców”, który jest prowadzony na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu.

Pan Profesor współpracuje naukowo z licznymi krajowymi i zagranicznymi ośrodkami akademickimi z Niemiec, Słowacji i Czech, m.in.: Słowackim Uniwersytetem Technicznym w Bratysławie, Technicznym Uniwersytetem w Koszycach, Brandenburskim Uniwersytetem Technicznym w Cottbus, Zachodnioczeskim Uniwersytetem w Pilźnie oraz Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu. Od wielu lat jest członkiem Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją, Polskiego Towarzystwa Profesjologii oraz członkiem honorowym Cechu Logistyki przy Uniwersytecie Technicznym w Koszycach na Słowacji. Jest również członkiem rad naukowych i redakcyjnych czasopism: Problemy Profesjologii, Forum Menadżera, Acta Logistica oraz elek-

tronicznego czasopisma *Materials Science and Technology*. Jego duża aktywność naukowa sprawia, że bardzo często jest zapraszany do komitetów naukowych i organizacyjnych rozlicznych konferencji m.in.:

- > Komitetu Naukowego *International Logistics & Supply Chain Congress*, Izmir, Turcja;
- > Komitetu Naukowego Międzynarodowej Konferencji Naukowej *CO-MAT-TECH*, Trnava, Słowacja;
- > Komitetu Naukowego Międzynarodowej Konferencji Naukowej: *Innovations in Computer Management Systems*

organizowanej przez Uniwersytet Zielonogórski w 2011 roku;

- > Komitetu Organizacyjnego Konferencji Naukowej *Strategie i Logistyka w Sektorze Usług* organizowanej przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu w 2011 r. Serdecznie gratulujemy Panu Profesorowi objęcia funkcji Prodziekana ds. Nauki i życzymy kolejnych sukcesów.

Anetta Barska

Praca inż. Rotkiewicza uzyskała pierwsze miejsce w tym prestiżowym konkursie. Pracę uznano za wyjątkowo udane połączenie wykorzystania wiedzy teoretycznej, nabytej w trakcie studiów z praktycznym zastosowaniem urządzeń automatyki najnowszej generacji Siemens.

Zwycięzca konkursu, oprócz dyplomu, nagrodzony został nagrodą rzeczową w postaci specjalistycznego programatora sterowników Siemens, wyposażonego w bogaty pakiet oprogramowania inżynierskiego o łącznej wartości przekraczającej 6 tys. euro. Promotor odebrał z rąk Rektora PW wyróżnienie dla Instytutu Informatyki i Elektroniki oraz zestaw urządzeń, pozwalających na wzbogacenie bazy naukowo-dydaktycznej Laboratorium Sterowników Logicznych Nowej Generacji.

Warto dodać, że laureat kontynuuje studia na drugim stopniu kierunku *automatyka i robotyka*.

Wojciech Zajac

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

- > Absolwent WEIT zwycięzcą konkursu Siemens na najlepszą pracę dyplomową

26 czerwca 2012 r. w auli Politechniki Warszawskiej odbyło się uroczyste wręczenie nagród w konkursie Siemens na najlepszą pracę dyplomową w dziedzinie wykorzystania automatyki Siemens. Z Wydziału WEIT zgłoszono dwie prace: Piotra Zdanowicza *System sterowania ruchem drogowym z wykorzystaniem sterownika SIMATIC S7-1200*, promowany przez dr inż. Małgorzatę Kołopieńczyk oraz Zbigniewa Rotkiewicza, pt.: *System sterowania załadunkiem i rozładunkiem antracytu w procesie kalcynacji elektrycznej*, promowana przez dr inż. Grzegorza Andrzejewskiego.

WYSTAWA W REKTORACIE

W holu rektoratu UZ w czasie wakacji czynna była wystawa prof. Wiesława Hładkiewicza „Jamajka”. Autor przebywał w tym uroczym zakątku świata w 2007 roku. Wystawione zostały interesujące zdjęcia pokazujące urodę tego kraju. Wystawa powstała przy współpracy pani Marii Maciejewskiej.

redakcja

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

INSTYTUT HISTORII

Bogactwo oświeceniowych obrazów

24 i 25 kwietnia 2012 roku w Instytucie Historii Wydziału Humanistycznego odbyła się międzynarodowa konferencja, której hasłem przewodnim było - *Images of/ from Enlightenment*. Organizatorami tego naukowego wydarzenia byli Dyrektor Instytutu Historii prof. Dariusz Dolański oraz doktorantka mgr Anna Janczys. W spotkaniu uczestniczyło międzynarodowe grono badaczy, biorących udział w europejskim projekcie *Englobe: Oświecenie i historia globalna*. Ten program badawczy finansowany przez Unię Europejską w ramach VII Programu Ramowego (*Marie Curie Initial Training Network*), poświęcony jest epoce oświecenia i problematyce globalizacji, zaś celem jego uczestników jest napisanie rozpraw doktorskich pod kierunkiem opiekunów naukowych.

To dwudniowe spotkanie było interesującym wydarzeniem naukowym z kilku powodów. Po pierwsze - dało możliwość zapoznania się z efektami prac naukowych uczonych z różnych części Europy, gdyż na Uniwersytet Zielonogórski przyjechali oświeceniowcy z uniwersytetów w Poczdamie (Universität Potsdam), Berlinie (Technische Universität Berlin), Wersalu (Université de Versailles Saint-Quentin-

niu. Wokół filozoficznych problemów, a raczej wybitnych, ponadczasowych postaci oświecenia, obracali się również pozostali uczestnicy z ośrodka w Madrycie. Profesor Roberto R. Aramayo oraz doktorantka Nina Lex zaprezentowali w dwóch odrębnych referatach osobę Jana Jakuba Rousseau, jego wpływ na współczesność i niecodzienną, fascynującą osobowość. Doktorantka Anna Janczys przedstawiła oświeceniowe inspiracje w pisarstwie historycznym Joachima Lelewela. Sylwetkę włoskiego myśliciela wieku filozofów przybliżył Ricardo Gutiérrez, doktorant z Technicznego Uniwersytetu w Berlinie, który mówiąc o Giambattista Vico, wskazał w wieku światła ciemne, wręcz ponure strony. Zagadnienia związane z ekonomią osiemnastego wieku były poruszane przez profesora Iwana Michelangelo D'Aprile z Uniwersytetu w Poczdamie oraz doktorantkę z Technicznego Uniwersytetu w Berlinie Irene Gómez Franco, która przedstawiła poglądy Adama Smitha. Interesującym był referat Nany Hengelhaupt, doktorantki z Narodowego Uniwersytetu w Irlandii, która podjęła próbę pokazania obrazu oświecenia na - jak sama to nazwała, peryferiach Europy, czyli w Irlandii.

Z Instytutu Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego referentami byli dr Małgorzata Konopnicka, która w bardzo szczegółowy i skrupulatny sposób pokazała awans śląskiej szlachty w latach 1740-1806; dzieje śląskiej arystokracji na przełomie dwóch epok - schyłku baroku i oświecenia - były tematem wystąpienia dr. Jarosława Kuczera. Referaty wygłosiły również dwie doktorantki z naszego Instytutu: Emilie Al Saleh przybliżyła postać oświeceniowego podróżnika i naukowca Jamesa Cooka, natomiast Monika Alechno-Matuszczak pokazała nawiązania i stosunek do epoki filozofów w myśli Jana Pawła II.

Konferencji towarzyszyły liczne dyskusje i rozmowy.

-en-Yvelines), Galway (National University of Ireland Galway) oraz Madrytu (Consejo Superior de Investigaciones Científicas Madrid). Po drugie - było bardzo dobrą okazją do nawiązania kontaktów z innymi ośrodkami uniwersyteckimi oraz zaprezentowania owoców swoich prac przez badaczy niezwiązanych z projektem. Obrady prowadzono w języku angielskim, ale duża część prelegentów swoje referaty prezentowała w języku niemieckim.

Konferencję oficjalnie otworzył prof. Dariusz Dolański, przybliżając twórczość niezwykle barwnej sylwetki epoki oświecenia, malarza Tadeusza Kuntzego. Ten artysta, tworzący w nurcie klasycystycznym był zielonogórzaninem. Fragmenty jego dzieł posłużyły jako motyw graficzny towarzyszący całemu spotkaniu.

Zaprezentowane wystąpienia dały nie jeden obraz oświecenia, ale całą paletę różnorodnych i dotyczących wielu aspektów spojrzeń na tą epokę. Profesor Concha Roldán z Madrytu poruszyła kwestię filozofii dla kobiet w oświece-

Fakt, że na Uniwersytecie Zielonogórskim spotkało się tylu badaczy okresu oświecenia, pochodzących z różnych miejsc Europy, w odmienny sposób spoglądających na niektóre problemy i zagadnienia, uczynił to dwudniowe spotkanie szczególnym i ważnym dla dalszych badań nad osiemnastym wiekiem na gruncie naszej uczelni. Życzylibyśmy sobie więcej takich spotkań w przeszłości.

Monika Alechno-Matuszczak

- > Zakład Demografii i Historii Gospodarczej UZ wspólnie z Urzędem Statystycznym i Marszałkowskim Województwa Lubuskiego odpowiadają na wezwania II Kongresu Demograficznego

13 czerwca 2012 r. w Sali Kolumnowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego odbyła się kon-

ferencja pod tytułem: *Stan obecny i perspektywy rozwoju ludnościowego województwa lubuskiego*. Seminarium odbywające się w ramach II kongresu demograficznego zostało zorganizowane przez Lubuski Urząd Marszałkowski, Uniwersytet Zielonogórski oraz Urząd Statystyczny w Zielonej Górze.

Akcja odbywająca się pod patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego jest kontynuacją I kongresu, który odbył się 10 lat temu. Celem obecnej odsłony akcji było zwrócenie uwagi na problemy demograficzne władz państwowych i regionalnych, a także wszystkich instytucji, które mogą przyczynić się do polepszenia sytuacji ludnościowej Polski.

Otwierając konferencję, Marszałek Elżbieta Polak przywitała przybyłych gości i prelegentów. W swym przemówieniu podkreśliła szczególną wagę zmian demograficznych, które stały się obszarem interwencji Unii Europejskiej i jednym z głównych priorytetów Polityki Spójności, w ramach nowej perspektywy finansowej na lata 2014-2020. Zdaniem przewodniczącej zarządu województwa skuteczna polityka regionalna powinna opierać się na rzetelnej diagnozie stawianej w oparciu o badania i analizy, dlatego dziękując inicjatorom konferencji i przybyłym gościom, wyraziła nadzieję, że w toku dyskusji uda się wypracować wnioski, które zarząd będzie mógł uwzględnić w przygotowywanych strategiach i kierunkach rozwoju, gdzie kwestie demograficzne odgrywają coraz większą rolę.

Słowo wstępne wygłosił ówczesny Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego Czesław Osękowski, dziękując prof. Tomaszowi Jaworskiemu i dr Hannie Kurowskiej, za zaangażowanie w przygotowanie konferencji. Podkreślił również dobrą współpracę Uniwersytetu z Urzędem Marszałkowskim, bowiem w dobie niżu demograficznego spadająca liczba mieszkańców jest tak samo istotna zarówno dla całego regionu, poszczególnych miejscowości, jak i uczelni wyższych.

Główną część konferencji stanowiły wystąpienia zaproszonych gości. Ze strony Urzędu Marszałkowskiego głos zabrali Maciej Nowicki - Dyrektor Departamentu Rozwoju Regionalnego, który przybliżył słuchaczom główne założenia Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego. Cele nowej strategii, której perspektywa czasowa sięga roku 2020, wytyczone zostały w oparciu o nowy paradygmat polityki regionalnej, w ramach którego większy nacisk jest kładziony na wykorzystanie potencjału regionów, a nie jego szans, jak czyniono to w poprzednich strategiach. W związku z tym większy nacisk ma być położony na rozwój miast, będących dużymi skupiskami ludności. Ostatnie diagnozy wykazały, że błędem było zaniedbanie przemysłu w okresie transformacji i skupienie się na rozwoju sektora usług i turystyki. W związku z tym, jednym z kluczowych działań mających na celu odwrócenie niekorzystnych trendów demograficznych ma być reindustrializacja regionu, zwłaszcza takich ośrodków jak Gorzów Wielkopolski, Żary czy Nowa Sól, a sztandarową inwestycją w tym obszarze ma być Park Naukowo-Technologiczny w Nowym Kisielinie.

Gościem specjalnym konferencji była Alina Potrykowska - Sekretarz Generalny Rządowej Rady Ludnościowej, która zaprezentowała rządowy projekt pod tytułem: *Założenia polityki ludnościowej w Polsce 2012 r.* W swym przemówieniu zwróciła uwagę na fakt, iż u podstaw podjęcia pracy założeniami polityki ludnościowej w Polsce znajdują się

analizy procesów społeczno-ekonomicznych oraz ich potencjalnych skutków. Procesami tymi są przede wszystkim: tworzenie się i rozpad rodzin, zmiany wzorców ich tworzenia się, płodność i umieralność oraz migracje. Zdaniem prelegentki głównym podmiotem realizującym cele polityki ludnościowej powinno być państwo odpowiedzialne za tworzenie prawa i warunków ekonomicznych, determinujących procesy demograficzne. W związku z tym Rządowa Rada Ludnościowa wytypowała 4 główne cele polityki ludnościowej: 1. tworzenie warunków sprzyjających powstawaniu rodzin poprzez zawieranie małżeństw i realizację planów prokreacyjnych, 2. cel to tworzenie warunków sprzyjających integracji w starzejącym się społeczeństwie, zmniejszenie skali zagrożeniem wykluczeniem społecznym, ludzi starszych, niesamodzielnych i niepełnosprawnych, 3. cel to poprawa stanu zdrowia ludności i ograniczenie umieralności. 4. określenie kierunków i zasad polityki migracyjnej Polski w dobie integracji europejskiej.

Dokładnych danych liczbowych dotyczących polskiej demografii dostarczył reprezentujący Urząd Statystyczny w Zielonej Górze Robert Wróbel. W swoim referacie pod tytułem: *Procesy ludnościowe w świetle prognoz demograficznych* mówił o potrzebie działań zaradczych w obliczu obserwowanych zmian demograficznych. Jego zdaniem kryzys demograficzny ma tak samo podstawowe znaczenie jak kryzys finansowy, z którym obecnie zmagają się państwa europejskie, bowiem gospodarka i demografia są ze sobą ściśle powiązane i wzajemnie się warunkują. W dalszej części referatu Robert Wróbel przedstawił dokładne dane GUS-u i Eurostatu oraz prognozy na nich oparte.

Problemy rynku pracy w obliczu przemian demograficznych poruszył Łukasz Chudziak - Zastępca Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Zielonej Górze. Prezentując Lubuską Strategię Zatrudnienia na lata 2011-2020 mówił o dostosowywaniu miejsc pracy do zmieniających się potrzeb rynku pracy w kontekście przemian demograficznych. W jego opinii ma to być umożliwione poprzez takie działania jak upowszechnienie informacji o możliwościach kształcenia zawodowego, poprawę dostosowania kierunków kształcenia do potrzeb pracodawców ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb wynikających z wdrażania innowacji w gospodarce, podniesienie poziomu kształcenia, umożliwienie nabywania doświadczenia zawodowego przez młode osoby oraz wsparcie rozwoju kształcenia ustawicznego w formach poza szkolnych.

Socjologiczne ujęcie problematyki migracyjnej zaprezentowała prof. Maria Zielińska, która spojrzała na problem zmian demograficznych od innej strony. Jej zdaniem zamiast zamartwiać się czarnymi scenariuszami jakie wyłaniają się z prognoz demograficznych, powinniśmy sobie raczej zadać pytanie czy zmniejszająca się populacja to tylko zagrożenie czy też szanse na mniejsze bezrobocie i wykluczenie, z którym się borykamy, gdy w wieku produkcyjnym są roczniki wyżu demograficznego. Być może, gdy w przyszłości będzie nas mniej, to będziemy lepiej żyć. Ludzie mający mniej dzieci będą mogli poświęcić im więcej czasu. Zdaniem prof. Zielińskiej nie jest ważne ile nas jest, ale to jacy jesteśmy i kim jesteśmy. W wystąpieniu pod tytułem: *Socjologiczne konteksty dawnych i nowych migracji mieszkańców województwa lubuskiego* prof. M. Zielińska przedstawiła swoje rozważania na temat kim są

mieszkańcy województwa lubuskiego, jaka jest struktura zbiorowości, nie tylko ze względu na cechy demograficzne, ale także pod względem pewnych cech psychograficznych.

Jako ostatni wystąpił organizator konferencji prof. Tomasz Jaworski z referatem pod tytułem: *Rodzina w województwie lubuskim, stan obecny i perspektywy*, w którym poruszył ważny problem przemian demograficznych w obliczu rozwoju technologii i medycyny, które w naturalny sposób wpłynęły na dzietność rodzin. Mówiąc o stanie współczesnej rodziny Profesor zwrócił uwagę na wagę kultury socjalizacyjnej w wychowywaniu dziecka do życia we współczesnym świecie. Jego zdaniem rodzice powinni rozbudzać w dziecku ufność w świat, który ich otacza, i który w przyszłości będą współtworzyć.

Dalsza część konferencji miała już formę dyskusji, w ramach, której prelegenci zgłaszali swoje sugestie. Mówiąc o korzyściach płynących z tego typu konferencji prof. Tomasz Jaworski powiedział, że prognozowanie i planowanie, na podstawie wniosków wypracowywanych na tego typu kongresach, to nic innego jak przybliżanie przyszłości. Dlatego też kongresy takie powinny odbywać się co roku, by prognozy demograficzne mogły być modyfikowane częściej, bowiem 10-letni okres przerwy między kongresami to czas stracony dla refleksji demograficznej.

Wiktor Krajniak

>> INSTYTUT NEOFILOLOGII

> Wymiana z Petersburgiem w tle

W semestrze letnim reprezentacja studentów Filologii Rosyjskiej wraz z opiekunem dr Aleksandrą Urban-Podolan odbyła staż naukowy w Sankt Petersburgu, w ramach wymiany pomiędzy Katedrą Neofilologii UZ i Katedrą Komunikacji Międzykulturowej Rosyjskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. A.I. Hercena w Sankt Petersburgu.

Uniwersytet Pedagogiczny im. A. I. Hercena założony został przez cara Piotra I w 1797 r. jako sierociniec. Dopiero w 1918 r. uzyskał on prawa Instytutu Pedagogicznego, a w 1991 r. przekształcony został w Uniwersytet. Funkcjonuje przy nim najstarsza i największa biblioteka wśród rosyjskich uniwersytetów, która miała ogromny wkład w pedagogiczny rozwój uczelni.

Podczas wyjazdu nasi studenci uczestniczyli w kursie języka rosyjskiego i komunikacji interkulturowej. Omawianymi tematami były m.in. tradycyjne obyczaje rosyjskie, historia miasta i jego budowli oraz język prasy internetowej.

Rosyjscy opiekunowie zadbali, aby czas spędzony w Sankt Petersburgu został wykorzystany jak najbardziej efektywnie. Zaplanowano bogaty program zwiedzania miasta. Studentów najbardziej oczarowała Kunstkamera czyli pierwsze Muzeum Antropologii i Etnografii imienia Piotra Wielkiego Rosyjskiej Akademii Nauk, posiadające w swym zbiorze ponad 2 miliony eksponatów, w tym anomalii anatomicznych. Nasi studenci zwiedzili także Ermitaż - jedno z trzech największych muzeów na świecie, Carskie Sioło zwane Puszkinem oraz Twierdzę Pietropawłowską. Każdy ze studentów zrobił sobie zdjęcie przy pomniku Pio-

tra Wielkiego, znanego wszystkim z opowiadania *Jeździec Miedziany Aleksandra Puszkina*. Zachwyt wzbudziły mosty, których w samym Petersburgu jest ponad 300. Studenci byli również pod ogromnym wrażeniem położonego najgłębiej na świecie petersburskiego metra. Dwa tygodnie minęły bardzo szybko i nadszedł czas powrotu do Polski. Na spotkaniu podsumowującym pobyt, naszym studentom zostały wręczone dyplomy uczestnictwa w programie wymiany studenckiej.

Zaraz po naszym powrocie do Polski, do naszej uczelni przybyła grupa studentów z Rosji wraz z opiekunem Marią Winogradową. Polskim opiekunem oraz osobą nadzorującą cały pobyt naszych wschodnich sąsiadów była dr Agnieszka Łazar-Kinal. W Instytucie Neofilologii odbyło się uroczyste powitanie naszych gości, na którym Dyrektor Instytutu prof. Andrzej Ksenicz serdecznie powitał grupę i życzył jej udanego pobytu.

W ciągu dwóch tygodni studentki z Petersburga odbywały praktykę pedagogiczną, przeprowadzając ciekawe zajęcia i dyskutując z naszymi studentami m.in. o roli kobiet w rosyjskim biznesie.

Czas wolny zagraniczni studenci przeznaczyli na poznanie naszego miasta. Podczas zwiedzania Muzeum Ziemi Lubuskiej goście dowiedzieli się o wielowiekowej tradycji winiarskiej Zielonej Góry i chętnie robili sobie zdjęcia z pomnikiem Bachusa znajdującym się w centrum naszego miasta. Rosyjscy studenci odwiedzili także Muzeum Etnograficzne w Ochli, gdzie wzięli udział w warsztatach pt.: *Pisanka wielkanocna metodą batikową*. Każdy z uczestników własnoręcznie wykonał pisanekę i zabrał ją na pamiątkę do domu. Ostatnim punktem zwiedzania był Międzyrzecki Rejon Umocnień oraz 36-metrowy Pomnik Chrystusa Króla znajdujący się w Świebodzinie.

W Dniu Kobiet, który w Rosji jest świętem narodowym, całą grupę zaproszono na deser do jednej z zielonogórskich kawiarni.

Na spotkaniu pożegnalnym podsumowującym praktykę nie brakowało ciepłych słów oraz łez. Naszym gościom wręczono upominki, dzięki którym na długo zachowają w pamięci pobyt w Zielonej Górze.

Mamy nadzieję, że współpraca między naszymi uniwersytetami nadal będzie kwitła, i że jeszcze nie raz będziemy mieli przyjemność gościć studentów z Petersburga.

Agata Gonciarz

> Stereotypy o Rosji obalone

Obalamy stereotypy - tym hasłem **Koło Naukowe Rosycystów** pod opieką dr Nel Bielniak oraz studenci Filologii Rosyjskiej zachęcali do wzięcia udziału w VIII edycji **Dni Kultury Rosyjskiej**, które odbyły się 15-16 maja 2012 r. w holu budynku Neofilologii UZ.

Tegoroczne obchody rozpoczęły się 15 maja o godzinie 10:00. W uroczystym otwarciu wzięli udział Prodzian ds. Nauki prof. Sławomir Kufel, Dyrektor Instytutu Neofilologii prof. Andrzej Ksenicz oraz przedstawiciele Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód: Stanisław Domasz-Domaszewicz i Zygmunt Stabrowski.

Tuż po zakończeniu części oficjalnej można było skosztować oryginalnych dań kuchni rosyjskiej. Różnorodność potraw jak zawsze zachwyciła. Królowały bliny, pieróg z kapustą oraz śledzie. Na stole dumnie pysznił się kawior w towarzystwie kwasu chlebowego i faszerowanych jajek. Odwiedzający mogli się przekonać, jak smakuje suszona ryba oraz spróbować kotletów pożarskich. Kuchnia naszych wschodnich sąsiadów przesiąknięta jest historią. To właśnie z nią związane jest kulinarne bogactwo tego świata pełnego obyczajów, smaków i zapachów. Dlatego prócz potraw typowo rosyjskich przygotowano m.in. płow - danie kuchni tatarskiej. Jak co roku stoły z potrawami udekorowane zostały rosyjskimi akcentami: samowarami, matrioszkami oraz pamiątkami naszych studentów, przywiezionymi z ojczyzny Dostojewskiego.

Tuż obok stoiska kulinarnego odbywał się kiermasz książek. Można było nabyć wydane w oryginale dzieła wybitnych rosyjskich pisarzy zarówno klasyków, jak i współczesnych m.in. Aleksandra Puszkina, Lwa Tolstoja czy Nadieży Teffi.

Tego samego dnia w ramach corocznej akcji „Dzieciaki na UZ-ecie” na naszej uczelni gościły dzieci z Miejskiego Przedszkola nr 19 w Zielonej Górze. Na maluchy czekało wiele atrakcji (pokaz bajek, malowanie matrioszek i rosyjskiej flagi, wizyta w auli) oraz słodki poczęstunek. Następnie specjalnie dla nich studenci I FR przygotowali krótkie przedstawienie pt.: „Rzepka” w rosyjskiej wersji językowej. Po występie odbyły się zawody w przeciąganiu liny oraz tańce przy rosyjskiej muzyce dziecięcej. Na zakończenie dzieciom robiono zdjęcia z mierzącą 170 cm kolorową matrioszką.

Nie pominięto również wielbicieli kina. O godzinie 13:15 odbył się pokaz adaptacji książki Pawła Sanajewa „Pocho- wajcie mnie pod podłogą” - bolesnej opowieści rodzinnej o sile miłości i nienawiści. Film wyświetlony został w oryginalnej wersji językowej z napisami w języku polskim.

Pierwszy dzień obchodów Dni Kultury Rosyjskiej zakończył się w klubie Straszny Dwór, gdzie studenci bawili się na dyskotekę w rosyjskich rytmach.

Drugiego dnia także można było skosztować kuchni rosyjskiej. Tym razem na stole królowały dania słodkie - pirog z twarogiem, wafeluszki - drożdżowe ciasteczka ze słodkim nadzieniem z białego sera oraz warenja - smażone na miodzie konfitury z owoców. Natomiast kiermasz książek kusił dla odmiany słownikami, encyklopediami oraz książkami popularnonaukowymi.

Zakończenie obchodów Dni Kultury Rosyjskiej zostało uświetnione recitalem Andrieja Kotina, który prócz bogatego repertuaru rosyjskich ballad i piosenek rockowych zaprezentował także swoje autorskie kompozycje.

Ponadto podczas Dni Kultury Rosyjskiej w holu można było podziwiać wystawę: „Rosja, jakiej nie znacie”, dzięki której studentom udało się obalić stereotypy o niedźwiedziach biegających po ulicach, taniej wódce oraz o panującym w Rosji przez cały rok mrozie. Odwiedzający poszerzyli swoją wiedzę o parę ciekawostek dotyczących naszych wschodnich sąsiadów, nie wszyscy bowiem wiedzą, że Rosja posiada 9 stref czasowych, a jej oficjalna nazwa to Federacja Rosyjska.

Należy także wspomnieć o dużym zainteresowaniu Dniami Kultury Rosyjskiej wśród zielonogórskich mediów. Organizatorzy oraz studenci udzielili kilku wywiadów radiowych i telewizyjnych, natomiast w telewizji regionalnej wyświetlony został reportaż dokumentujący to wydarzenie.

Wszystkich chcących poznać kulturę rosyjską, którym nie udało się wziąć udziału w tegorocznej edycji, Koło Naukowe Rosycystów zaprasza za rok.

Agata Gonciarz

>> INSTYTUT POLITOLOGII

> ISSEI. The Ethical Challenge of Multidisciplinarity: Reconciling 'The Three Narratives' Art, Science, and Philosophy

Pod koniec lipca br. prof. Wiesław Hładkiewicz, kierownik Zakładu Teorii Polityki UZ, uczestniczył w międzynarodowej konferencji poświęconej problematyce religii i polityki we współczesnym świecie. Wygłosił w sekcji referat pt.: *Quo vadis, Nigeria? Between Islam and Democracy*, na temat konfliktu etnicznego na tle religijnym w Nigerii. Jest on fragmentem wieloletnich zainteresowań afrykanistycznych W. Hładkiewicza, który jest m.in. autorem książki o koloniach niemieckich w Afryce (w latach 1884-1914). Podczas konferencji w stolicy Cypru - Nikozji, spotkali się profesorowie i naukowcy z wielu państw świata, m.in.: z Izraela, Stanów Zjednoczonych, Nowej Zelandii, Niemiec, Włoch, Cypru i Grecji. Dyskutowano m.in. o rosnących zagrożeniach terrorystycznych na świecie, konfliktach etnicznych i napięciach społecznych na tle religijnym, ogarniających coraz większe przestrzenie globu. Prof. W. Hładkiewicz uznał, że to, czy agresja wśród społeczeństw (zwłaszcza w Afryce) będzie się nadal rozwijać, zależy wyłącznie od nastawienia elit władzy i samych społeczności zorganizowanych w państwie.

Cypr to bardzo atrakcyjne miejsce pod względem turystycznym. Warto zwłaszcza odwiedzić starożytne Pafos nad Morzem Śródziemnym. Uczestnicy konferencji w miejscowym amfiteatrze rzymskim obejrzeli spektakl pt.: *Agamemnon* wystawiony przez grupę aktorów z Wiesbaden (Niemcy).

W. Hładkiewicz uczestniczył również w oficjalnej uroczystości wręczenia władzom Cypru prezydencji Unii Europejskiej z rąk Danii. Podczas uroczystości oficjalne przemówienie wygłosił prezydent Cypru Dimitris Christofas.

(RP)

> II Ogólnopolski Kongres Politologii

W dniach 19-21 września 2012 roku na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu odbył się II Ogólnopolski Kongres Politologii. Patronat nad Kongresem objęli: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka. Organizatorami Kongresu byli: Komitet Nauk Politycznych Polskiej Akademii Nauk (KNP PAN) oraz Polskie Towarzystwo Nauk Politycznych (PTNP).

Przewodnicząca KNP PAN prof. Grażyna Ulicka powiedziała o kongresie: „Kongres umożliwia poznanie nowych ludzi oraz zapoznanie się z tematyką badań prowadzonych we wszystkich ośrodkach akademickich w Polsce. To okazja do integracji środowiska politologicznego”. Prezes PTNP prof. Roman Bäcker zapytany, dlaczego warto uczestniczyć w Kongresie, wyraził opinię: „Po pierwsze, można zaprezentować swoje dokonania i uzyskać słowa zachęty i krytyki, a ta jest o wiele ważniejsza od pustych pochwał. Po drugie, można poznać wielu ludzi, przede wszystkim

tych, którzy zajmują się tą dyscypliną, a to jest niesłychanie ważne po to, by móc efektywnie pracować. Po trzecie, stajemy się częścią środowiska politologicznego, a to poczucie jest niesłychanie cenne dla każdego z nas”.*

Kongres był wielkim przedsięwzięciem naukowym i organizacyjnym. Obrady trwały 3 dni. Zaplanowano 4 sesje plenarne oraz 100 panelowych. Zarejestrowało się ponad 1000 uczestników. Reprezentowane były wszystkie ośrodki naukowe w kraju, których pracownicy zajmują się badaniem zagadnień mieszczących się w obszarze zainteresowania nauki o polityce. Uniwersytet Zielonogórski reprezentowali: lic. Agnieszka Bruksza, prof. Mirosław Chałubiński, mgr Anna Chodorowska, dr Radostaw Domke, mgr Kamil Glinka, lic. Weronika Górnicka, prof. Wiesław Hładkiewicz, dr Adam Ilciów, dr Edward Jakubowski, prof. Jarosław Macała, dr Łukasz Młyńczyk, prof. Ewa Narkiewicz-Niedbałec, prof. Bernadetta Nitschke, dr Fatima Nowak-Małołepsza, dr Robert Potocki, dr Lech Szczegół. Organizatorzy Kongresu zapewniają, że część z przedstawionych rezultatów badań zostanie opublikowanych w najbliższym czasie w czasopiśmie politologicznym.

W ostatnim dniu Kongresu ustalono, że kolejne takie przedsięwzięcie zostanie zrealizowane w roku 2015 przez Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zobowiązanie to przyjął na siebie uroczyste Dziekan Wydziału prof. Bogdan Szlachta.

Adam Ilciów

* Cytaty pochodzą z „Gazety Kongresowej” zredagowanej przez studentów Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM.

> WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Wspomnienie
o profesorze
Jacku Przybylskim

Z ogromnym smutkiem i żalem informujemy, że na początku lata, 4-go lipca 2012 r., zupełnie nieoczekiwanie odszedł od nas Jacek Przybylski, Profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego. Profesor był wieloletnim pracownikiem naukowo-dydaktycznym na naszej Uczelni. W tym roku minęło 41 lat Jego pracy w Zielonej Górze.

Urodził się 21.04.1943 r. w Warszawie. Jego ojciec był cenionym architektem, mama natomiast chemikiem. W roku 1950 rozpoczęła w Warszawie naukę w szkole podstarwowej. Dalszą edukację kontynuuje we Wrocławiu w Liceum Ogólnokształcącym, gdzie w 1962 r. zdaje maturę z wyróżnieniem. Tuż po maturze (1962 r.) rozpoczyna studia na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Po dwóch latach, z uwagi na ciężką sytuację rodzinną związaną

m.in. z chorobą matki, przerywa studia i zatrudnia się w biurze projektowym, jako asystent projektanta.

Po unormowaniu się sytuacji rodzinnej rozpoczyna kontynuację studiów, tym razem w Wyższej Szkole Ekonomicznej we Wrocławiu na Wydziale Ekonomiki Przedsiębiorstw, którą kończy z wyróżnieniem w roku 1969. Zaraz potem podejmuje pracę w charakterze asystenta w Instytucie Organizacji i Ekonomiki Politechniki Wrocławskiej.

W 1971 r. Profesor Jacek Przybylski, będąc dalej pisał Jacek, gdyż tak zapewne by sobie życzył, rozpoczął pracę na Wydziale Budownictwa Lądowego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, na stanowisku starszego asystenta. Z Zieloną Górą oraz naszą Uczelnią, którą przez te lata przekształcała się aż do rangi Uniwersytetu, związał się na całe życie, współtworząc ich historię.

Równolegle, przez cały ten okres, Jacek pogłębia swoje wykształcenie studiując zaocznie budownictwo na Wydziale Budownictwa Lądowego WSInż w Zielonej Górze, broniąc pracę dyplomową w 1974 r. z zakresu budownictwa miejskiego i przemysłowego.

W tym wczesnym okresie Jacek intensywnie udziela się społecznie, m.in. w okresie studiów wrocławskich w ZSP, gdzie był przewodniczącym 3 komisji. Później związał się z Polskim Towarzystwem Ekonomicznym, Towarzystwem Wiedzy Powszechnej i był aktywnym działaczem Związku Nauczycielstwa Polskiego. Lecz przede wszystkim pracuje naukowo, czego efektem jest opracowanie rozprawy doktorskiej. Dysertację doktorską o tytule „Siły napędowe i bariery postępu technicznego” obronił w 1975 r. na Akademii Ekonomicznej im. K. Adamieckiego w Katowicach, uzyskując jednocześnie tytuł doktora nauk ekonomicznych.

W roku 1989, na Wydziale Budownictwa Politechniki Wrocławskiej odbyło się Jego kolokwium habilitacyjne. Ponieważ przez długi okres czasu Jacek nie mógł się doczekać zatwierdzenia jego pracy przez ówczesną CKK, przeprowadza powtórne Kolokwium habilitacyjne, tym razem poza granicami kraju, na Białorusi. I w 1999 r., na mocy postanowienia Państwowego Najwyższego Komitetu Atestacyjnego Republiki Białoruś z dnia 22.12.1999 r. uzyskuje tytuł naukowy doktora nauk technicznych. Tytuł ten jest równoważny polskiemu dyplomowi doktora habilitowanego nauk technicznych.

W kwietniu 2000 r. decyzją JM Rektora Politechniki Zielonogórskiej Jacek zostaje awansowany do tytułu profesora nadzwyczajnego Politechniki i później Uniwersytetu Zielonogórskiego. We wrześniu 2002 r. Rektor UZ powołuje Jacka na stanowisko Kierownika Zakładu Technologii i Organizacji Budownictwa w Instytucie Budownictwa UZ, które to stanowisko pełnił do końca swojego życia.

W piśmienniczym dorobku naukowym Jacek ma na swoim koncie przeszło 60 publikacji i to zarówno w sferze szeroko pojętej ekonomiki przedsiębiorstw, jak i szczegółowej ekonomiki, zarządzania oraz ergonomii i organizacji budów przedsiębiorstw realizujących duże budowy. Jest autorem i współautorem 6. książek oraz autorem 2. patentów.

W trakcie pracy na naszej Uczelni, pod Jego merytorycznym opiekunstwem wypromowanych zostało przeszło 600 dyplomantów. Od wielu lat, corocznie pełnił funkcję Przewodniczącego Dyplomowych Komisji Egzaminacyjnych i przez studentów przystępujących do egzaminu dyplomowego oceniany był jako osoba przyjazna zdającym. W ogóle studenci bardzo pozytywnie odnosili się do osoby Pana Profesora.

Jacku drogi, byłeś dla wielu z nas, Twoich Kolegów i dla studentów, wzorem człowieka z charakterem, wzorem człowieka charyzmatycznego, człowieka odnoszącego się z miłością i poszanowaniem dla innych ludzi i ich przekonań, ceniącym ogólnonarodowe wartości i dlatego też, kiedy fizycznie nie będzie już Ciebie wśród nas, to w naszej pamięci zawsze będziesz obecny.

Marek Dankowski

Wspomnienie
o profesorze
Krzysztofie
Wilmańskim

Ze smutkiem i głębokim żalem zawiadamiamy, że 26 sierpnia 2012 roku zmarł prof. dr hab. inż. Krzysztof Wilmański, wieloletni pracownik Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W Zmarłym tracimy życzliwego współpracownika, szanowanego za swą postawę i uczciwość Przyjaciela i Kolegę. Był światowej sławy naukowcem, pełnym energii, optymizmu i naukowej pasji badawczej. Tym wszystkim chętnie dzielił się z innymi i służył pomocą.

Profesor Krzysztof Wilmański odszedł od nas niespodziewanie i przedwcześnie. Wydaje się, że było to wczoraj, gdy w 2010 roku świętowaliśmy Jego 70. urodziny (obszerny opis w Miesięczniku Uniwersytet Zielonogórski, 2010, 4/5 str. 29–32). Jego dorobek naukowy obejmuje 130 prac opublikowanych w międzynarodowych czasopiśmie naukowych i 14 książek, w tym 5 monografii, które cytowane są na całym świecie. Dzięki reputacji wybitnego naukowca w dziedzinie termodynamiki, jak i oddanego dydaktyka, prowadził na całym świecie liczne kursy dla doktorantów (np. Ravello, Rzym, Udine, Turyn we Włoszech, Haifa w Izraelu, Graz w Austrii). Wygłaszał liczne wykłady generalne na konferencjach międzynarodowych, organizował lub współorganizował wiele konferencji naukowych. Do jego najwybitniejszych osiągnięć naukowych należy stworzenie nieliniowej teorii ośrodków porosprężystych.

Nasi studenci zachowują w pamięci interesujące i żywe wykłady Profesora Wilmańskiego prowadzone w językach polskim i angielskim. Dla wielu z nas był mentorem oraz wzorem naukowca i takim pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie Zmarłego składają Koleżanki i Koledzy z Instytutu Budownictwa.

Mieczysław Kuczma

> Nowi doktorzy na Wydziale

10 lipca 2012 roku na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej pt.: *Zastosowanie popiołów lotnych z węgla brunatnego do wzmocnienia gruntów* autorstwa mgr. inż. Aleksandra Widucha.

Rada Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ jednomyślnie podjęła decyzję o nadaniu mgr. inż. Aleksandrowi Widuchowi stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska, jak i o wyróżnieniu rozprawy doktorskiej.

Promotorem pracy była prof. Urszula Kołodziejczyk (Uniwersytet Zielonogórski), a recenzentami byli: prof. Wojciech Nowak (Politechnika Częstochowska) oraz prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak (Uniwersytet Zielonogórski).

11 lipca 2012 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ miała miejsce obrona rozprawy doktorskiej Pani mgr. Katarzyny Łuszczynskiej. Tytuł rozprawy: *Zastosowanie metod bioindykacyjnych do oznaczania toksyczności grzybów pleśniowych w obiektach budowlanych*.

Promotorem rozprawy była prof. Marlena Piontek, natomiast recenzentami: prof. Barbara Kołwzan z Politechniki Wrocławskiej oraz prof. Zofia Sadecka z Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Dysertacja doktorska Katarzyny Łuszczynskiej ma charakter metodologiczny. W pracy przedstawiono wyniki cyklu eksperymentów, których celem było opracowanie i zastosowanie nowych metod badań toksykologicznych mikotoksyn w budownictwie mieszkaniowym. Zweryfikowano już stosowane wybrane metody. Pracowano nad udoskonaleniem metody pozyskiwania biomas grzybów pleśniowych do tych badań. W pracy przedstawiono wyniki analiz biotoksykologicznych biomas grzyba pleśniowego *Aspergillus versicolor* (Vuillemin) Tiraboschi wyizolowanego z 26 przegród budowlanych. W badaniach porównano: dwa biotesty, dwie analizy statystyczne LC 50, dwie różnowiekowe biomasy grzybów pleśniowych. Zweryfikowano zastosowanie testu MIT na liniach komórkowych. Badano możliwość zastosowania roztoczy *Tyrophagus putrescentiae* Schrank jako nowego bioindykatora do oceny toksyczności grzybów pleśniowych.

Rada Wydziału na posiedzeniu niejawnym postanowiła jednogłośnie nadać mgr. Katarzynie Łuszczynskiej stopień doktora nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska, z wyróżnieniem.

Dr Katarzyna Łuszczynska pracuje w Instytucie Inżynierii Środowiska UZ od 2005 r. Prowadzi zajęcia laboratoryjne z przedmiotu *biologia i ekologia I i II* oraz ćwiczenia z podstaw *ochrony środowiska*. Po pierwszym roku pracy została nagrodzona przez studentów prestiżowym wyróżnieniem „Belfra roku” w kategorii „Najlepszy asystent”. Jest autorką lub współautorką 15. publikacji, brała czynny udział w 4 konferencjach naukowych. Lubi teatr i dobre kino.

Nowym doktorom składamy serdeczne gratulacje oraz życzymy Im wielu sukcesów i zadowolenia z pracy naukowej oraz szczęścia w życiu osobistym.

Marek Dankowski

> Wystawa projektów budynków niskoenergetycznych

Tuż przed wakacjami, 20-go czerwca, w budynku A-8 UZ miało miejsce uroczyste otwarcie wystawy projektów budynków niskoenergetycznych wykonanych przez studentów kierunku *architektura i urbanistyka*, pod kierunkiem prof. Janiny Kopietz-Unger.

Wystawę otworzył Janusz Żbik - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, przy współudziale dziekana WILiŚ prof. Jakuba Marcinińskiego i prof. Janiny Kopietz-Unger. Zwiedzanie wystawy zostało poprzedzone spotkaniem Pana Mini-

stra ze studentami kierunku *architektura i urbanistyka*. W merytorycznym spotkaniu wzięło udział ponad 100 osób, a osobę Ministra powitała i przedstawiła Pani prof. J. Kopietz-Unger. Następnie odbył się spacer po wystawie. Słowo wstępne wygłosili: Minister J. Żbik, Dziekan WILiŚ prof. J. Marciniowski i prof. J. Kopietz-Unger. Minister zatrzymywał się przy każdej ekspozycji z zaciekawieniem słuchając wypowiedzi ich twórców. A należy podkreślić, że propozycje naszych studentów architektury w zakresie budownictwa niskoenergetycznego, są bardzo interesujące, ciekawe i w wielu przypadkach nowatorskie. Oby tak dalej.

Marek Dankowski

> Piotr Kaliszuk z UZ Mistrzem Polski w skokach przez przeszkody

Przecież nie tak dawno, gdyż raptem w tegorocznym

kwietniowo-majowym numerze Miesięcznika Uniwersytet Zielonogórski (nr 4/5, 196-197) pisaliśmy o tym, że **Piotr Kaliszuk**, student na kierunku *architektura i urbanistyka UZ* zdobył złoty medal w VIII Akademickich Halowych Mistrzostwach Polski w jeździe konnej w skokach przez przeszkody, które odbyły się na przełomie marca i kwietnia w Lesznie.

Tymczasem w połowie wakacji nadeszła równie radosna wiadomość, że wspaniale dla naszego zawodnika zakończyły się Mistrzostwa Polski Młodych Jeźdźców i Juniorów w skokach przez przeszkody, które zostały rozegrane w czasie 20-22 lipca w podzielonogórskim Drzonkowie, na obiektach WOSIR-u. Piotr Kaliszuk zdobył złoty medal w najtrudniejszej kategorii młodych jeźdźców (19-21 lat), startując na koniu Versace H., jako zawodnik Zielonogórskiego Klubu Jeździeckiego Przylep-Lotnisko.

Do finałów, które odbyły się w niedzielę 20-go lipca (przeszkody o wysokości 145 i 150 cm), Piotrek startował z 12-tej pozycji, mając do prowadzącego aż 19,8 punktów karnych straty. Jednakże zrealizowane dwa bezbłędne przejazdy, jak się później okazało jedyne w obydwu nawrotach, zdecydowały o sukcesie w dotychczasowej karierze Piotra.

Należy podkreślić, że trenerem Piotra Kaliszuka jest pan Tomasz Kowala, który kieruje w Drzonkowie Ośrodkiem Szkolenia Sportowego Młodzieży w dyscyplinie jeździectwo. Nie każdy zdaje sobie sprawę z tego, że wyniki i osiągnięcia sportowe tej klasy, jaką reprezentuje Piotr, wymagają ogromnego nakładu pracy. Piotr trenuje codziennie ok. 5 godzin, i to łącznie z niedzielami.

Przeciętnie jeden do dwóch razy w miesiącu wyjeżdża na specjalistyczne zawody. Ale pomaga mu w tej działalności coś, co nazywamy pasją. Pracę z końmi udaje mu się łączyć z nauką na naszym Wydziale, dzięki przyznanej przez pana Dziekana indywidualnej organizacji zajęć.

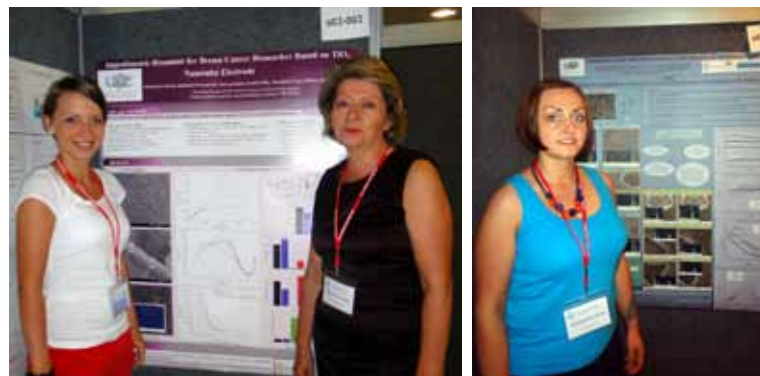
Panie Piotrze - gratulujemy, ale żeby nie zapeszyć - apetyty rosną - może jakieś Mistrzostwa Świata? Pozdrawiamy.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Konferencja w Pradze

W dniach 19-25 sierpnia 2012 r. odbył się w Pradze 63rd Annual Meeting of International Society of Electrochemistry (<http://event12.ise-online.org/>). W konferencji wzięło udział kilka tysięcy elektrochemików z wszystkich kontynentów. Zakład Inżynierii Biomedycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego reprezentowały: prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik, mgr inż. Agnieszka Kaczmarek oraz mgr inż. Katarzyna Arkusz. Tematyka konferencji obejmowała ostatnie osiągnięcia i wyzwania współczesnej elektrochemii, poczynając od magazynowania energii oraz elektrolizy przemysłowej do zastosowań analitycznych w medycynie. Przedstawione prace, pod tytułem *Impedimetric biosensor for breast cancer biomarker based on the TiO2 nanotube electrode* (K. Arkusz, A. Kaczmarek, J. Filik, K. Cyran, J. Skóra, E. Krasicka-Cydzik) oraz *Vanadium oxide-rich nanotubes on both phases of anodized Ti6Al4V alloy* (A. Kaczmarek, K. Arkusz, E. Krasicka-Cydzik) spotkały się z ogromnym zainteresowaniem innych uczestników konferencji. Nawiązano kontakty i uzgodniono tematykę wspólnych przyszłych badań.

Katarzyna Arkusz

Międzynarodowa Konferencja Studentów

W dniach 3-6 września na Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Technologicznym „STANKIN” odbyła się kolejna Międzynarodowa Konferencja Studentów, w której wzięli udział studenci Wydziału Mechanicznego. Jest to już IV organizowana wspólnie przez nasze Uczelnie konferencja, która pozwala młodym ludziom na zaprezentowanie swojej działalności naukowej, oraz wymianę doświadczeń. Uczestnicy konferencji aktywnie wymieniali się własnymi poglądami na tematy związane z prezentowanymi pracami i wynikami własnych badań naukowych. Uniwersytet Zielonogórski reprezentowali studenci z Akademickiego Związku Motorowego: Honorata Gapińska, Magdalena Smaś, Jarosław Nowak oraz Koła Naukowego BiomedUZ:

Karolina Dziasek i Kornelia Zaborowska. Wysoki poziom prezentowanych referatów znalazł odzwierciedlenie w pamiątkowych dyplomach, wręczonych przez Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, która na zakończenie konferencji wyraziła swoje zadowolenie z owocnej współpracy pomiędzy naszymi Uczelniami. Wolny czas pozwolił na nawiązanie nowych znajomości oraz podziwianie uroków

miasta. Już dziś pragniemy zachęcić wszystkich do udziału w kolejnej, V konferencji, która odbędzie się we wrześniu 2013 roku w Zielonej Górze.

Mariusz Jenek

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

> Wizyta Profesora Zbigniewa Izdebskiego i doktora Andrzeja Zygałdo z Zakładu Poradnictwa i Seksuologii Uniwersytetu Zielonogórskiego w Instytucie Kinsey'a na Uniwersytecie Indiana oraz w Open Society Institute w Nowym Jorku.

W dniach 2-7 września 2012 r. profesor Zbigniew Izdebski, Kierownik Zakładu Poradnictwa i Seksuologii naszego Uniwersytetu wraz z doktorem Andrzejem Zygałdo, adiunktem pracującym w tym zakładzie, odwiedzili Instytut Kinsey'a w Stanach Zjednoczonych, którego dyrektorem jest prof. Julia Heiman. Zaproszenie było efektem ścisłej współpracy Profesora Izdebskiego i jego zespołu z Instytutem Kinsey'a. Instytut ten jest najbardziej renomowanym ośrodkiem badawczym nad seksem, płcią i zagadnieniami związanym ze zdrowiem reprodukcyjnym. Dział w ramach Uniwersytetu Indiana w Bloomington. W 2010 r. w uznaniu dorobku naukowego z zakresu ludzkiej seksualności profesor Izdebski, jako jedyny Polak, został zaproszony do elitarnego grona współpracowników Instytutu założonego przez legendarnego badacza w dziedzinie ludzkiej seksualności Profesora Alfreda Kinsey'a. W tym roku Instytut obchodzi 65-lecie badawczej działalności.

Była to pierwsza wizyta w Instytucie Kinsey'a w Bloomington, a jej program zawierał zarówno wykład prof. Z. Izdebskiego jak też i szereg ważnych spotkań z kierownictwem Instytutu oraz władzami Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Indiana. Wykład Profesora na temat seksu-

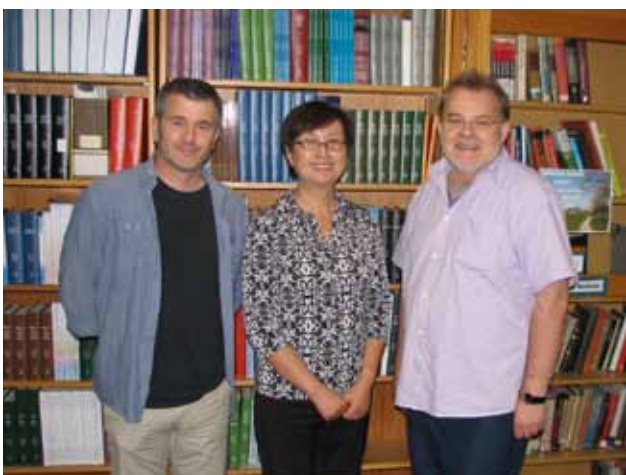
alności Polaków cieszył się ogromnym zainteresowaniem, zarówno naukowców pracujących w ramach Instytutu, jak też i pracowników oraz studentów Studiów Polskich na Uniwersytecie Indiana oraz innych współpracowników Instytutu Kinsey'a ze Stanów Zjednoczonych. Podczas wykładu obecni byli badacze, z którymi już wcześniej Profesor Izdebski współpracował podczas redagowania Kwartalnika Pedagogicznego wydanego w 2010 r., byli to prof. S. Sanders oraz prof. W. Yarber.

Doktor Zygałdo skoncentrował się na pracy w bibliotece Instytutu, największym na świecie zbiorze literatury w dziedzinie ludzkiej seksualności oraz na spotkaniach z badaczami pracującymi w ramach Instytutu Kinsey'a oraz Wydziału Nauk o Zdrowiu. Celem tych spotkań było nawiązanie ścisłej współpracy zespołów badawczych Uniwersytetu Zielonogórskiego i Uniwersytetu Indiana, co może skutkować prowadzeniem wspólnych projektów badawczych.

W ramach pobytu zapoznano się z programami i ofertą poradnictwa dotyczącą zdrowia publicznego, pracy socjalnej, tematyki gender, specyfiki i promocji zdrowia w środowiskach pozamiejskich, oraz marginalizowania i wykluczenia społecznego skierowanej przez Uniwersytet Indiana do jego studentów. Zapoznano się z koncepcją działania poradni.

Profesor Izdebski odbył spotkania oraz konsultacje z doktorantami Uniwersytetu Indiana z zakresu socjologii i zdrowia publicznego. W prestiżowej w USA Szkole Biznesu omówiono kwestie dotyczące problematyki zdrowia seksualnego u ludzi biznesu, odbyto spotkania w ośrodku migracji, w którym omówione zostały możliwości współpracy naukowej i wydawniczej.

Spotkania odbywały się w malowniczym kampusie Uniwersytetu Indiana, jednej z największych i najbardziej renomowanych uczelni stanowych w USA. Obecnie w ramach różnych poziomów i specjalności na Uniwersytecie Indiana studiuje ponad 40 tysięcy osób. Uniwersytet

współpracuje z wieloma instytucjami oraz fundacjami uzyskując środki na działalność naukową. Te doświadczenia oraz możliwość przyszłej, ściślejszej współpracy były ważnym tematem opisywanej wizyty.

Podczas pobytu w USA Profesor Izdebski i doktor Zygałdo zostali zaproszeni do Open Society Institute w Nowym Jorku na prezentację raportu z zakończonego projektu badawczego dotyczącego zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego osób uzależnionych od narkotyków. W ramach grantu przekazanego Uniwersytetowi Zielonogórskiemu przez Open Society Institute Fundacji Soros'a zespół pod kierunkiem Profesora Izdebskiego realizował badania w grupie osób uzależnionych od narkotyków. Efektem tego

badania zrealizowanego przez prof. Zbigniewa Izdebskiego i dr. Andrzeja Zygałdo była publikacja wydana przez Uniwersytet Zielonogórski w ramach grantu Fundacji Soros'a oraz rekomendacje wykorzystywane do pracy w różnych obszarach pomocy i terapii osób uzależnionych od środków odurzających. Prezentacja raportu i późniejsza dyskusja związana była także z możliwością dalszej współpracy między Uniwersytetem Zielonogórskim a Fundacją Soros'a.

W czasie pobytu w Nowym Jorku odbyło się spotkanie związane z dotychczasową współpracą i przygotowywanymi raportami przez prof. Z. Izdebskiego dla ONZ. Profesor Izdebski i prowadzony przez niego zespół mają duże doświadczenia we współpracy z instytucjami i agendami działającymi w ramach ONZ oraz w przygotowywaniu raportów przede wszystkim w obszarze profilaktyki zakażeń wirusem HIV. Możliwości dalszej współpracy w projektach badawczych z tego zakresu były tematem odbytych rozmów.

W ostatnim czasie propozycję odnowienia współpracy prof. Izdebskiemu i kierowanemu przez niego zespołowi z Zakładu Poradnictwa i Seksuologii złożyło Center for AIDS Intervention Research z Medical College z Wisconsin. W wyniku tej propozycji w czasie pobytu w USA omówiono również możliwości współpracy w ramach projektu badawczego Global AIDS Intervention Network (Project GAIN). Medical College z Wisconsin złożył ofertę współpracy z zespołem prof. Izdebskiego ze względu na wcześniejsze pozytywne doświadczenia zdobyte podczas wspólnego realizowania projektu Seminarium Etycznego, które odbyło się w 2002 r. w Warszawie.

Andrzej Zygałdo

> I Międzynarodowa Konferencja Logopedyczna Aktualne problemy logopedii

22 czerwca 2012 r. w ośrodku Bukowy Dworek w Gronowie koło Łagowa Lubuskiego odbyła się I Międzynarodowa Konferencja Logopedyczna pod hasłem *Aktualne problemy logopedii*. Czynnie uczestniczyło w niej 99 osób, w tym goście zagraniczni. Konferencja zaadresowana została do szerokiego grona odbiorców - przedstawicieli nauki, logopedów-praktyków i innych specjalistów bezpośrednio pracujących z pacjentami z zaburzeniami komunikacji językowej, studentów przygotowujących się do pracy w zawodzie logopedy, nauczycieli, rodziców i wszystkich tych, którym bliskie są problemy osób z zaburzeniami komunikacji językowej. Dyskusja podczas konferencji odbywała się wokół następujących obszarów:

1. Logopedia jako dyscyplina/subdyscyplina naukowa oraz jej miejsce wśród innych nauk.
2. Opieka logopedyczna, jej uwarunkowania prawne i wdrażanie w praktykę.
3. Kształcenie logopedów.
4. Tradycyjne oraz innowacyjne metody diagnozy i terapii logopedycznej.
5. Wspomaganie rozwoju dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej.
6. Jakość życia osób z zaburzeniami komunikacji językowej.

W Międzynarodowym Komitecie Naukowym Konferencji Uniwersytet Zielonogórski reprenetowały:

> dr Lidia Katarzyna Kochan,

> dr Katarzyna Kochan,

> dr Ewa M. Skorek - przewodnicząca.

Pierwsza część obrad plenarnych rozpoczęła się od wystąpienia Prodziekana dr Elżbiety Kołodziejkiej, która w imieniu władz Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu powitała przybyłych na konferencję. Następnie dr Ewa M. Skorek, w imieniu nieobecnego Prof. PhDr. Viktora Lechty, Ph.D., wygłosiła wykład pt.: *Logopedia a inkluzja*, wskazując, że edukacja włączająca (inkluzyjna) stanowi jedno ze współczesnych paradygmatów pedagogiki specjalnej i jest przedmiotem ożywionego dyskursu naukowego wśród pedagogów w wielu krajach. Dalsze rozważania zmierzały w kierunku szukania odpowiedzi na pytania czy w logopedii inkluzja zajmuje podobne miejsce; czy jest postrzegana jako nadrzędny cel oddziaływań logopedycznych; czy logopedzi włączają się do dyskursu o inkluzji i dostrzegają potrzebę przewartościowania podejścia do osób z zaburzeniami umiejętności komunikacyjnych oraz czym różni się edukacja inkluzyjna w pedagogice specjalnej od inkluzji w logopedii.

Z kolei Doc. Mgr. Kateřina Vitásková, Ph.D., przedstawiła referat *Współczesne poglądy na terapię mowy z perspektywy środowiska integracyjnego oraz klinicznych zaburzeń mowy*, omawiając jednocześnie interwencję logopedycz-

Referentka podkreślała, iż w ostatnich latach obserwuje się gwałtowny rozwój badań nad zaburzeniami procesów przetwarzania słuchowego u dzieci. Opracowanych zostało również wiele nowych procedur diagnostycznych oraz metod terapii. Jedną z najskuteczniejszych form oddziaływania korekcyjno-kompensacyjnego stosowaną w powyższych problemach jest terapia dźwiękowa, określana często jako swoista „pedagogika słuchania czy wsluchiwanie się”. Ten rodzaj wspomagania rozwoju dziecka jest obecnie propagowany pod nazwą stymulacja dźwiękowa lub trening słuchowy. Dr Aneta Rudzińska-Rogoża poddała analizie głównie założenia ich twórców, dotyczące postępowania diagnostycznego, planowania faz terapii oraz możliwych efektów.

Niezmiernie interesujący był również referat PhDr. Lenki Neubauerovej dotyczący *Wykorzystania nowych form treningu autogennego w przypadku osób dorosłych z zaburzeniami płynności mowy*, zapoznający słuchaczy z procedurami relaksacyjnymi jako elementem terapii adresowanej do osób dorosłych, cierpiących na zaburzenia płynności mowy, a w szczególności jękanie. Lenka Neubauerova podkreślała, że relaksacja oraz zachowanie kontroli w trakcie mówienia, są zasadniczymi elementami samokontroli wpływającymi na jakość mówienia, szczególnie korzystny wpływ na przebieg terapii ma zmodyfikowana procedura, opracowana na podstawie treningu autogenicznego Schulza.

ną dotyczącą osób z zaburzeniami autystycznymi. Badania na temat: *Wczesnych czynników ryzyka dysleksji* przedstawiła Asoc. prof. Sarmite Tübele. Pani Profesor wskazywała, że z jednej strony dysleksja jest nieuleczalna, z drugiej zaś istnieją strategie pozwalające na uzyskanie poprawy, a ich wczesne zastosowanie skutkuje lepszymi wynikami. Zebrani na konferencji mogli poznać również wybrane metody interwencji oraz ich skuteczność w terapii dzieci dyslektycznych stosowanych na Łotwie.

Problematykę dotyczącą *Terapii dźwiękowej jako formy wspomagania rozwoju dzieci z zaburzeniami słuchowo-językowymi* przybliżyła dr Aneta Rudzińska-Rogoża.

Kolejny wykład - prof. Iwony Kowalkowskiej nosił tytuł *Różnice i podobieństwa emisji głosu w mowie i śpiewie*. Referująca go Pani Profesor starała się obalić funkcjonujący powszechnie pogląd, iż nauka prawidłowego emitowania dźwięku przez człowieka, opiera się na śpiewaniu jako przedłużeniu mowy. Natomiast w dzisiejszej dobie, gdy nastąpiła rozłączność nauczania śpiewu i mowy, twierdzenie to przez wielu badaczy uważane jest za kontrowersyjne, stąd konieczne jest dokonanie próby oglądu tego zagadnienia, z punktu widzenia praktyka nauki mowy i śpiewu.

Następni referenci - mgr. Tereza Skákalová oraz mgr.

POWITANIE UCZESTNIKÓW KONFERENCJI PRZEZ PANIĄ PRODZIEKAN DR ELŻBIETĘ KOŁODZIEJSKĄ (PO PRAWEJ - MGR ZDENKA URBANOVÁ-HUNČÁK, TŁUMACZ JĘZYKA CZESKIEGO). FOT. K. KOCHAN

WYSTĄPIENIE MGR JOANNY PĘDZIOCH. FOT. K. KOCHAN

Martin Kaliba omówili zagadnienie *Wczesnej terapii zapobiegawczej u uczniów z zaburzeniami słuchu*. Przedstawił wyniki badań przeprowadzonych w roku 2011, których celem było zwiększenie efektywności terapii w zakresie wybranych patologicznych zachowań socjologicznych dotyczących uczniów szkół specjalnych, u których stwierdzono zaburzenia słuchu.

Efekty badań ukazały również mgr Joanna Jatowska oraz mgr Natalia Hennig w referacie pt.: *E-learning w terapii logopedycznej - wyniki badań własnych*. Prelegentki przedstawiły dynamiczny rozwój e-learningu jako alternatywnej metody nauczania oraz terapii. Na tym tle opisały projekt *Stworzenie internetowego serwisu E-Logo-Edukacja, opartego o innowacyjne e-usługi: e-logopedia i e-statystyka*, który pozwolił zrealizować koncepcję nowej metody terapeutycznej przez Internet.

Natomiast Mgr. Renata Mlčáková, Ph.D., skoncentrowała się na *Błędach komunikacyjnych osób z zaburzeniami mowy w ich samoocenie*. W referacie omówiła sytuacje, w których osoby z zaburzeniami mowy napotykały na trudności. Referentka w szczególności wskazała na problemy osób jaskających się oraz osób z dysfazią rozwojową, analizując różne możliwości stwarzania korzystnych warunków do ich komunikacji.

O *Syndromie dysfazji rozwojowej u dzieci poddanych terapii klinicznej i logopedycznej* mówił Doc. Pead. Dr. Karel Neubauer, Ph.D. Zaprezentował on słuchaczom porównanie wyników długoterminowej terapii logopedycznej prowadzonej w Czeskiej Lipie, u dwóch mężczyzn z pourazowym uszkodzeniem mózgu, u których wystąpiły zaburzenia komunikacyjne i poznawcze. Profesor skoncentrował się przede wszystkim na zaburzeniach kognitywnych i komunikacyjnych, zaburzeniach pamięci, treningu poznawczym, wspomaganiu pamięci oraz na bardzo istotnych dla uzyskiwanych wyników, aspektach motywacyjnych pacjentów.

Jako kolejną głos zabrała mgr. Alena Řihová, która przedstawiła referat na temat *Analiza obecnego stanu terapii mowy w przypadku osób z zaburzeniami autystycznymi w Republice Czeskiej - uwagi czynione z punktu widzenia patologa mowy*. Prelegentka wskazała na znaczenie istoty wiedzy na temat zakresu zaburzeń autystycznych oraz międzydiscyplinarnych kompetencji logopedów cze-

skich w określaniu terapii dla indywidualnych przypadków takich zaburzeń. W swym wystąpieniu odniosła się również do wyników badań prowadzonych przez siebie oraz Doc. Mgr. Kateřinę Vitásková, Ph.D. (w ramach programu Nr PdF_2011_010, Interwencja logopedyczna w przypadku osób z zaburzeniami autystycznymi).

Zagadnienie *Logopedia polska - tradycje i współczesność* zanalizowała dr Katarzyna Kochan. Jako historyk wychowania wskazała na sięgające XIX wieku tradycje polskiej logopedii oraz dorobek w tym zakresie jej prekursorów - Władysława Oltuszewskiego, Jana Łukasza Piestrzyńskiego oraz Jana Baudouina de Courtenay.

Część planarną zamknęło wystąpienie dr Ewy Skorek pt.: *Tożsamość polskiej logopedii - stan i perspektywy rozwoju*. Referentka przedstawiła w nim odmienne koncepcje rozwoju logopedii w różnych krajach, w których często stanowi ona dział pedagogiki specjalnej, w Polsce zaś zawód logopedy klasyfikowany jest niejednoznacznie - jako zawód medyczny i pedagogiczny (podlegający pod dwa różne ministerstwa), z drugiej - główne obszary badań mieszczą się w nurcie językoznawczym, w którym sytuują się samodzielni przedstawiciele logopedii.

Po części plenarnej odbyły się obrady w VIII sekcjach, którym przewodniczyli - prof. Marian Sinica (sekcja III i VII), prof. Iwona Kowalkowska (sekcja IV i VIII), dr Aneta Rudzińska-Rogoża (sekcja I i V) oraz dr Katarzyna Kochan (sekcja II i VI).

W sekcji I referaty prezentowały kolejno: mgr Ewelina Białecka *Sposoby zapobiegania rozwojowi wad wymowy*, mgr Anna Bogusiewicz-Wilk *Wczesna stymulacja rozwoju mowy dziecka*, mgr inż. Alicja Bosak *Wczesna interwencja - wykorzystanie Internetu w edukacji rodziców*, mgr Karina Koziej *Diagnoza we wczesnej interwencji logopedycznej*, lic. Karolina Dziadkiewicz *Znaczenie zabawy w terapii dzieci z zaburzeniami*, mgr Milena Gościło *Plusy i minusy dwujęzyczności*, mgr Magdalena Mielcarek *Ocena rozwoju artykulacji dziecka 3-letniego - studium przypadku*, mgr Joanna Mularczyk *Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym*, mgr Ewa Piasecka *Wpływ rodziny i najbliższego otoczenia na rozwój mowy dziecka* oraz mgr Marta Wróbel *Język nianiek - charakterystyczne cechy i rola w rozwoju mowy dziecka*.

W sekcji II referowały: mgr Ewa Krysa *Makaton jako*

DR ANETA RUDZIŃSKA-ROGOŻA W TRAKCIE PREZENTACJI. FOT. K. KOCHAN

REFERAT WYGLASZA ASOC. PROF. SARMITE TUBELE. FOT. K. KOCHAN

ROZMOWY W KULUARACH (OD LEWEJ: DOC. PAEDDR. KAREL NEUBAUER, PH.D., MGR ZDENKA URBANOVÁ-HUNČÁK, DR EWA M. SKOREK). FOT. K. KOCHAN

jedną z metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej, lic. Dorota Mila *Metoda Tomatisa w terapii zaburzeniach mowy*, mgr Marta Modrzeska *Zastosowanie metody Weroniki Sherborne w pracy terapeutycznej*, mgr Anna Oknińska-Binek *Metoda symultaniczno-sekwencyjna w pracy z dziećmi z zaburzeniami komunikacji językowej*, Paulina Sobaszkiewicz *Metoda holdingu jako jedna z metod terapii logopedycznej*, lic. Izabela Miłoch *Stan aparatu artykulacyjnego i jakość wymowy studentów wokalistyki Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy*, mgr Ewa Gruna-Skowron *Wykorzystanie programów komputerowych w terapii logopedycznej*, mgr Mariola Kośmider *Wykorzystanie kinezjologii edukacyjnej w terapii logopedycznej dzieci*, mgr Iwona Hylewska *Zastosowanie kynoterapii w logopedii*. Przygotowanie psa - terapeutę do pracy z dziećmi oraz z osobami dorosłymi, mgr Karolina Radziszewska-Janaś *Dogoterapia jako metoda wspierająca proces rehabilitacji i edukacji dzieci niepełnosprawnych intelektualnie, ruchowo i niedostosowanych społecznie* oraz mgr Róża Zarwańska *Terapia logopedyczna z elementami dogoterapii*.

W sekcji III zaprezentowały się: mgr Sylwia May *Terapia dziecka z głęboką niepełnosprawnością intelektualną - studium przypadku*, mgr Marzena Szczerbał *Programy aktywności M. i Ch. Knillów w terapii logopedycznej osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną*, mgr Karolina Birszel *Genetyczna ruletka*, Marzena Pietrykiewicz *Terapia logopedyczna dzieci z zespołem Downa*, mgr Aneta Prosiek *Wczesna interwencja i stymulacja rozwoju mowy dzieci z zespołem Downa*, mgr Alicja Sworacka *Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju dzieci z zespołem Downa z zaburzeniami komunikacji językowej - studium przypadku*, Kamilla Strokosz *Terapia logopedyczna i jej znaczenie w rozwoju dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu*, mgr Magdalena Woeltz *Terapia behawioralna - wykorzystanie metod behawioralnych w pracy z osobami z autyzmem*, mgr Małgorzata Najdek *Praca z dzieckiem z autyzmem w wieku przedszkolnym - doświadczenia własne w terapii dziecka z zaburzoną komunikacją językową*, mgr Dorota Pecyna *Dziecko z zespołem Aspergera w środowisku szkolnym* i mgr Urszula Sawick *Wybrane metody terapii dzieci z zespołem Aspergera*.

W sekcji IV omawiały kolejno referaty: mgr Marta Bor-

czyk *Rozszczep wargi i podniebienia - etiologia, wczesne postępowanie logopedyczne*, mgr Małgorzata Łuczak *Palatolalia - diagnoza i terapia logopedyczna dzieci z rozszczepem podniebienia*, mgr Ewa Kropidłowska *Wady rozszczepowe twarzoczaszki u dzieci - aktualne poglądy na etiopatogenezę oraz rehabilitację mowy*, mgr Bożena Ferkaluk *Wpływ mózgowego porażenia dziecięcego na jakość życia dziecka - studium przypadku*, lic. Natalia Bryl *Dysartria i anartria - etiologia i terapia zaburzeń*, mgr Krystyna Korba *Terapia logopedyczna dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym*, mgr Karolina Machaczka *Wczesna interwencja - ustno-twarzowa terapia regulacyjna Castillo Moralesa*, mgr Klaudia Maria Adamczak *Praca z dzieckiem z opóźnionym rozwojem mowy na podstawie doświadczeń własnych*, mgr Anna Bogucka *Etiologia i typologia opóźnionego rozwoju mowy* oraz mgr Aneta Maszczak *Opóźniony rozwój mowy - przyczyny i charakterystyka*.

W sekcji V występowali: lic. Justyna Bujak *Rehabilitacja pacjenta z afazją - studium przypadku*, mgr Joanna Burzawa *Zastosowanie metody neurobiologicznej w terapii dorosłych pacjentów z afazją*, mgr Mirosława Gniewczyńska *Afazja ekspresyjna (motoryczna) u dzieci w wieku przedszkolnym*, mgr Joanna Janowicz *Znaczenie stymulacji mechanizmów lewopółkulowych w terapii logopedycznej*, mgr Małgorzata Juchimiuk *Studium przypadku pacjenta z afazją motoryczną: diagnoza i terapia*, lic. Aleksandra Matysiak *Pomoc logopedyczna i jakość życia osób dorosłych z afazją po udarze mózgu*, mgr Marzena Orłowska *Terapia neurobiologiczna i jej zastosowanie w zaburzeniach komunikacji językowej dzieci*, mgr Agnieszka Sobieraj *Zaburzenia współwystępujące z afazją*, mgr Monika Dubieńska *Pacjent laryngektomowany. Metoda nauki mowy przetykowej*, mgr Diana Król-Tuczyńska *Sprawność funkcji pokarmowych a prawidłowy rozwój mowy* i mgr Józefa Tomczak *Potykanie - etiologia i wpływ na artykulację*.

W sekcji VI referowały: Magdalena Frydryszek *Metody diagnozy jaskania z uwzględnieniem „Kwestionariusza Cooperów do oceny jaskania”*, mgr Aneta Kartowicz *Istota i przyczyny jaskania*, mgr Magdalena Krajewska *Metoda „Echo” B. Adamczyka w terapii jaskania*, mgr Joanna Nowicka *Program trwałej normalizacji mowy jaskających się*

L. Z. Arutjunian, mgr Joanna Pędzioch *Ćwiczenia relaksacyjne w terapii jąkania*, mgr Agnieszka Prodyus *Rola otoczenia w terapii jąkania*, mgr Kamila Grudzień *Symptyzm międzyzębowy - propozycje terapii logopedycznej*, mgr Iwona Staszewicz *Dyslalia - przyczyny i podział*, mgr Beata Gordzelewska *Wypożyczenie gabinetu logopedy szkolnego warunkiem skuteczności i atrakcyjności zajęć w zaburzeniach dyslalicznych dzieci*, mgr Olga Kęsek *Świat czysty, wczesna stymulacja dzieci z uszkodzonym narządem słuchu* i mgr Matylda Kopacz *Terapia zaburzeń mowy spowodowanych uszkodzeniem słuchu*.

W sekcji VII zaprezentowały się: mgr Beata Wodniak *Prawidłowa emisja głosu, jako jeden z czynników warunkujących pracę logopedy - rehabilitanta*, mgr Grażyna Pawełka *Guzki śpiewacze u dzieci: jak pomóc - nieoceniona rola logopedy*, mgr Kamila Romel *Relaksacja w terapii logopedycznej*, mgr Kamila Goślińska *Diagnoza w logopedii artystycznej*, mgr Sylwia Juskowiak *Wpływ muzyki na terapię logopedyczną dziecka w wieku szkolnym*, mgr Dorota Szablewska *Formy aktywności muzycznej w terapii logopedycznej dzieci w wieku przedszkolnym*, mgr Agnieszka Kaszubska *Wpływ ćwiczeń motorycznych narządów mowy na efekty pracy logopedy*, mgr Małgorzata Świdorska *Prawidłowe oddychanie i ćwiczenia oddechowe podstawą dobrego mówienia*, mgr Ewa Matuszczak *Profilaktyka logopedyczna dzieci przedszkolnych - usprawnianie mowy dziecka* i mgr Joanna Nawoik *Wykorzystanie Metody Dobrego Startu w terapii logopedycznej*.

W sekcji VIII pracowali: mgr Judyta Bartosińska *Spożyczenie na zawód logopedy przez pryzmat społeczeństwa*, Violetta Pawlak *Zaburzenia komunikacyjne a człowiek w społeczeństwie*, mgr Anna Pietrzak *Zaburzenia psychiczne a komunikacja*, mgr Anna Rogala-Krakowska *Sawantyzm - niezwykle zdolności wynikiem upośledzenia*, mgr Justyna Sierpińska *Dysfunkcja oddychania, jej wpływ na rozwój i jakość życia dzieci*, mgr Iwona Woźniak *Rola rodziców w terapii mowy dziecka*, mgr Aleksandra Zoloteńko *Diagnoza i terapia zaburzeń mowy u osób z chorobą Parkinsona*, mgr Aleksandra Laska *Metoda Dennisona w pracy z dziećmi dysleksyicznymi*, mgr Anna Zenka *Współczesna opieka logopedyczna w Polsce* oraz mgr Daniela Czeñnikiewicz *Aktualne formy i poziomy opieki w Polsce nad dziećmi ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się*.

Uczestnicy konferencji mogli również uczestniczyć w warsztatach decoupage'u, które przeprowadziła mgr Ewa Przybyła-Mężyńska, przybliżając tajniki zdobienia przedmiotów użytkowych.

Organizatorzy konferencji mają nadzieję, że zapoczątkowana dyskusja wokół problemów nurtujących europejskie środowisko logopedyczne stanie się przyczynkiem do kolejnego, a może nawet do cyklicznych spotkań, w jeszcze szerszym kręgu.

Ewa Skorek
Katarzyna Kochan

>> INSTYTUT SOCJOLOGII

> Nowi doktorzy na Wydziale

13 czerwca, w samo południe, miały miejsce obrony prac doktorskich dwójki pracowników związanych z Instytutem Socjologii UZ. W Polskiej Akademii Nauk broniła się Justyna Nyćkowiak, zaś miejscem obrony Artura Kinala był Uniwersytet Wrocławski. Poza dniem i godziną obie obrony potoczył także pomyślny przebieg. Stało się to pretekstem do przeprowadzenia wspólnej rozmowy ze świeżo upieczonymi doktorami.

A: Sz.: Przybliżcie proszę nieco Wasze sylwetki zawodowe, opowiedzcie od kiedy współpracujecie z naszym Instytutem, jaki był temat pracy i pod czym kierunkiem była pisana.

J.N.: Studia na kierunku *socjologia* rozpoczęłam w 2001 r. Rok później potoczyłam je ze studiowaniem *politologii*. Kolejny etap, to studia doktoranckie na Wydziale Humanistycznym UZ. Od 2006 roku współpracowałam z Instytutem Socjologii realizując zajęcia zlecane.

W 2004 r. otrzymałam szansę pracy pod kierunkiem prof. Kazimierza M. Słomczyńskiego, który został promotorem mojej pracy magisterskiej z socjologii. Efektem współpracy z prof. Słomczyńskim jest także moja rozprawa doktorska, która dotyczy karier politycznych w Polsce po 1989 r.

A.K.: Jestem absolwentem naszego Instytutu, a po zakończeniu studiów podjąłem starania o związanie z nim swej przyszłości zawodowej. Po okresie pracy na godzinę zlecane, w roku 2004 zostałem pracownikiem etatowym. Moja praca nosi tytuł *Dziewiętnasto- i dwudziestowieczne wizje miast przyszłości wobec społecznych wyzwań współczesności*. Moim opiekunem podczas jej pisania był prof. Mirosław Chałubiński.

A: Sz.: Wiemy już, że obrony zakończyły się sukcesem, ale zanim to się stało pewnie zdarzały się trudne chwile, czy momenty zwątpienia. Opowiedzcie o takich sytuacjach podczas pisania prac.

J.N.: Napisanie rozprawy było możliwe dzięki ogromnej pomocy, jakiej udzielał mi promotor, jak również osoby, które służyły mi radą i pomocą w zakresie informatycznych i statystycznych elementów rozprawy. Ma ona charakter interdyscyplinarny, łączy zagadnienia z zakresu socjologii i nauk politycznych, co samo w sobie stanowi wyzwanie. W pracy wykorzystałam także interesujące narzędzia informatyczne gwarantujące, że proces gromadzenia danych przebiega sprawnie, a późniejsze wykorzystanie danych umożliwiałoby dokonywanie różnorodnych analiz.

A.K.: Chyba każdy etap pisania niesie właściwe sobie trudności. Sama precyzacja tematu i określenie zakresu zainteresowań to trudna sztuka wyboru i odrzucania, która wymaga już od początku uświadomienia sobie jaką całość chce się uzyskać. Potem zapoznanie się z ogromem literatury, które kiedyś trzeba skończyć, by napisać coś własnego i praca nad rozdziałami, przy których dbać trzeba tak o kompozycję całości jak i o poszczególne słowa, by uzyskać naukową precyzję i jasność wyводу. Na szczęście przy tych etapach nie byłem sam. Radą zawsze służył promotor, a także koleżanki i koledzy z zakładu Socjologii Wiedzy, w którym jestem zatrudniony, za co Im serdecz-

nie dziękuję. Sporo stresu przysporzyło oczekiwanie na recenzje. Miałem obawy, czy mój tok rozumowania i praca znajdą akceptację.

A: Sz.: Odnosnie ostatniego etapu na Waszej drodze do doktoratu - czy macie jakiś pomysł, przepis na pomyślną obronę?

J.N.: Przebieg obrony zależy od wielu czynników. W moim przypadku jej pozytywny przebieg nie byłby możliwy bez wzajemnego zrozumienia i zaufania do Promotora. Pomaga też niewątpliwie świadomość mocnych i słabych stron, zarówno samej rozprawy, jak i przygotowującego ją doktoranta.

A.K.: Moim pomysłem jest praca pisana z pasją. Zależało mi na pisaniu na taki temat, który mnie żywo interesuje i którego zgłębianie sprawia mi przyjemność. Na szczęście prof. zw. dr hab. Mirosław Chałubiński mi to umożliwił. To pozwala łatwiej znieść i pokonać trudności na poszczególnych etapach powstawania pracy ale i pomaga w odpieraniu ewentualnych uwag krytycznych ze strony recenzentów oraz w swobodnym dyskutowaniu z rozmówcami, którzy mają ochotę o coś zapytać podczas przebiegu obrony.

A: Sz.: Jakie macie zatem dalsze plany naukowe?

J.N.: Zamierzam kontynuować badania karier, nie tylko politycznych. Interesuje mnie zwłaszcza metodologiczny aspekt badań nad karierami oraz wykorzystanie nowych technologii w badaniach społecznych.

A.K.: W najbliższym czasie zamierzam dokończyć pracę nad rozpoczętym już projektem, który jest pobocznym odgałęzieniem prac nad doktoratem. chodzi o re-definicję przestrzeni miejskiej podejmowane przez pewne kategorie jej użytkowników, którzy patrzą na miasto pod swoistym kątem, traktując elementy jego infrastruktury inaczej niż zakładali urbanisci czy architekci. W dalszej perspektywie kierując się sprawdzonym podejściem łączenia pasji poznawczej z pracą naukową chciałbym zająć się kwestią społeczno-polityczno-ekonomicznych podstaw kapitalizmu państwowego w ZSRR oraz tematem obszarów styku i wzajemnego przenikania muzyki i polityki.

A: Sz.: Pozostaje mi życzyć Wam powodzenia i dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Agata Szymandera

BIURO KARIER

KIELER WOCHÉ (TYDZIEŃ KILONSKI)

19.06-25.06. 2012

Aleksandra Mazan i Justyna Borowiak - studentki Uniwersytetu Zielonogórskiego, w czerwcu br. wzięły udział w KIELER WOCHÉ w Kilonii - jednej z największych imprez żeglarskich na świecie (bierze w niej udział ok. 5 tys. żeglarzy). Coroczne wyjazdy naszych żaków do Kilonii na spotkania studentów szkół morskich wszystkich krajów europejskich, są możliwe dzięki umowie jaką Biuro Karier UZ podpisało kilka lat temu ze Studentenwerk Schleswig-Holstein. Uniwersytet Zielonogórski jest jedyną uczelnią uczestniczącą w programie nie leżącą nad morzem.

esa

19.06.2012 Wtorek

Do Kilonii dotarliśmy dopiero po 16. godzinach jazdy około godz. 21.00. Zostałyśmy bardzo miło przyjęte, pomimo tego, że studenci, którzy czekali na nasz przyjazd, oczekiwali nas od godz. 17.00. Ilia, Serab i Julia, która pełni funkcję tutorki w akademiku Christian Albrecht Haus, oprowadzili nas po całym akademiku, wszystko wyjaśnili i pokazali jedną wspólną salę, w której wszyscy zaproszeni studenci będą nocować. Ponieważ przyjechalśmy jako pierwsze, byliśmy niejako uprzywilejowane i mogłyśmy wybrać materace, na których chcemy spać. Wieczór spędziliśmy na rozmowach z gospodarzami, którzy nas przyjęli. Było bardzo miło i sympatycznie, a przede wszystkim zabawnie. Dostałyśmy również program i plan miasta, który miał nam pomóc w bliższym poznaniu miasta następnego dnia.

20.06.2012 Środa

Następnego ranka wstałyśmy wypoczęte i gotowe do podboju Kilonii. W nocy dojechała kolejna uczestniczka Kieler Woche, Alena Rezvukhina z Rosji, dlatego też postanowiłyśmy razem pójść i zwiedzać Kilonię. Miasto oczarowało nas od pierwszej chwili, szczególnie spodobał nam się ogromny port oraz promenada. Również ratusz, a w zasadzie rynek ze stoiskami gdzie prezentowały się kraje z całego świata, co jest nieodłącznym elementem Kieler Woche (Internationaler Markt). Na rynku można było nie tylko kupić produkty pochodzące z całego świata, ale przede wszystkim spróbować regionalnych potraw i trunków. Nie zabrakło również polskiego stoiska, na którym królował bigos, polskie wędliny i Żywiec :). Popołudnie spędziliśmy więc na zwiedzaniu miasta i na zakupach, jak na kobiety przystało. Odwiedziłyśmy wiele imprez towarzyszących Kieler Woche, tj. koncerty i pokazy akrobacji wodnych, byłyśmy zachwycone, a jednocześnie zaskoczone rozmachem tej imprezy. Po powrocie do Christian Albrecht Haus, czyli naszego akademika, poznałyśmy kolejne dwie studentki, które dojechały, a raczej dopłynęły z Litwy - Simonę Mauliute i Jelenę Skovorodko. Od razu złąpałyśmy z nimi kontakt i postanowiłyśmy wspólnie czekać na kolejne osoby i imprezę inauguracyjną, czyli grilla w ogrodzie. Grill rozpoczął się o 19.00 i wtedy praktycznie już wszyscy stanowili zgraną paczkę. Żartowaliśmy, rozmawialiśmy i naprawdę świetnie się bawiliśmy. Jedzonko również było przepyszne. Wznieśliśmy kilka wspólnych toastów za nasze spotkanie oraz za organizatorów i

naszych „opiekunów”. Dalsza część wieczoru była zaplanowana w plenerze. W ogrodzie, tuż przy zamku w centrum Kilonii, odbywał się plenerowy pokaz filmu „What a men”, na który również ja i Justyna się wybrałyśmy. W parku było mnóstwo ludzi, wszyscy leżeli na trawie i wpatrywali się w ogromny ekran. Po seansie wszyscy razem wróciliśmy do akademika i czekaliśmy na kolejny nowy dzień w Kilonii.

21.06.2012 Czwartek

W czwartek rano nie jedliśmy śniadania w akademiku, ponieważ zostaliśmy zaproszeni na oficjalne śniadanie do stołówki uniwersyteckiej na Uniwersytecie Schleswig - Holstein. Pan odpowiedzialny za współpracę z zagranicą powitał nas jeszcze raz w imieniu swoim i całej uczelni. Podał nam bardzo wiele przydatnych informacji i korzyści, jakie niesie ze sobą studiowanie w Niemczech, a konkretnie na tamtejszej uczelni. Po śniadaniu wszyscy razem wjechaliśmy na dach najwyższego budynku w Kilonii, aby podziwiać panoramę miasta. Ponieważ była piękna pogoda, widok był wspaniały, zresztą wszystko widoczne jest na zdjęciach. Dalszym punktem programu było wspólne zwiedzanie miasta. Zostaliśmy podzieleni na dwie grupy i wyruszyliśmy w drogę. Naszym przewodnikiem był Emil. Polak, który też kiedyś uczestniczył w Kieler Woche i do tego stopnia zakochał się w klimacie tego miejsca, że po studiach postanowił tu wrócić. Teraz mieszka tu, pracuje i chyba studiuje ;). Po zwiedzaniu miasta dostaliśmy czas wolny do wieczora, ponieważ wieczorem wszyscy wspólnie postanowiliśmy oglądać mecz Niemcy - Grecja. My z Justyną spotkałyśmy się w tym czasie z naszym znajomym dziennikarzem Thomasem Purschke, który w Kilonii pisał artykuł o Kieler Woche, a którego poznałyśmy w tamtym roku podczas IV polsko - niemieckich Dni Mediów w Zielonej Górze. Wieczorem wszyscy razem kibicowaliśmy niemieckiej reprezentacji i oczywiście z doskonałym skutkiem, bo Niemcy ten mecz wygrali. Podczas oglądania meczu poznałyśmy Artema, studenta, który od czterech lat studiuje budowę maszyn na Uniwersytecie Schleswig - Holstein, a

prywatnie pochodzi z Ukrainy. Wszyscy postanowili świętować sukces niemieckiej reprezentacji w mieście i na tańcach. Również ja i Justyna ruszyłyśmy w miasto. Z pomocą Artema znalazłyśmy najlepsze dyskoteki i kluby w mieście, gdzie świetnie się bawiliśmy. Tak minął nasz kolejny dzień w Kilonii.

22.06.2012 Piątek

W piątek po wspólnym śniadaniu w CAH czekał nas kolejny emocjonujący dzień w Kilonii. Już byliśmy w pełnym składzie, ponieważ w czwartek dojechali Ville Similä i Jenni Sepponen z Finlandii. Więc czas na przedstawienie uczestników z każdego kraju: Mauro Marino i Tobias Larson przyjechali ze Szwecji, Alena Rezyukhina i Veronika Yaitskaya z Rosji, Simona Mauliute i Jelena Skovorodko z Litwy, Ville Similä i Jenni Sepponen z Finlandii i oczywiście Justyna Borowiak i ja, czyli Aleksandra Mazan z Polski. Nie można brać udziału w Kieler Woche, czyli największym święcie żeglarskim w Europie, jeśli samemu się nie spróbuje i nie poczuje się wiatru w żaglach. Właśnie w celu żeglowania udaliśmy się do Schilksee, aby tam przeżyć kolejną, tym razem żeglarską przygodę. Zostaliśmy podzieleni na dwie grupy, ponieważ kapitan na pokład nie mógł zabrać więcej niż 10 osób. My z Justyną wylosowałyśmy drugą grupę, podobnie jak Tobias, Simona i Jelena, co oznaczało, że mamy trzy godziny wolnego czasu. Nie zastanawiając się zbyt długo poszłyśmy nad morze, a ponieważ pogoda nas rozpieszczała, mogłyśmy się nawet trochę poopalać. Nawet nie wiemy kiedy, a już jedna grupa skończyła swój rejs i przysłała kolej na naszą. Rejs trwał trzy godziny, dla nas rejs żagłową był nowością, więc wszystko bacznie obserwowaliśmy. Na statku nie obyło się bez atrakcji pogodowych, gdy wyływałyśmy z portu pogoda była cudna, słońce i tylko przyjemny, letni wiatr. Podczas rejsu, na pełnym morzu złapała nas burza, zerwał się silny wiatr... Na szczęście kapitan bez żadnych problemów opanował sytuację i mogliśmy kontynuować rejs. Późnym popołudniem wróciliśmy do CAH i zastanawialiśmy się, jak spędzić kolejny wolny wieczór. Na szczęście o nasze wieczorne plany zadbał Artem, który

zapropował nam spacer po, dotąd przez nas nieodkrytych, zakątkach Kilonii. Oczywiście zgodziłyśmy się bez wahania, bo kto zna lepiej miasto niż ludzie, którzy w nim mieszkają. Późnym wieczorem, mając poczucie, że Kilonia nie kryje już żadnych tajemnic, wróciliśmy do CAH i oczekiwaliśmy na kolejny dzień.

23.06.2012 Sobota

Jak każdy dzień, tak i sobotę zaczęliśmy wspólnym śniadaniem w akademiku. Poprzednie dni dostarczyły nam mnóstwo wrażeń, a patrząc na program, wydawało się, że sobota będzie punktem kulminacyjnym całego naszego pobytu w Kilonii. Cekał nas bowiem wyjazd do Möltenort, miejscowości w której zaczyna się parada żeglarska czyli Windjammerparade. Ja i Justyna nie pojechałyśmy razem z całą grupą, ponieważ ...miałyśmy voucher na jazdę próbną audi i właśnie w tym momencie postanowiłyśmy go wykorzystać. Tu należy się słowo wyjaśnienia, skąd w ogóle weszłyśmy w jego posiadanie :). Głównym sponsorem Kieler Woche w 2012 roku była właśnie firma Audi, stąd też na promenadzie, jak również i na rynku stało mnóstwo samochodów i stanowisk tego producenta aut. We wtorek na rynku zostaliśmy zaczepione przez jednego z pracowników audi, który poprosił nas o wypełnienie kuponu konkursowego i wręczył nam voucher, do wykorzystania w trakcie Kieler Woche. Oczywiście chciałyśmy voucher wykorzystać już dużo wcześniej, ale okazało się, że nie jedzie z nami żaden kierowca z audi, tylko same mamy do swojej dyspozycji wybrany przez siebie model. I tu sytuacja się skomplikowała, ponieważ ja nie mam prawa jazdy, a Justyna nie znała miasta. Ja zresztą też nie, więc zwyczajnie się bałyśmy i od tego momentu chciałyśmy go komuś oddać. Zaproponowałyśmy Artemowi, który powiedział, że oczywiście go wykorzysta, ale tylko wtedy, gdy my znajdziemy czas, aby jechać razem z nim. Takim czasem okazało się właśnie sobotnie przedpołudnie. Na miejsce dotarliśmy dokładnie w momencie rozpoczęcia parady. Windjammerparade to wspaniałe widowisko, które naprawdę warto zobaczyć. Windjammerparade to parada żeglarska, w której biorą udział żaglowce z całego świata, a nie regaty, ponieważ tu nie ma, ani wygranych, ani przegranych. Kolejną sobotnią atrakcją było zwiedzanie łodzi podwodnej, która funkcjonuje jako muzeum. Ani ja, ani Justyna nie miałyśmy okazji widzieć łodzi podwodnej od środka, dlatego i ta część programu przypadła nam do gustu. Również całe popołudnie spędziłyśmy na plaży w Möltenort. O 19.00 rozpoczęła się uroczysta kolacja wszystkich uczestników tegorocznego Kieler Woche, którą poprzedziło zebranie osób, które zainaugurowały międzynarodową wymianę studentów, która organizowana jest zawsze przy okazji Kieler Woche. Właśnie dzięki partnerstwu obu uniwersytetów, Uniwersytetu Zielonogórskiego i Universität Schleswig - Holstein mogłyśmy uczestniczyć w tym roku w Kieler Woche i spotkać tak wielu wspaniałych ludzi. Nasze świętowanie skończyło się bardzo późno, ponieważ po wspólnej kolacji, rozmowach i wymianie doświadczeń, postanowiliśmy poznać nocne życie w Kilonii.

24.06.2012 Niedziela

Niedziela była dniem, który tak naprawdę myśleliśmy, że nigdy nie nadejdzie. Może to trudno zrozumieć, ale przez te kilka dni żyliśmy się ze sobą i teraz już wiemy, że to ludzie tworzą klimat danego miejsca, a wszystko inne jest tylko dodatkiem do tej atmosfery. Po wspólnym śniadaniu przyszedł czas na pożegnanie Tobiasa i Marina, którzy wyjeżdżali jako pierwsi. Uściskaliśmy się serdecznie i chyba każdy miał łzy w oczach, bo naprawdę ciężko było się rozstawać. Ponieważ dowiedziałyśmy się, że nie tylko my zostajemy do jutra, ale też dziewczyny z Rosji i para z Finlandii, postanowiliśmy wspólnie pojechać do Hamburga, bo przecież w grupie siła. Nie ukrywamy również, że aspekt finansowy nie był tu bez znaczenia, bo w 6 osób mogliśmy kupić bilet grupowy i dużo na tym zaoszczędzić. Pogoda jednak nie zachęcała do wyjazdów, cały czas padał deszcz, mimo to już po ponad dwóch godzinach

od podjęcia decyzji, siedzieliśmy w pociągu do Hamburga. Ponieważ ja postanowiłam odwiedzić w Hamburgu swoich znajomych, odłączyłam się od grupy, żeby się z nimi spotkać. Po powrocie do Kilonii czekała na nas kolejna atrakcja, czyli pokaz fajerwerków. My z Justyną nie wybrałyśmy się na pokaz ze względu na jego późną porę, ponieważ wczesnym rankiem miał przyjechać po nas bus, którym planowałyśmy wrócić do domu. Ilia, jeden ze studentów, obiecał, że pokaże nam zdjęcia, więc zostaliśmy w CAH i ostatni raz powiedziałyśmy: „Gute Nacht Kiel”, czyli „Dobranoc Kilonio”. Pożegnaliśmy się ze wszystkimi, bo nie miałyśmy sumienia budzić ich wszystkich o 4 nad ranem...

25.06.2012 Poniedziałek

O 4:45 wyjechałyśmy z Kilonii, bus czekał już na nas pod akademikiem, więc wsiadłyśmy i rzuciłyśmy ostatnie spojrzenie na CAH. Tak skończyła się nasza piękna, choć krótka przygoda w Kilonii. Droga powrotna była czasem na pewne przemyślenia i podsumowania i jednogłośnie z Justyną stwierdziłyśmy, że była to nasza najlepsza studencka wycieczka, choć jeździliśmy też na inne wyjazdy. Studenci, którym powierzono mnóstwo obowiązków, min. „opiekę” nad nami, przyrządzanie posiłków i całą logistykę związaną z naszą obecnością w Kilonii, a w szczególności w CAH, wywiązali się z nich znakomicie. Zaslugują nie tylko na pochwałę, ale przede wszystkim na szacunek i podziw. Przede wszystkim Julia, która jak już wspomniałam jest tutorką w CAH wykonała „kawał dobrej roboty” i tak naprawdę, to na niej spoczywała największa odpowiedzialność. Miałyśmy wrażenie, że to właśnie Julia i inni studenci (Angelina, Stefan, Serab, Fred, Josi, Rudi, Ilia, Anne, Christina, Daniel, Guy, Vitalij i Lena) są odpowiedzialni za zorganizowanie całego naszego pobytu, zapewnienie wszystkich atrakcji i zredagowanie programu, co zrealizowali w 100%. Jesteśmy wdzięczne, że mogłyśmy uczestniczyć w tegorocznej edycji Kieler Woche i polecamy tę imprezę wszystkim studentom. Jeżeli będziecie mieli okazję jechać do Kilonii, nie zastanawiajcie się ani chwili i odpowiedzcie na zaproszenie Biura Karier! Życzyłybyśmy sobie, aby studenci, którzy przyjadą do Zielonej Góry czuli się chociaż w połowie tak dobrze, jak my w Kilonii.

Aleksandra Mazan
Justyna Borowiak

*Czas jest najlepszym lekarstwem na smutek,
a wspomnień nikt nam nie odbierze,
zawsze będą z nami*

Krystynie Ciepieli

*wyrazy głębokiego współczucia i słowa otuchy z powodu
śmierci Mamy*

składa

*zespół Biura Karier
oraz pracownicy pionu Prorektora ds. Studenckich*

SALON MATURZYSTÓW' 2012

Małgorzata Ratajczak-Gulba
Biuro Promocji

Jak co roku, we wrześniu, Uniwersytet Zielonogórski prezentował swoją ofertę edukacyjną na Salonach Maturzystów. Byliśmy obecni w Poznaniu (10-11 września - Politechnika Poznańska), Szczecinie (17-18 września Uniwersytet Szczeciński) i Wrocławiu (25-26 września Politechnika Wrocławska). Byliśmy też gospodarzem Salonu w Zielonej Górze.

Salon Maturzystów jest częścią ogólnopolskiej kampanii informacyjnej, w ramach której we wrześniu organizowanych jest 18 tego typu imprez w największych ośrodkach akademickich w Polsce. Organizatorem Salonu Maturzystów jest Fundacja Edukacyjna „Perspektywy”. Jest on doskonałą okazją dla przyszłorocznych maturzystów do zapoznania się z ofertą edukacyjną uczelni regionu. Salon Maturzystów to impreza o charakterze targowym. Oprócz odwiedzin na stoiskach, przyszłoroczni maturzyści mają doskonałą okazję do spotkań z przedstawicielami Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, którzy rozwiewają wszelkie wątpliwości dotyczące egzaminu dojrzałości.

W tym roku, podobnie jak w latach poprzednich, Zielonogórski Salon Maturzystów zlokalizowany był w hali sportowej przy ul. Szafrana. Natomiast spotkania z przedstawicielami OKE odbywały się w salach Wydziału Matematyki, Informatyki i Telekomunikacji UZ oraz w Auli Uniwersyteckiej przy ul. Podgórnej. Uniwersytet Zielonogórski, jako gospodarz, prezentował swoją ofertę bardzo szeroko. Przygotowaliśmy 11 stoisk targowych (w tym 10 wydziałowych i jedno Sekcji Rekrutacji, wspomagane przez Akademickie Radio INDEX).

Niestety, z roku na rok liczba maturzystów zmniejsza się, ale jak dotąd Salony cieszyły się dużą popularnością. Ten rok pokazał jednak, że również ta impreza zaczyna tracić na zainteresowaniu. Frekwencja spada zarówno wśród wystawców, jak i osób odwiedzających targi. I nie jest to wcale zależne od wielości ośrodków akademickich i miast. Czynnikiem jest pewnie kilka, ale trzeba poważnie zastanowić się nad udziałem w kolejnych tego typu imprezach. Może warto postawić na coś nowego, co przyciągnie do nas przyszłych studentów.

STYPENDIA DOKTORANCKIE OD MARSZAŁKA

Aneta Radziwanowska-Gąsior

Departament Europejskiego Funduszu Społecznego,
Wydział Projektów Własnych i Systemowych EFS,
Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego

Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego rozpoczyna nabór wniosków o przyznanie stypendium doktoranckiego w ramach realizacji projektu systemowego pt.: *Stypendia naukowe dla doktorantów kształcących się na kierunkach uznanych za szczególnie istotne z punktu widzenia rozwoju Województwa Lubuskiego z Poddziałania 8.2.2 PO KL*. 15.10.2012 r. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Lubuskiego (ul. Podgórna 7, Zielona Góra) w Sali Skryba, o godzinie 12:00 odbędzie się spotkanie informacyjne dotyczące naboru.

Projekt skierowany jest do osób, które:

- 1) są uczestnikami studiów doktoranckich w szkole wyższej lub innej jednostce organizacyjnej posiadającej uprawnienia do nadawania stopnia doktora,
- 2) są pracownikami naukowymi z otwartym przewodem doktorskim,
- 3) nie należą do ww. grup, a mają wszczęty przewód doktorski,
- 4) są zameldowane na terenie województwa lubuskiego,
- 5) kształcą się na kierunkach uznanych za szczególnie istotne z punktu widzenia rozwoju Województwa Lubuskiego, a mianowicie w obszarze:
 - a) kierunków technicznych (matematyczno-statystycznych, fizycznych, inżynieryjno-technicznych, architektury i budownictwa, informatycznych);
 - b) usług biznesowych (w zakresie architektury i działalności inżynieryjnej oraz ochrony środowiska).

Stypendium wynosić będzie do 5.000 zł miesięcznie i zostanie przyznane na okres maksymalnie 12 miesięcy.

Tryb i warunki przyznawania stypendiów dla doktorantów określa Regulamin Przyznawania Stypendiów Doktoranckich, który znajduje się w załączniku oraz dostępny jest na stronie internetowej www.lubuskie.pl oraz www.efs.lubuskie.pl.

Wypełnione wnioski wraz z załącznikami należy składać do 26 października 2012 r. w godzinach 8:00-15:00 w Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego, ul. Podgórna 7, 65-057 Zielona Góra.

REGULAMIN PRYZNAWANIA STYPENDIÓW DOKTORANCKICH

§ 1

Postanowienia ogólne

1. Regulamin Przyznawania Stypendiów Doktoranckich, zwany dalej Regulaminem, ustala zasady rekrutacji, warunków i trybu przyznawania stypendiów dla osób wymienionych w § 2 ust. 1 Regulaminu w ramach projektu pt.: „Stypendia naukowe dla doktorantów kształcących się na kierunkach uznanych za szczególnie istotne z punktu widzenia rozwoju Województwa Lubuskiego”, realizowanego z Poddziałania 8.2.2 Regionalne Strategie Innowacji, Działania 8.2 Transfer wiedzy, Priorytetu VIII Regionalne Kadry Gospodarki Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
2. Instytucją odpowiedzialną za przyznanie i wypłatę stypendiów dla doktorantów jest Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, zwany dalej Urzędem.

§ 2

Grupy docelowe projektu

1. Stypendia przyznawane i przekazywane są:
 - a) uczestnikom studiów doktoranckich w szkole wyższej lub innej jednostce organizacyjnej, której jednym z celów statutowych jest prowadzenie badań posiadającej uprawnienia do nadawania stopnia doktora na podstawie Ustawy z dnia 27 lipca 2005 r., Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 lutego 2009 r. zmieniającego Rozporządzenie w sprawie studiów doktoranckich prowadzonych przez jednostki organizacyjne uczelni (Dz. U. z 2009 r. Nr 30, poz. 194),
 - b) pracownikom naukowym z otwartym przewodem doktorskim zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie stypendiów doktorskich i habilitacyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 115, poz. 965),
 - c) innym osobom niż wymienione w ust. 1 lit. a i b Regulaminu, których przewód doktorski został wszczęty zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.) - do dnia podjęcia uchwały o nadaniu stopnia doktora.
2. Do ubiegania się o stypendium uprawnione są osoby spełniające kryteria wyszczególnione w § 2 ust. 1 Regulaminu oraz spełniające jednocześnie wszystkie poniższe kryteria:
 - a) mają zameldowanie na terenie województwa lubuskiego,
 - b) kształcą się na kierunkach matematyczno-przyrodniczych i technologicznych (SMT), wyszczególnionych w Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Kształcenia (ISCED) w grupach nauka, technika, przemysł i budownictwo, zgodnych z dziedzinami wskazanymi w Lubuskiej Regionalnej Strategii Innowacji 2010-2015, przyjętej Uchwałą NR XLVI/444/2010 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 1 lutego 2010 r. w sprawie przyjęcia „Lubuskiej Regionalnej Strategii Innowacji 2010-2015”.
3. Wsparciem finansowym zostaną objęte osoby uprawnione do ubiegania się o stypendium i kształcące się na kierunkach uznanych za szczególnie istotne z punktu widzenia rozwoju Województwa Lubuskiego, a mianowicie w obszarze:
 - a) kierunków technicznych (matematyczno-statystycznych,

fizycznych, inżynierijnotechnicznych, architektury i budownictwa, informatycznych),
b) usług biznesowych (w zakresie architektury i działalności inżynierijnej oraz ochrony środowiska).

4. Stypendium doktoranckim zostanie objętych/e:

a) w roku akademickim 2010/11 - 30 osób uprawnionych do ubiegania się o stypendium,

b) w roku akademickim 2011/12 - 34 osoby uprawnione do ubiegania się o stypendium,

c) w roku akademickim 2012/13 - 16 osób uprawnionych do ubiegania się o stypendium.

5. Proces rekrutacji będzie przeprowadzony z zachowaniem zasad polityki równych szans kobiet i mężczyzn.

6. O stypendium mogą się ubiegać osoby, które nie otrzymały wsparcia finansowego w ramach naboru Wniosków doktorantów o przyznanie stypendium w latach ubiegłych.

§ 3

Zasady i warunki przyznawania stypendium

1. Stypendium doktoranckie EFS ma charakter naukowy i przyznawane jest na wniosek doktoranta po spełnieniu wszystkich kryteriów określonych w § 2 i § 3 Regulaminu oraz po uzyskaniu pozytywnej oceny formalnej i merytorycznej złożonego wniosku, zakwalifikowaniu przez Komisję Stypendialną oraz zaakceptowaniu przez Zarząd Województwa Lubuskiego.

2. Ogłoszenie dotyczące stypendiów doktoranckich zostanie opublikowane w środkach masowego przekazu o zasięgu lokalnym oraz na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Urzędu. Dodatkowo zostaną rozesłane e-maile z informacją do wszystkich szkół wyższych publicznych i niepublicznych w Polsce. Podpisany *Wniosek doktoranta o przyznanie stypendium*, stanowiący Załącznik nr 1 do Regulaminu, należy wypełnić na obowiązującym wzorze i złożyć w tożsamej wersji papierowej oraz elektronicznej w Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, przy ul. Podgórznej 7, 65 - 057 Zielona Góra, w terminie określonym w ogłoszeniu o naborze wniosków.

3. Do *Wniosku doktoranta o przyznanie stypendium* należy dołączyć następujące załączniki:

a) zaświadczenie z uczelni, potwierdzające uczestnictwo na studiach doktoranckich bądź wszczęcie przewodu doktorskiego,

b) zaświadczenie o zameldowaniu na terenie Województwa Lubuskiego wystawione nie wcześniej niż 1 miesiąc przed złożeniem wniosku lub/i kserokopię dowodu osobistego,

c) zawodowe/naukowe curriculum vitae kandydata (CV),

d) kserokopie dyplomów dokumentujących wyższe wykształcenie, potwierdzonych za zgodność z oryginałem,

e) listę wszystkich publikacji naukowych, które ukazały się w czasopiśmie, znajdujących się na Liście Filadelfijskiej lub/i opracowanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego lub/i posiadających numer ISBN/ISSN. W przypadku posiadania 2 artykułów należy dołączyć ich kserokopie.

f) aktualną informację opiekuna naukowego lub promotora i dziekana na temat osoby uprawnionej do ubiegania się o stypendium, jej dotychczasowych osiągnięć badawczych oraz stopnia zaawansowania i postępów pracy doktorskiej,

g) deklarację uczestnictwa w projekcie pt. „Stypendia naukowe dla doktorantów kształcących się na kierunkach uznanych za szczególnie istotne z punktu widzenia rozwoju Województwa Lubuskiego”, stanowiącą Załącznik nr 3 do Regulaminu,

h) oświadczenie o zapoznaniu się z Regulaminem i zobowiązaniu się do przestrzegania jego zapisów, stanowiące Załącznik nr 4 do Regulaminu,

i) oświadczenie o prawidłowości danych złożonych we *Wniosku doktoranta o przyznanie stypendium* w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, stanowiące Załącznik nr 5 do Regulaminu,

j) oświadczenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych do celów projektu, stanowiące Załącznik nr 6 do Regulaminu,

k) oświadczenie o kwalifikowalności wydatków VAT, stanowiące Załącznik nr 7 do Regulaminu,

l) oświadczenie o uzyskaniu stopnia naukowego doktora w przeciągu dwóch lat od dnia podpisania Umowy, w przypadku jej zaplanowania, stanowiące Załącznik nr 9 do Regulaminu,

m) oświadczenie o korzystaniu z innych środków publicznych, stanowiące Załącznik nr 8 do Regulaminu.

4. *Wnioski doktorantów o przyznanie stypendiów* złożone po terminie nie będą rozpatrywane (o zachowaniu terminu decyduje data stempla pocztowego).

5. W przypadku wniosków niekompletnych (tj. brakujących załączników) Urząd może poprosić o ich jednorazowe uzupełnienie w terminie określonym przez niego.

6. Każdej osobie uprawnionej do ubiegania się o stypendium przysługuje prawo wystąpienia do Urzędu o wycofanie złożonego przez siebie wniosku o przyznanie stypendium w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki i złożenia rezygnacji z dalszych etapów procedury udzielania stypendium. Wycofanie wniosku jest skuteczne na każdym etapie oceny, zarówno formalnym jak i merytorycznym.

§ 4

Ocena wniosku

1. *Wniosek doktoranta o przyznanie stypendium*, zgodny z obowiązującym wzorem wraz z załącznikami podlega ocenie formalnej, przeprowadzanej przez pracowników Wydziału Projektów Własnych i Systemowych EFS Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu.

2. Ocena formalna zostanie przeprowadzona na podstawie *Karty Oceny Formalnej*, stanowiącej Załącznik nr 10 do Regulaminu.

3. *Wniosek doktoranta o przyznanie stypendium*, który zostanie pozytywnie oceniony formalnie, podlega ocenie merytorycznej dokonywanej przez Komisję Stypendialną, zwaną dalej Komisją, złożoną z ekspertów zewnętrznych.

4. Komisja została powołana uchwałą Zarządu Województwa Lubuskiego.

5. Komisja obraduje na posiedzeniach zwoływanych przez Przewodniczącego Komisji.

6. Ocena merytoryczna zostanie przeprowadzona przez Komisję w oparciu o *Kartę Oceny Merytorycznej*, stanowiącą Załącznik nr 11 do Regulaminu.

7. Ocenę merytoryczną poszczególnego *Wniosku doktoranta o przyznanie stypendium* dokonuje dwóch wybranych w drodze losowej ekspertów.

8. *Wniosek doktoranta o przyznanie stypendium* nie podlega ocenie merytorycznej eksperta Komisji, w przypadku, gdy jest on jednocześnie opiekunem naukowym bądź promotorem osoby uprawnionej do ubiegania się o stypendium.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8 Regulaminu ekspert jest zobowiązany do przekazania danego wniosku innemu ekspertowi, wskazanemu przez Przewodniczącego Komisji.

10. Ocena Wniosku o przyznanie stypendium dokonywana będzie w skali punktowej i przedstawiona w postaci liczb. Dodatkowe punkty otrzymają osoby, które podejmą zobowiązanie, (w momencie składania Wniosku o przyznanie stypendium), że uzyskają stopień naukowy doktora nie później niż w okresie dwóch lat od dnia podpisania Umowy o przyznanie stypendium doktoranckiego.

11. Od wyników oceny merytorycznej nie przysługuje możliwość złożenia odwołania.

12. Na podstawie rozpatrzonych *Wniosków doktorantów o przyznanie stypendiów*, Komisja stworzy listę rankingową osób, które otrzymają stypendium i przedłoży do akceptacji Zarządowi Województwa Lubuskiego.

13. Decyzję o dofinansowaniu *Wniosku doktoranta o przyznanie stypendium* podejmuje Zarząd Województwa Lubuskiego.

14. W przypadku utraty prawa do pobierania stypendium przez osoby wymienione w § 2 ust.1 Regulaminu, którym udzielono wsparcia finansowego, pozostała kwota zostaje przyznana osobie pierwszej (lub odpowiednio kolejnej) na liście rezerwowej, pod rygorem spełnienia warunków określonych w § 2 i § 3 Regulaminu.

15. Wszyscy uczestnicy projektu zostaną poinformowani o rozstrzygnięciu z chwilą ogłoszenia listy rankingowej.

16. Lista rankingowa *Wniosków doktorantów o przyznanie stypendiów*, które otrzymają dofinansowanie wraz z listą rezerwową podlega ogłoszeniu na stronach internetowych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze - www.lubuskie.pl oraz Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego - www.efs.lubuskie.pl.

§ 5

Protesty

1. Każdej osobie, której Wniosek o przyznanie stypendium nie zostanie przyjęty do dofinansowania ze względu na negatywną ocenę formalną, przysługuje możliwość złożenia do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze pisemnego protestu od oceny formalnej w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania pisemnego zawiadomienia (o zachowaniu terminu decyduje data stempla pocztowego).

2. Protesty zostaną rozpatrzone w terminie 15 dni roboczych od dnia wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze.

3. Protest powinien zawierać dokładne wskazanie kierowanych zarzutów dotyczących oceny formalnej Wniosku o przyznanie stypendium wraz z uzasadnieniem.

4. Wniesienie protestu nie wstrzymuje biegu procedury wyboru pozostałych Wniosków o przyznanie stypendium.

§ 6

Zasady finansowania i forma wypłacania stypendiów

1. Stypendium wypłacane będzie na podstawie Umowy o przyznanie stypendium doktoranckiego, zwanej dalej Umową, stanowiącą Załącznik nr 2 do Regulaminu, zawierającą między Województwem Lubuskim a osobami, którym zostało przyznane stypendium doktoranckie.

2. Stypendium przyznawane jest osobom uprawnionym do ubiegania się o stypendium w celu wsparcia pracy naukowej poprzez zaliczkę bądź refundację części kosztów ponoszonych w trakcie uczestnictwa w projekcie.

3. Stypendium wypłacane jest w dwóch transzach zgodnie z Wnioskiem doktoranta o przyznanie stypendium oraz Umową o przyznanie stypendium doktoranckiego, z czego pierwsza transza (obejmująca trzy miesiące) wypłacona będzie w 2012 roku. Warunkiem otrzymania drugiej transzy, w 2013 roku, jest przedstawienie sprawozdania z poniesionych wydatków.

4. Stypendium przekazywane będzie przelewem na wskazany w umowie rachunek bankowy osoby, której zostało przyznane stypendium doktoranckie.

5. W przypadku niedostarczenia dokumentów potwierdzających wydatkowanie stypendium zgodnie z planem wydatków, (tj. 6-miesięcznych sprawozdań) lub przedstawienia dokumentów budzących wątpliwość, Urząd zastrzega sobie prawo wstrzymania wypłaty stypendium do czasu przedstawienia dokumentów, potwierdzających wydatkowanie stypendium, zgodnie z planem lub/i wyjaśnienia okoliczności budzących wątpliwości Urzędu. Jeśli Urząd uzna przedłożone dokumenty i wyjaśnienia za niewystarczające, ma prawo zażądać zwrotu stypendium wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

6. W przypadku gdy osoby, którym zostało przyznane stypendium doktoranckie, wydatkują przyznane środki niezgodnie z Regulaminem i podpisaną Umową zobowiązane są do zwrotu kwoty nienależnie otrzymanego stypendium wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych od dnia przekazania stypendium do dnia jego zwrotu na wskazany numer rachunku bankowego Zarządu Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia powiadomienia ww. osób o wykryciu nieprawidłowości.

7. Osoby, którym zostało przyznane stypendium doktoranckie i które zobowiązały się pisemnie do obrony pracy dok-

Ze smutkiem i głębokim żalem zawiadamiamy, że 15 sierpnia 2012 roku odszedł od nas:

DR HAB. PAWEŁ BOLESŁAW SZCZANIECKI

PROFESOR UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO, FIZYK

Zmarły był długoletnim pracownikiem naukowo-dydaktycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego a następnie Uniwersytetu Zielonogórskiego. Był specjalistą w dziedzinie rezonansu magnetycznego.

W Zmarłym tracimy życzliwego współpracownika, szanowanego kolegę oraz wychowawcę pokoleń młodzieży.

*Rektor i Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego
Dziekan Wydziału Fizyki i Astronomii
Koledzy i społeczność akademicka*

torskiej w przeciągu dwóch lat od dnia podpisania Umowy o przyznanie stypendium doktoranckiego, a nie uzyskały stopnia naukowego doktora z przyczyn leżących po ich stronie lub nie opublikowały w ciągu 2 lat od dnia podpisania Umowy wymaganych publikacji naukowych na rzecz podmiotów innowacji, działających w województwie lubuskim z przyczyn leżących po ich stronie, zobowiązane są do zwrotu całości stypendium wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

8. Osoby, którym przyznano stypendium doktoranckie i które zobowiązały się pisemnie do obrony pracy doktorskiej w przeciągu dwóch lat od dnia podpisania Umowy o przyznanie stypendium doktoranckiego, a z przyczyn nieleżących po ich stronie nie uzyskały stopnia naukowego doktora lub nie opublikowały w ciągu 2 lat od dnia podpisania Umowy wymaganych publikacji naukowych na rzecz podmiotów innowacji, działających w województwie lubuskim, uprawnione są do złożenia wniosku do Przewodniczącego Komisji o umorzenie zwrotu stypendium wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Zarząd Województwa Lubuskiego, na podstawie oświadczenia osoby, której zostało przyznane stypendium doktoranckie, podpartego dokumentami oraz opinii Przewodniczącego Komisji podejmuje stosowną decyzję.

10. Nie później niż w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji o zwrocie stypendium osoba otrzymująca niniejszą decyzję, której przyznane było stypendium doktoranckie, zobowiązana jest dokonać zwrotu całości stypendium wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

11. Stypendium przyznaje się na okres maksymalnie 12 miesięcy. Średniomiesięczna wysokość stypendium wynosi od 3.000 PLN do 5.000 PLN.

12. W ramach stypendium część wydatków do kwoty 5 000 PLN może pozostać nieudokumentowana pod warunkiem umieszczenia stosownych zapisów odnośnie tego typu wydatków w planie wydatków.

§ 7

Podwójne finansowanie

1. W przypadku korzystania przez doktoranta ze wsparcia stypendialnego współfinansowanego z EFS, w okresie na jaki stypendium zostało przyznane, w ramach:

- Priorytetu IV PO KL - wsparcie z przedmiotowego projektu zostanie wypłacone na zasadzie dopełnienia do kwoty wnioskowanej przez doktoranta (tylko w przypadku, gdy wsparcie z Priorytetu IV wypłacane jest w mniejszym wymiarze),
- Priorytetu VIII PO KL - nie ma możliwości wypłaty stypendium w ramach przedmiotowego projektu.

2. Stypendium wypłacane w ramach niniejszego projektu nie ma wpływu na inne środki otrzymywane przez laureata konkursu na stypendia z innych źródeł niż ww., w tym zwyczajowe stypendium doktoranckie otrzymywane z uczelni lub instytucji prowadzącej studia doktoranckie.

§ 8

Postanowienia końcowe

- Zarząd Województwa Lubuskiego zastrzega sobie prawo do zmiany zapisów Regulaminu.
- W sprawach nieuregulowanych niniejszym Regulaminem zastosowanie mają przepisy Umowy zawartej pomiędzy osobami wymienionymi w § 2 ust. 1 Regulaminu, a Województwem Lubuskim.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

» **Konflikt kaukaski w 2008 roku, red. Robert Potocki, Marcin Domagala, Przemysław Sieradzan, Europejskie Centrum Analiz Geopolitycznych, Warszawa 2012, ss. 518.**

8 sierpnia 2012 roku obchodzimy czwartą rocznicę wojny gruzińsko-rosyjskiej, którą publicyści oraz analitycy zajmujący się wspomnianą tematyką nazwali konfliktem sierpniowym. Z tej przyczyny warszawskie Europejskie Centrum Analiz Geopolitycznych - nota bene największy polski portal z zakresu internacjologii - wydało monumentalną rozprawę zbiorową poświęconą tej jakże mało znanej i pasjonującej tematyce. Wśród redaktorów, tego wielopomnego dzieła pierwszoplanową rolę odegrał adiunkt w Zakładzie Historii Idei i Ruchów Społecznych Instytutu Politologii UZ dr Robert Potocki (autor wydanej w 2009 monografii Wojna Sierpniowa).

Już sam rozmach, objętość i różnorodność tematyczna budzą uznanie recenzenta. Przede wszystkim w oczy rzuca się zróżnicowanie interpretacyjne i metodologia badawcza. Wśród autorów dominują głównie młodzi polscy „gruzinologowie”, posiadający zarówno liczący już dorobek naukowy, jak i poczynający doktoranci (także naszego uniwersytetu), choć i nie brak tam takich znanych nazwisk jak: George Friedman (dyrektor słynnego amerykańskiego Stratforu), czy też Konstantin Kosaczew (przewodniczący rosyjskiej Dumy ds. polityki Zagranicznej).

Punktem wyjścia analiz pracy zbiorowej jest paradygmat „wojny wśród społeczeństw” (war among the people) opracowany przez brytyjskiego wojskowego gen. Ruperta Smitha. Otóż natura i dynamika tego konfliktu zbrojnego pokazuje, iż nie posiadał on wyraźnie zarysowanego początku, ani też zakończenia, gdyż jego zasadniczym przesłaniem było wyłącznie osiągnięcie celów doraźnych. Jak pokazują autorzy i redaktorzy - jednym z najbardziej istotnych elementów „kaukaskiej układanki” była prozachodnia reorientacja Gruzji, w listopadzie 2003 roku. Niestety - z perspektywy rosyjskiej operującej pojęciami Power Politics oraz „miękkiego podbrzusza”, zostało to uznane w Moskwie za bezpośrednie zagrożenie.

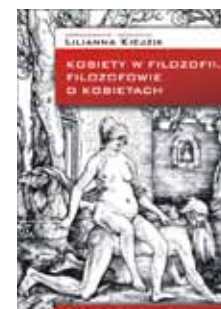
Współczesna „kwestia gruzińska” jest jednak o wiele bardziej złożonym i wielopłaszczyznowym problemem. Po pierwsze - z uwagi na swoje położenie geograficzne kraj ten stanowi zachodni pomost do całego obszaru transkaspjskiego. Po drugie - Kaukaz niejako od zawsze był specyficzną mozaiką kultur, religii, języków. Po trzecie wreszcie - pojawiając się na tym obszarze nowych graczy geopolitycznych, szczególnie zaś prowadzenie przez NATO „ekspansji terytorialnej” w regionie czarnomorskim, doprowadziło do zrozumiałego napięcia między tymi nowymi siłami a „starymi potęgami”.

Właśnie dlatego w latach 2004-2007 możemy obserwować stopniową eskalację konfrontacji rosyjsko-gruzińskiej, gdzie stawką wyjściową była przyszłość państw nieuznawanych. Jednakże punktem przełomowym tego „zamrożonego” kryzysu kaukaskiego były wydarzenia 2008 roku, szczególnie zaś proklamowanie niepodległości Kosowa (17 lutego) oraz decyzje szczytu NATO w Bukareszcie otwierające perspektywę przystąpienia do tego paktu Gruzji i Ukrainie (2-4 marca). Niebawem też „turbulencja” ta przekształciła się w konflikt polityczno-wojskowy, który składał się - o czym się często już dziś zapomina - z dwóch zasadniczych odsłon: abchaskiego preludium (kwiecień-lipiec) oraz wojny osetyjskiej (7-12 sierpnia). Po tym podwójnym przesileniu nastąpiło kolejne „zamrożenie”, w konsekwencji którego rozpoczęto dialog pokojowy w ramach tzw. procesu genewskiego, którego jednak zapętlenie i tak przypomina przyszłowiowy „węzeł gordyjski”.

Autorzy jednak nie poprzestają wyłącznie na drobiazgowym przedstawieniu przyczyn, przebiegu i następstw konfliktu sierpniowego, lecz rozwijają dodatkowe zagadnienia jak idea parapaństwa na przykładzie Abchazji i Osetii Południowej (secesjonistycznych republik, które oderwały się od Gruzji), amerykańskie, europejskie, rosyjskie i gruzińskie postrzeganie tej „małej wojny”, dylematy strategii politycznej samej Gruzji. Na uwagę zasługuje także uwzględnienie konsekwencji tej wojny na obszarze postradzieckim, jak i samym Kaukazie. Całość kończą rozważania odautorskie na temat percepcji tytułowego tematu w prasie polskiej oraz rozważania z perspektywy idei humanitaryzmu.

Na zakończenie trzeba podkreślić wysoki warsztat erudytyjny, dociekliwość badawczą całego wachlarza autorów oraz jakość wydawniczą. Omawiana pozycja stanowi także przykład współpracy pracowników naszego Uniwersytetu ze środowiskiem zewnętrznym, w tym także autorami zagranicznymi. Jest to zarazem przykład inicjatywy oddolnej, jeśli chodzi o tworzenie określonych programów i prac badawczych.

Wiesław Hładkiewicz

» **Kobiety w filozofii. Filozofowie o kobietach. Eseje subiektywne, oprac. i red. Lilianna Kiejzik oraz zespół, s. 214, A5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7482-002-6, cena: 24,00 zł**

Każdy z tekstów jest zamkniętą, samodzielną całością i może funkcjonować jako odrębna publikacja. Takie było moje zamierzenie. Dodam, że nie wszystko w rozprawkach jest prawdą, są tu zawarte także moje i uczestników seminarium przypuszczenia, subiektywne interpretacje, domysły. Nie zmienia to jednak podstawowego faktu, że eseje rejestrują powolne, lecz nieuniknione zmiany, jakie zachodziły w świadomości wykształconych ludzi odnośnie do ich wzajemnych relacji. Znajdziemy również omówienie poglądów przedstawicielek feminizmu. Jest ich jednak tylko kilka, a to dlatego, że feminizm to nie wyłącznie i nie przede wszystkim filozofia, lecz szeroko rozumiany ruch społeczny. Wybrałam te postaci kobiet, które były (lub są) przede wszystkim filozofkami, a dopiero potem

przedstawicielkami feminizmu. Z pewnością temat nie został wyczerpany. Nie omawiam na przykład tego, co mieści się w szeroko rozumianym zagadnieniu *women's studies*, a czym w Polsce zajmuje się kilka ośrodków naukowych, nie piszę (poza przedstawieniem sylwetki Marii Ossowskiej) o roli kobiet w filozofii w Polsce. Powtórzę, wybór jest subiektywny. Resztę pozostawiam innym, a może powrócę do tych niewątpliwie zajmujących zagadnień w przyszłości, gdy pojawi się grupa studentów, chcących opracowywać podobne zagadnienia. Drzwi pozostają otwarte.

» **Anita Kucharska-Dziedzic, „Powiedz prawdę, do tego służysz”. O literaturę niezależną i pełną wolności słowa (1968-1989), s. 334, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7481-420-1, cena: 27,00 zł**

Głęboko zakorzeniona tradycja chrześcijańska każe Polakom widzieć w słowie gest Boga, skomplikowana historia uczy, że słowo poety może być jedynym znakiem tożsamości narodowej dla kilku pokoleń. Pisarzom przydawano demiurgiczne atrybuty. Poeta wypowiadał się w imieniu milionów i w imieniu milionów zanosił prośby do Stwórcy, nie będąc pyszałkiem i bluźniercą - ale wieszczem. Tu „Słowo stało się Ciałem, a Wallenrod - Belwederem”; nie można było więc być tylko rzemieślnikiem zarabiającym na życie dzięki literackiemu talentowi. Należało być kapłanem i strażnikiem świętego ognia prawdy i patriotyzmu, pisarstwo traktowano jak służbę, nie zawód.

Bycie polskim pisarzem wymuszało postawę niezłomną, ascetyczną, rycerską lub kapłańską, należało dać świadectwo, poświęcić się, zginąć. Tradycja ciężająca niczym głaz stawała w trudnej sytuacji twórców w Polsce Ludowej. Komunistyczna władza dostrzegła propagandowy potencjał tkwiący w sztuce. Pisarze mieli przestać dzierżyć rząd dusz, a stać się dusz inżynierami. Zakneblowano im usta, pozwalając mówić tylko to, co było wygodne dla władzy i przez nią pożądane. Pięćdziesiąt lat totalitaryzmu w Polsce odebrało pisarzom półboskie atrybuty. Z końcem komunizmu, paradoksalnie, skończyła się w Polsce wiara w szczególną rolę i społeczne usytuowanie pisarzy.

» **Radosław Szytyber, „Skądże to zbłąźnienie świata?”. Wojciecha Dembołęckiego „Wywód jedynowłasnego państwa świata” (studium monograficzne i edycja krytyczna), s. 488, B5, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7481-453-9, oprawa broszurowa, cena: 39,00 zł, oprawa twarda: 49,00 zł**

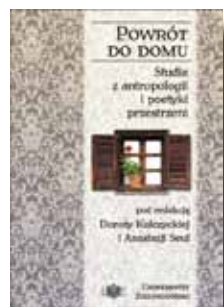
Książka [...] składa się z obszernej [...] rozprawy, która jest wnikliwym i gruntownym studium monograficznym, oraz [...] edycji krytycznej tekstu Dembołęckiego [...]. Celowość wydania całości jest oczywista i nie wymaga obszer-

nych uzasadnień. *Wywód* Dembołęckiego to dzieło swoiste, można powiedzieć kuriozalne, ale niezwykle ważne, często przywoływane w badaniach nad polską kulturą, historiografią i historiozofią, historią literatury, sarmatyzmem, historią języka wreszcie. Stan badań jest więc bogaty, różnorodny i rozproszony. [...] Szyber komponuje całość zawartą, [...] monograficzną, zmierzającą do konkluzji odważnej, intrygującej, acz przekonująco dowiedzionej: że Dembołęcki był „bajazerem”, łgającym z premedytacją. [...] W dowodzeniu tej fascynującej hipotezy badawczej pomógł [...] Ignacy Krasicki i odpowiednio interpretowana Myszeida.

[Z recenzji wydawniczej
prof. dra hab. J.T. Pokrzywniaka]

Niechętnie i dość rzadko przywoływany tekst księdza Wojciecha Dembołęckiego z pewnością zasługuje na baczniejszą, niż dotąd, uwagę badaczy, [...] niekiedy dość powierzchownie traktowali dzieło Dembołęckiego [...], poświęcając co najwyżej baczniejszą uwagę jego eksperymentom językowym. Tymczasem rozprawa księdza Wojciecha zdaje się czymś o wiele więcej. [...] Dembołęcki [...] nie jest jakimś gryziopórkiem, ale i nie jest tępym apologetą chorych pomysłów. Widać wyraźnie, że przyświeca mu określony cel [...]. Drobiazgowe rozważania [zamieszczone we *Wstępie*] prowadzą do [...] konstatacji, w których największego znaczenia nabierają [...] teksty Ignacego Krasickiego. Ten [...] w sposób [...] bardzo czytelny miał się odnieść do dzieła księdza Wojciecha z Konojad. [...] Krasicki bowiem, okazuje się, doskonale rozumiał przesłanie *Wywodu* i, zachowując cały krytycyzm, „uznał, że niekiedy bajka wnosi więcej, mimo jej fałszowania i nadużyć, aniżeli obiektywny obraz prawdy”.

[Z recenzji wydawniczej
prof. dra hab. S. Kufla]

» **Powrót do domu. Studia z antropologii i poetyki przestrzeni**, red. Dorota Kulczycka, Anastazja Seul, s. 250, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7481-445-4, cena: 27,00 zł

Niniejsza publikacja zrodziła się z przekonania, że problematyka domu, bezdomności, opuszczenia przyjaznej przestrzeni pojawia się w naszej rzeczywistości coraz częściej. Stąd tytuł książki: *Powrót do domu. Studia z antropologii i poetyki przestrzeni*. Praca włącza się w nurt współczesnych poszukiwań nie tylko literaturoznawczych, ale także antropologicznych i kulturowych. Pierwsza część tytułu jest umyślnie dwuznaczna - chodzi o powroty i „bezpowroty” możliwe w światach przedstawionych, a także o szczególną intensywność tego tematu, swoisty jego renesans we współczesnej humanistyce. Druga część tytułu uwrażliwia na problematykę antropologiczną dotyczącą sposobów istnienia człowieka, form jego egzystencji. W pracy uwzględniono szerokie rozumienie terminu przestrzeń - od horyzontów transcendentnych, wskazywanych przez autorów biblijnych i patrystycznych do mikroprzestrzeni tak zwanej małej ojczyzny i domu rodzinnego. Ukazano też, widoczne w analizowanych utworach literackich i innych wypowiedziach, różnicowanie aksjologiczne: dom rodzinny - dom obcy, zastępczy; dom jako przestrzeń swo-

ska (oswojona) i wroga; dom - ojczyzna i dom - obczyzna; dom - druga ojczyzna i anty-ojczyzna.

» **Słowacki i wiek XIX**, red. Marta Ruszczyńska, tom 1, s. 188, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7481-460-7, cena: 29,00 zł

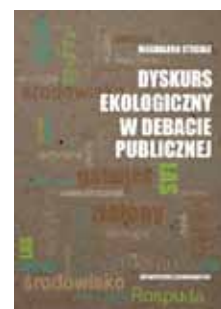
Książka *Słowacki i wiek XIX* powstała jako publikacja okolicznościowa, wydana z okazji dwusetnej rocznicy urodzin poety. Pomieszczone w niej szkice i rozprawy odnoszą się do patronatu Słowackiego nad XIX wiekiem. Autor *Króla-Ducha* wyraża bowiem swoją twórczością drugi oprócz Mickiewicza model romantyzmu, a jego filozofia i estetyka inspirowała współtworzy duchowy klimat niezbędny także dla literatury drugiej połowy XIX wieku. Walorem publikacji jest zwrócenie uwagi na niedocenianą w naszym romantyzmie tematykę egzystencjalną, zwłaszcza po roku 1831, która przecież nie zostaje całkowicie wygaszona na rzecz ideologii, historii i historiozofii, ale żyje dalej właśnie w twórczości Słowackiego. Autor *Beniowskiego* czytany przez kolejne pokolenia XIX-wiecznych odbiorców jawi się jako twórca wciąż żywy, choć nie do końca przez tę epokę odkryty, a zadziwiający swoją migotliwą estetyką. Jest poetą, który nadal inspirowa, gdyż w jego twórczości znaleźć można motywy i tematy charakterystyczne dla literatury romantycznej.

» **Maria Ossowska (1896-1974) w świetle nieznanego źródła archiwalnego**, „Filozofia polska - profile”, red. Joanna Dudek, Stefan Konstańczak, Joanna Zegzuła-Nowak, s. 136, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2011, ISBN 978-83-7481-475-1, cena: 25,00 zł

Publikacja stanowi rezultat ścisłej współpracy Instytutu Filozofii z dysponentem archiwaliów Marii Ossowskiej, *Połączonych Bibliotek WFIS UW, IFIS PAN i PTF*. Autorzy pragną podziękować pani A. Łabuńskiej za okazaną życzliwość i pomoc, pani K. Daszkiewicz za udział w przedsięwzięciu wydawniczym, panu Łukaszowi Ratajczakowi za elektroniczne zapisy archiwaliów i zdjęcia wykorzystane w książce. Skorzystano również z pojedynczych dokumentów znajdujących się w Dziale Zbiorów i Kolekcji Specjalnych Biblioteki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz w Archiwum Polskiej Akademii Nauk w Warszawie.

W pewnym sensie publikacja jest niezbędnym dopełnieniem wiedzy na temat losów polskiej filozofii w okresie przedwojennym i powojennym. Autorzy nie zakładają w żadnym wypadku, że książka definitywnie zamyka badania nad spuścizną naukową i publicystyczną Ossowskiej. Z założenia opracowanie ma bowiem zachęcać do dalszych poszukiwań i pracy. Cel postawiony przed publikacją zostanie osiągnięty, jeśli zostanie zapoczątkowana kolejna dyskusja na temat dorobku naukowego, publicystyki oraz moralistyki Marii Ossowskiej.

» **Magdalena Steciąg, Dyskurs ekologiczny w debacie publicznej**, s. 362, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7481-461-4, 36,00 zł

Niniejsza rozprawa jest poświęcona sytuacji dyskursu ekologicznego w polskiej debacie publicznej na początku XXI w. Zaprojektowana jako jego językoznawcza monografia opiera się na bliskim Hallidayowskiemu, przyjmowanemu szerzej w ekolingwistyce od początku lat 90. ubiegłego wieku założeniu, że język w komunikacji jest fenomenem nie tylko społecznym, ale także ekologicznym, tzn. ponieważ jest on nierozdzielnie związany z rzeczywistością społeczną, to sposób jego używania może wpływać na stosunek ludzi (jako dysponentów języka) do otoczenia przyrodniczego, na jego społeczną konstrukcję i konsumpcję. W tym sensie dyskurs ekologiczny to problem *stricte* językoznawczy, który domaga się podjęcia nie tylko ze względu na uwydatniany przez Michaela Hallidaya kierunek oddziaływania (od języka do świata), ale także odwrotny (od świata do języka). Celem pracy będzie więc (najogólniej rzecz ujmując) rozważenie tego, jak dyskurs ekologiczny przejawia się w debacie publicznej, jakie są mechanizmy jego absorbowania i jaki wpływ ta absorpcja na nią wywiera.

Aby osiągnąć ten cel, przyjmuje się szeroką definicję dyskursu ekologicznego, rozumianego jako wszelkie mówienie o ekologii, w którym publicznie jest wytwarzana społeczna reprezentacja świata przyrody oraz określana relacja człowieka do środowiska naturalnego i jego problemów. W węższym zakresie dyskurs ekologiczny bywa postrzegany jako dyskurs ekologów, ale wówczas uwaga koncentruje się na jego specyfice komunikacyjnej, cechach konstytutywnych, dyferencjalnych. Tak ujmowała go Halina Grzmil-Tylutki w pierwszej i jedynej jak dotąd w Polsce rozprawie językoznawczej poświęconej (francuskiemu i polskiemu) dyskursowi ekologicznemu, odpowiadając na pytanie, czy taki w ogóle istnieje: „Istnieje, ponieważ istnieją wspólnoty go tworzące oraz formacje dyskursywne, czyli dokumenty, które go potwierdzają. Obydwie te manifestacje dyskursywności określają ramy dyskursu ekologicznego, a więc możliwą dla niego przestrzeń podmiotową, możliwy i konieczny zakres treści, ramy przestrzenno-czasowe, sposób przekazu itd.”. Ujęcie to, w którym kładzie się nacisk na identyfikację przez odrębność, jest ważne jako pierwszy krok w refleksji nad stosunkowo nowym i nieopisanym obszarem komunikacji. Zawężenie optyki badawczej sprawia jednak, że na dalszy plan schodzą skomplikowane relacje, w jakie uwikłany jest każdy dyskurs w swoim komunikacyjnym otoczeniu.

» **Promnitzowie w dziejach Śląska i Łużyc**, „Zielonogórskie Studia Łużyckie”, t. 7, red. Tomasz Jaworski, Sylwia Kociół, s. 222, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2011, ISBN 978-83-7481-467-6, cena: 29,00 zł

Ród Promnitzów związany był od

czasów średniowiecza ze Śląskiem i Łużycami. Siedzibami rodowymi były Wichów, Lasocin i Diettrichowice. Z czasem potomkowie nabywali kolejne posiadłości (Pszczynę i Żary) oraz otrzymywali liczne godności i tytuły. Ich panowanie ściśle związane było z historią regionu, Promnitzowie, którzy od XVI w. panowali w Żarach, wywarli bowiem wpływ na różne dziedziny życia kulturalnego, ekonomicznego i politycznego.

Właśnie dokonaniu tego rodzaju została poświęcona sesja naukowa, która odbyła się w Urzędzie Miasta Żary 22 października 2009 r. Inicjatorami pomysłu zebrania i podsumowania naukowych badań dotyczących dziejów rodu Promnitzów był Instytut Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego, Urząd Miasta Żary, Towarzystwo Studiów Łużyckich oraz Polskie Towarzystwo Historyczne. Podczas konferencji nie zabrakło potomków słynnego rodu. Na zaproszenie władz miasta przyleciał z Arizony Richard Dietrich, który reprezentował Promnitzów rozproszonych po USA. W sesji uczestniczył także Marcin Dieter, Promnitz z Berlina, który zajmuje się badaniem historii rodowej już od wielu lat. Owocem tej pracy jest opracowanie kroniki opisującej dzieje tejże rodziny.

Celem sesji naukowej było ukazanie licznych powiązań Promnitzów z historią regionu na różnych płaszczyznach. Materiały pokonferencyjne zostały w niniejszej publikacji podzielone na cztery grupy dotyczące dziejów rodowych, wpływu rodu na gospodarkę oraz kulturę, sztukę i naukę, a także odzwierciedlenia losów rodu w literaturze.

» **Robert Fudali, Nauczyciele w biegu życia 1945-2010. Perspektywa trzech pokoleń**, s. 292, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7482-000-2, cena: 39,00 zł

O obliczu szkoły w dużej mierze decydują pracujący tam nauczyciele.

Konstrukcja psychiczna, doświadczenie życiowe, poglądy, system wartości, zainteresowania, upodobania oraz wiele innych czynników ma wpływ na jakość wykonywanej przez nich pracy pedagogicznej. Wykształcenie i nabywana praktyka często nie wystarczają, jak to jest w większości profesji, do osiągnięcia sukcesu zawodowego. Jest to zawód wyjątkowy, którego sens polega na towarzyszeniu w życiu innych i przez to wpływaniu na ich rozwój. Od tej grupy zawodowej oczekuje się specjalnych predyspozycji, określanych mianem „powołania”, „talentu pedagogicznego”, a nawet „iskry Bożej”. Nauczyciele też, jak żadna inna grupa zawodowa, wpływali na dokonujące się w kraju przemiany społeczne. Dlatego ze względu na swą liczebność oraz tkwiące w tym środowisku możliwości nauczyciele zasługują na szczególne zainteresowanie badawcze.

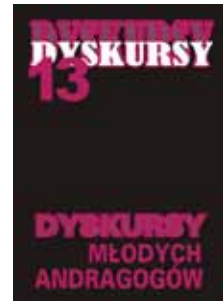

» **Edukacja integracyjna i włączająca w doświadczeniach pedagogów i nauczycieli**, red. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, s. 204, A5,

oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7481-399-0, cena: 25,00 zł

Publikacja [...] w swych treściach ukazuje słabości integracyjnego i włączającego kształcenia osób z niepełnosprawnościami. Problemy i ich przyczyny na podstawie własnych, związanych z tym kształceniem doświadczeń, identyfikują i wskazują pedagodzy i nauczyciele, skupiają się m.in. na niedostatkach w zakresie specjalistycznego wsparcia uczniów, ich najczęściej niskiej pozycji w społeczności klasy/szkoły, ograniczaniu ich ról społecznych, słabym wykorzystaniu szans edukacyjnych z powodu trudności we współpracy z rodziną, brakach w jej edukacji. Ważne znaczenie mają refleksje wskazujące jednoznacznie na potrzebę skutecznego wykorzystania profesjonalno-organizacyjnego potencjału szkolnictwa specjalnego i współpracy z ogólnodostępnym w celu zwiększenia integracji ich działań na rzecz osób z niepełnosprawnościami.

Prezentację doświadczeń nauczycieli i pedagogów wzbogacono o część terapeutyczną, którą stanowią propozycje prointegracyjnych bajek. Są to utwory nasycone nadzieją, uruchamiające wyobraźnię, o celu wyraźnie integrującym dzieci/osoby, które z jakichś względów czy powodów mają trudności w relacjach interpersonalnych, w zdomowieniu się w grupie rówieśniczej. Szczególny obszar możliwości w tym zakresie otwiera *Kuchniowa Bajeczka*, która poprzez odwoływanie się do wrażeń zapachowych i smakowych dzieci/osób uwrażliwia je i otwiera na potrzeby innych.

» „Dyskursy Młodych Andragogów”, t. 13, red. Małgorzata Olejarz, s. 252, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7482-006-4, ISSN 2084-2740, cena: 39,00 zł

Chcielibyśmy, by - tak jak do tej pory - „Dyskursy Młodych Andragogów” były miejscem, gdzie „młodość spotyka się z doświadczeniem”, gdzie stwarza się okazje i możliwości wspólnego uczenia się - dzielenia poglądami, wynikami badań i opiniami, wzajemnego inspirowania, podejmowania odważnych dyskursów, jak i polemik, czy też wyrażania różniących się niekiedy stanowisk. Chcemy wreszcie, by nasze czasopismo stwarzało, poprzez publikowane w nim teksty naukowe, okazję do wzajemnego poznawania się i budowania wspólnej wspólnoty akademickiej, skupionej wokół problematyki edukacji dorosłych. Dobrym przykładem realizacji takich idei jest tu Letnia Szkoła Młodych Andragogów odbywająca się corocznie od 1999 roku pod kierownictwem prof. zw. dra hab. Józefa Karguła, z którego to inicjatywy doszło przed laty do powstania cyklicznej publikacji pod nazwą: „Dyskursy Młodych Andragogów” i który przez sześć lat pełnił funkcję redaktora naukowego tej serii wydawniczej. Przejmując po latach „dzielo Profesora”, zobowiązaliśmy się sami przed sobą i przed naszymi Czytelnikami, zarówno do szczególnej troski i dbałości o wysoką jakość naukową, merytoryczną i językową zamieszczanych tekstów, jak też do pozostawania wiernym idei, zapoczątkowanej przez prof. J. Karguła, by „Dyskursy Młodych Andragogów” pozostały forum otwartym

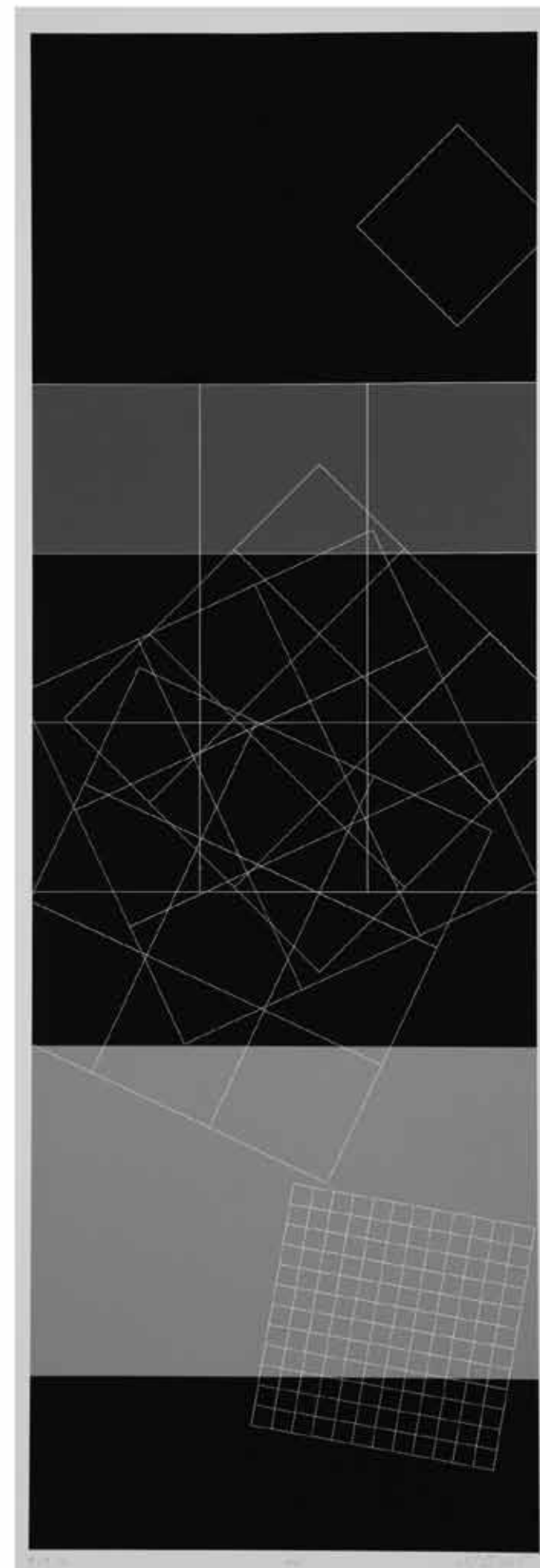
w szczególności dla młodych badaczy, na którym mogą oni w sposób nieskrępowany mówić „własnym głosem” o tym, co ich zajmuje, ciekawi i intryguje.

» Urszula Kołodziejczyk, *Hydrografia zbiorników antropogenicznych*, s. 110, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7481-420-1, cena: 29,00 zł

Woda - jako podstawowy element życia na Ziemi i rozwoju cywilizacji ludzkiej - stanowi najważniejszą substancję występującą w przyrodzie. Zasoby tego surowca są jednak ograniczone; pomimo ich odnawialności, ciągle zmniejsza się ilość wody dostępnej do eksploatacji. Istotną przyczyną tego procesu - poza zmianami klimatu - jest działalność człowieka, polegająca głównie na: niewłaściwej gospodarce rolnej lub leśnej, urbanizacji obszarów oraz rozwoju przemysłu. Wymienione procesy często bowiem prowadzą do niekorzystnych zmian bilansu wodnego oraz pogorszenia jakości wody. Dopiero niedawno, w obliczu zwiększającego się globalnego ocieplenia klimatu, ludzkość zaczęła zdawać sobie sprawę z zagrożeń wynikających ze zmniejszenia zasobów wodnych. Wówczas też dostrzeżono konieczność szczegółowego przeanalizowania procesów hydrologicznych, zachodzących w danym regionie i uzyskania jednoznacznej odpowiedzi na podstawowe pytania: w jakiej mierze gospodarka człowieka wpływa na zachwianie ukształtowanego przez naturę cyklu hydrologicznego oraz w jaki sposób można zapobiec niekorzystnym zmianom bilansu wodnego. Skutecznym sposobem walki z niedoborem wody (w okresie suszy) lub jej nadwyżką (podczas powodzi) jest wnikliwe rozpoznanie elementów bilansu wodnego i stanu zasobów wodnych danego obszaru, a ponadto - wskazanie perspektywicznych kierunków rozwoju gospodarki wodnej w danym regionie. Pojezierze antropogeniczne z okolic Łęknicy (województwo lubuskie), wykształciło się wskutek naturalnego wypełnienia się wodą niecek i wyrobisk pokopalnianych - utworzonych podczas eksploatacji węgla brunatnego, jaką prowadzono tutaj w XIX i XX w. Stanowi ono największe w Polsce pojezierze poeksploatacyjne, złożone z ponad 100 zbiorników wodnych. Znaczącym fragmentem tego pojezierza jest opisany w tej pracy obszar, złożony z 11 zbiorników determinujących stosunki hydrologiczne w całym pojezierzu. Na Mapie Hydrograficznej Polski - arkusz Trzebień - obszar ten wydzielono jako strefę intensywnych przekształceń antropogenicznych.

Zebrata Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

ALEKSANDER OLSZEWSKI
3 x 3 W, e/a
druk cyfrowy
100 x 70
fot. Marek Lalko

WYSTAWA KOŃCOWOROCZNA
PRAC STUDENTÓW
INSTYTUTU SZTUK WIZUALNYCH

